

10

10
10
10

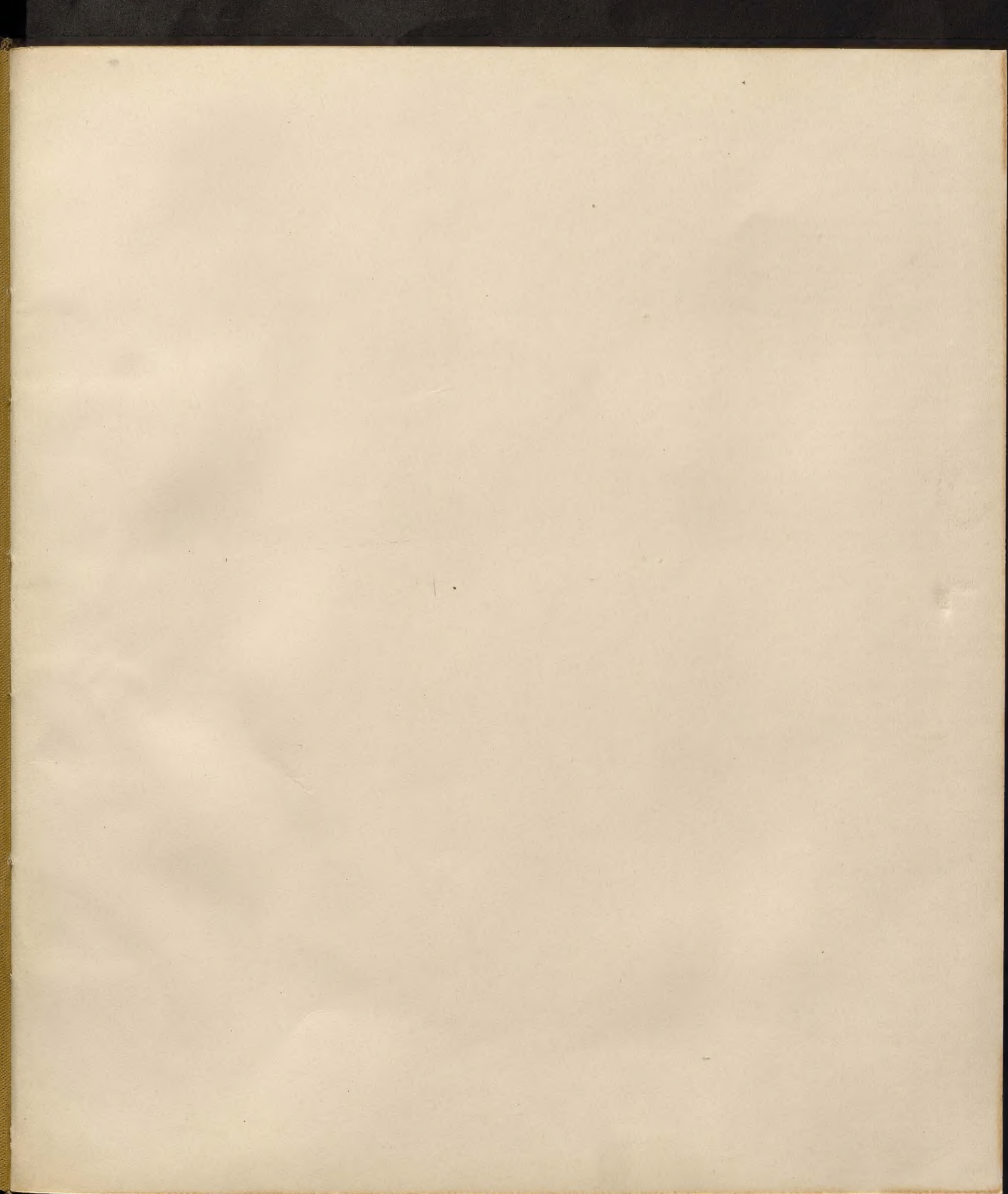

9270

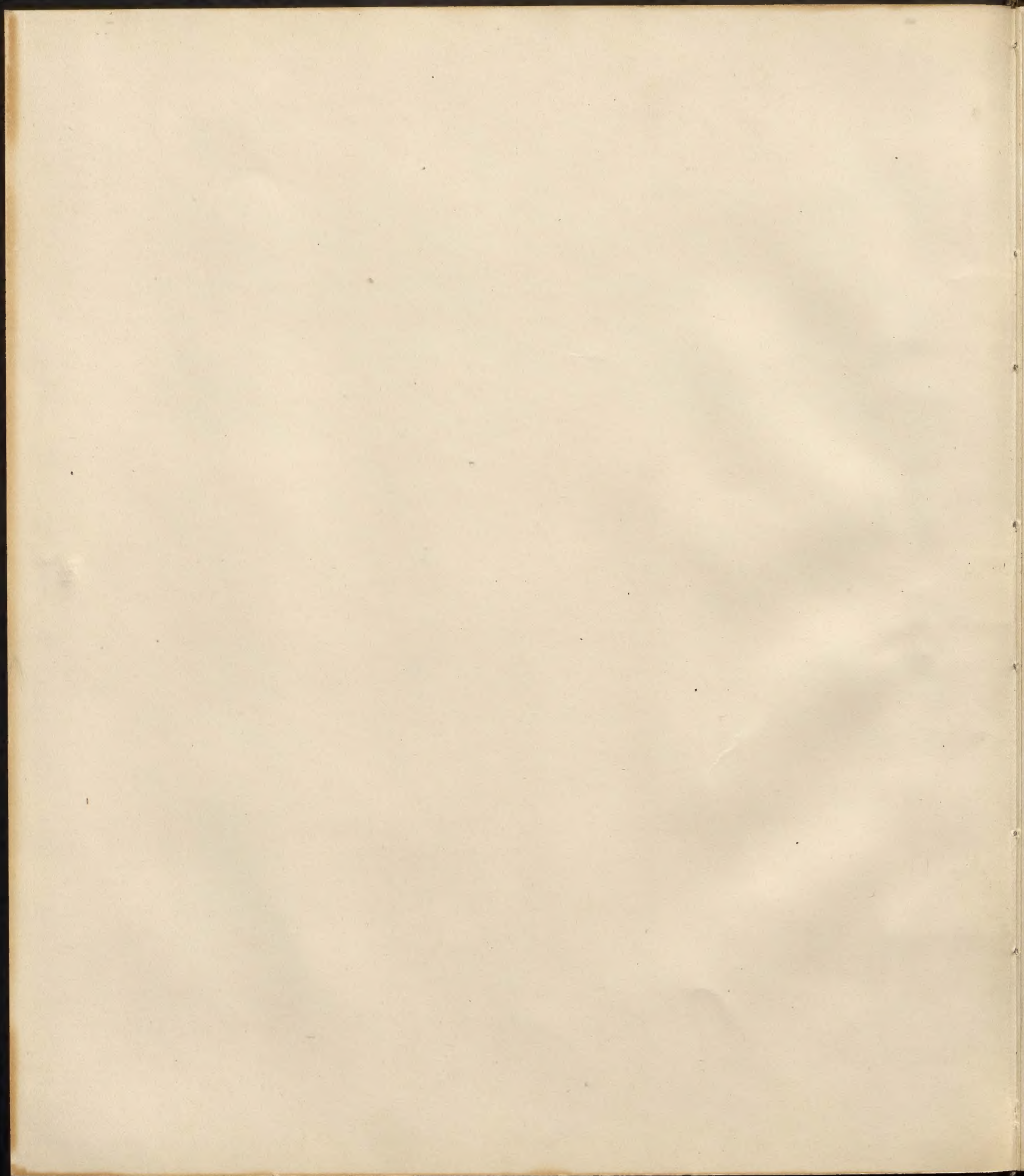
III

Opr. "Starodruk" 1957 r.

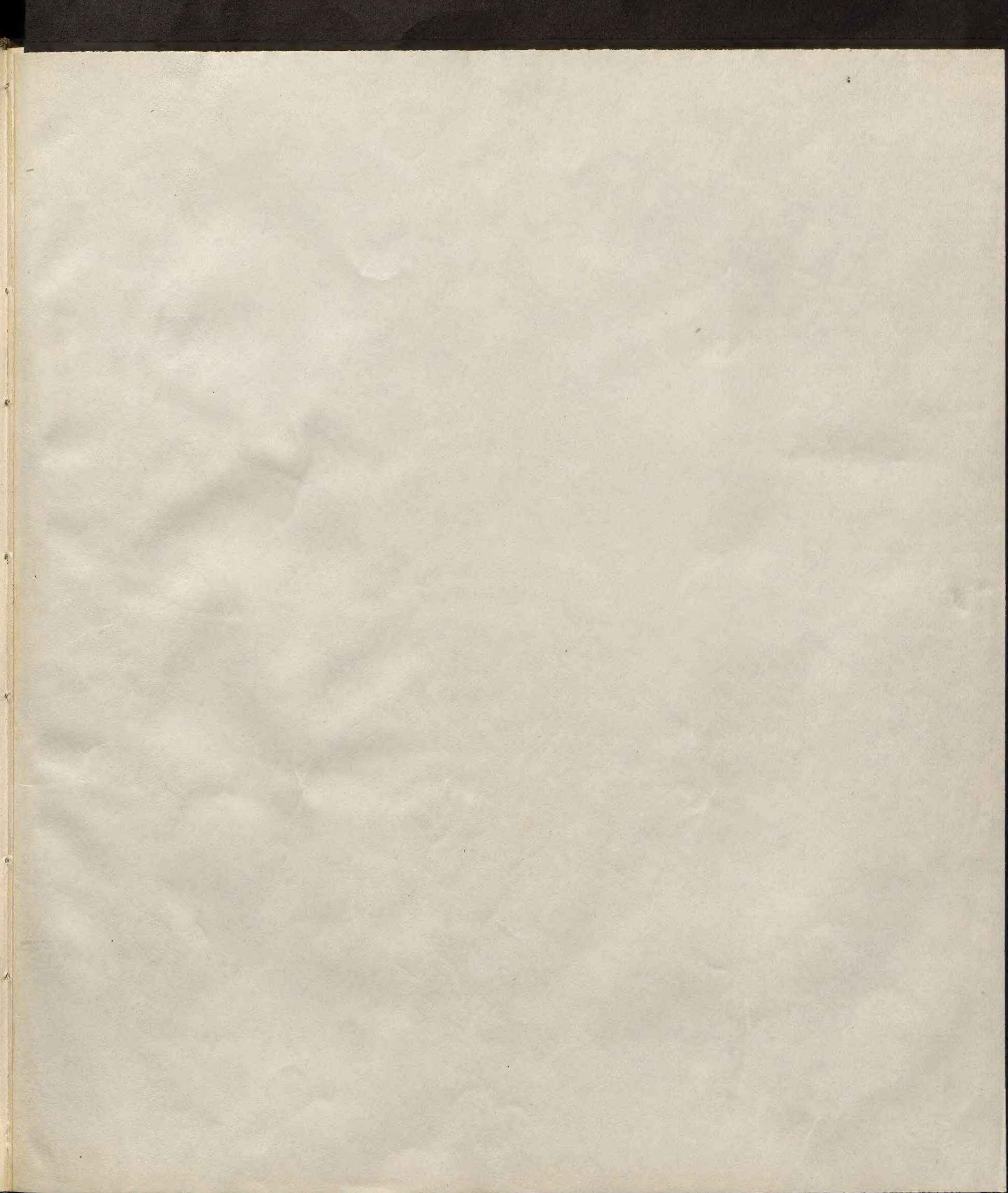

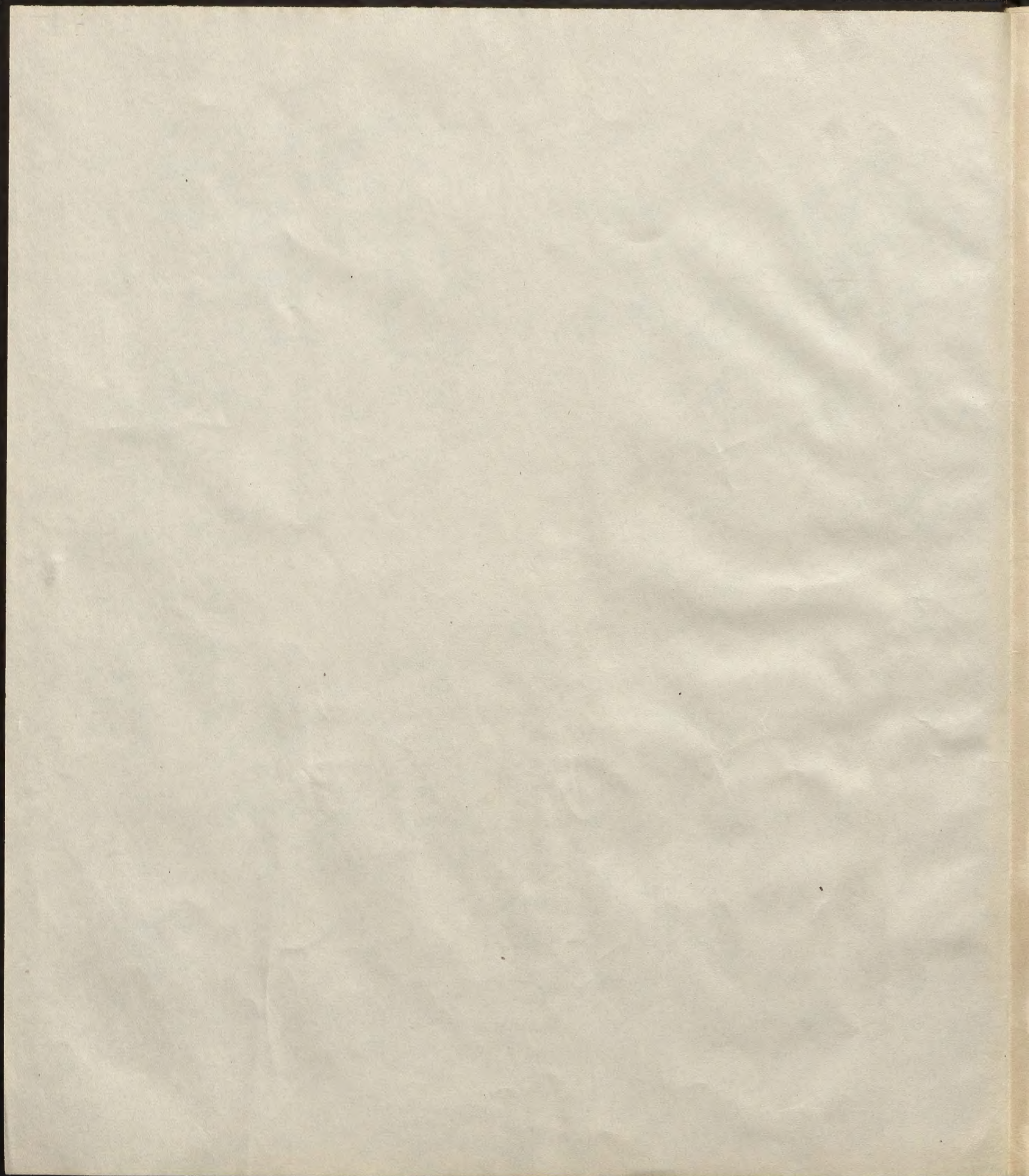

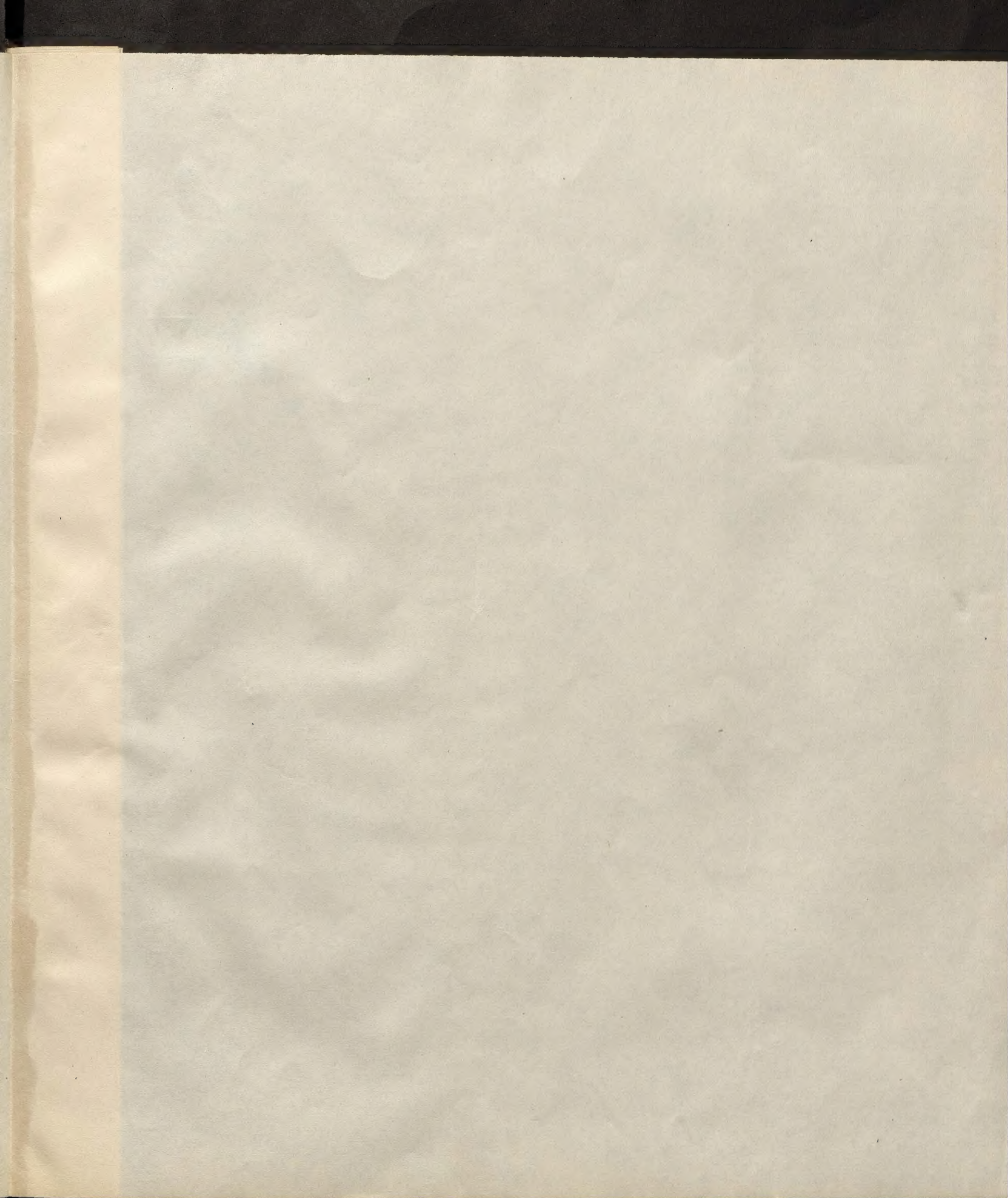

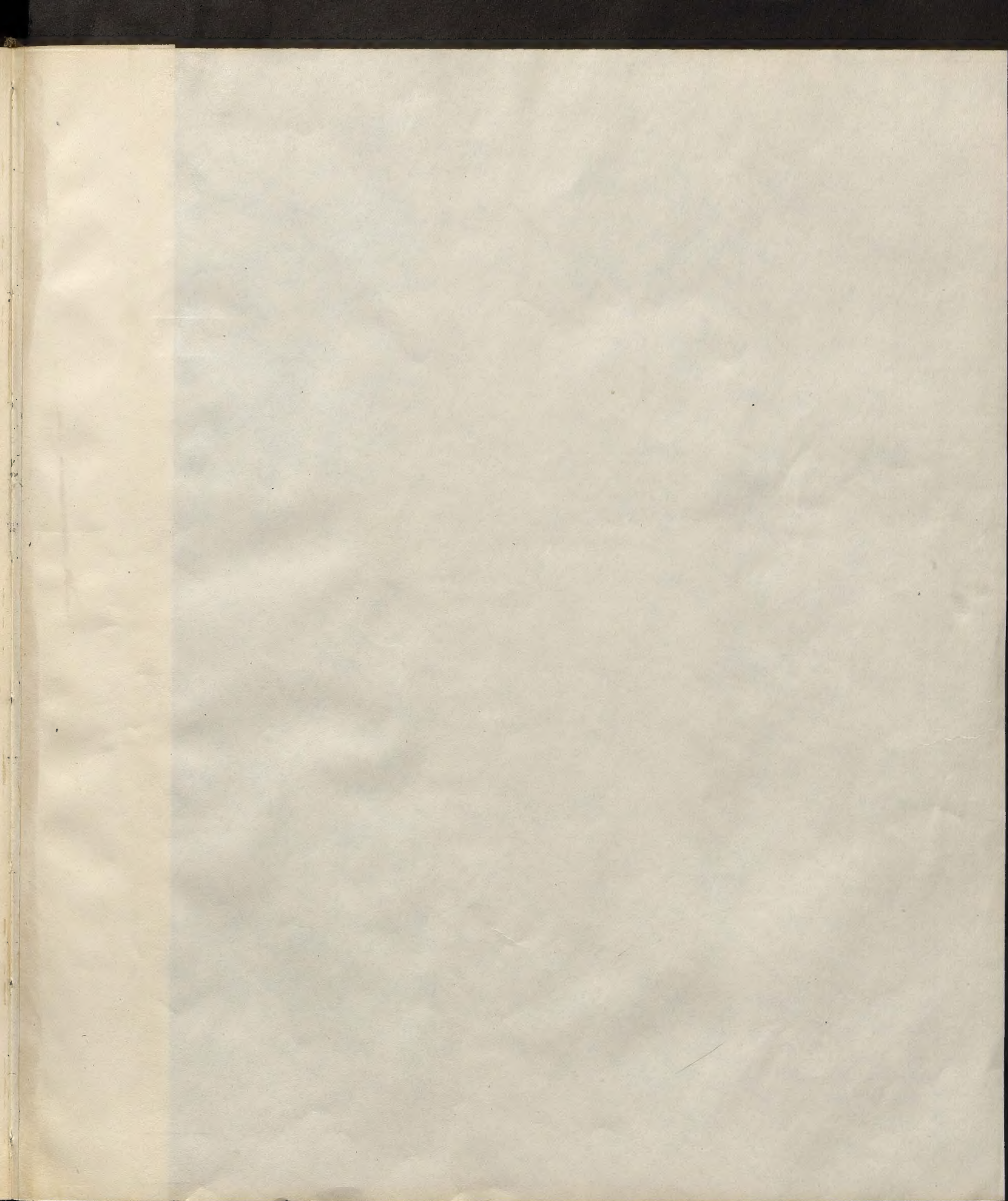
Row 1

Row 2

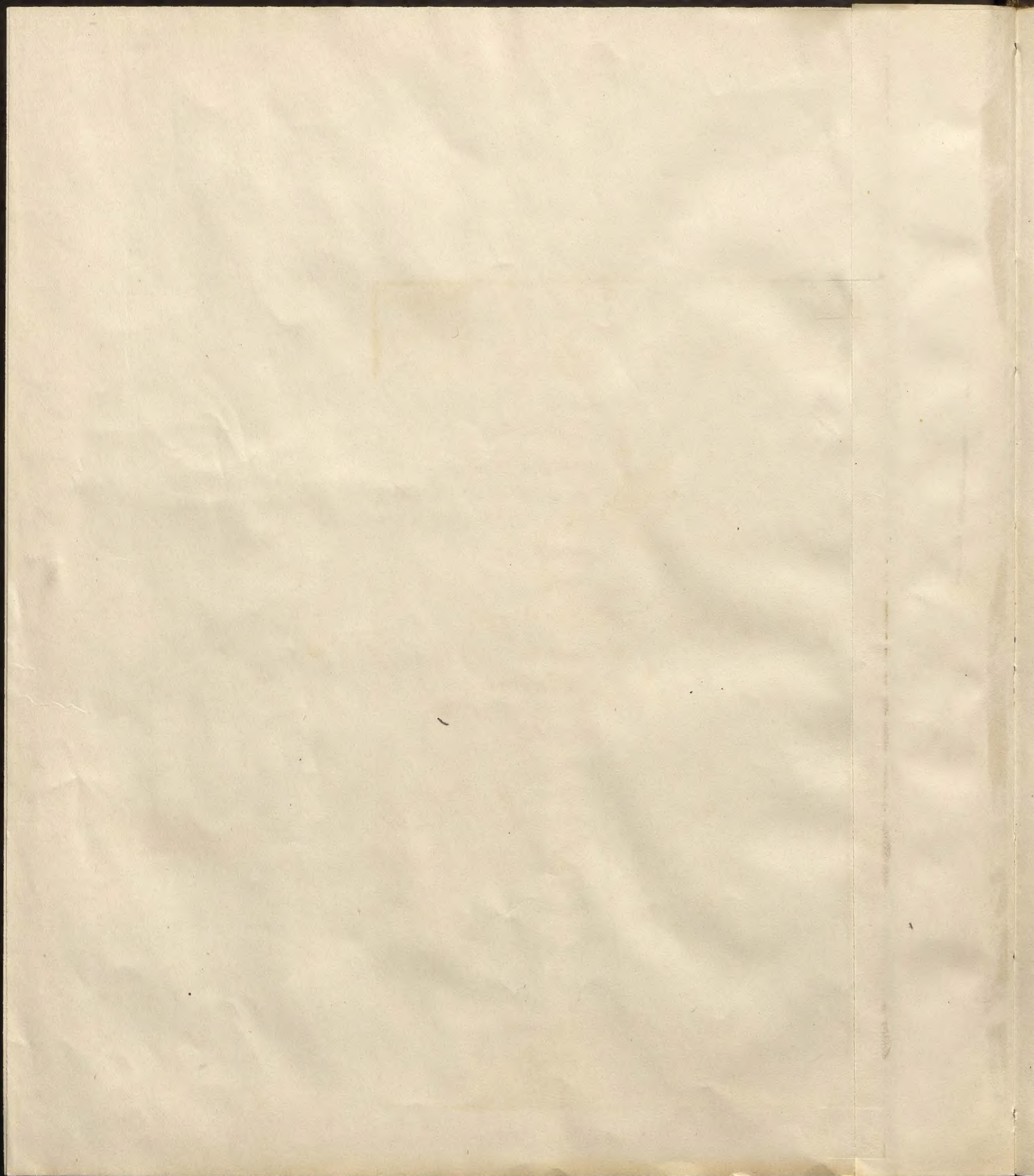
Row 3

Row 4

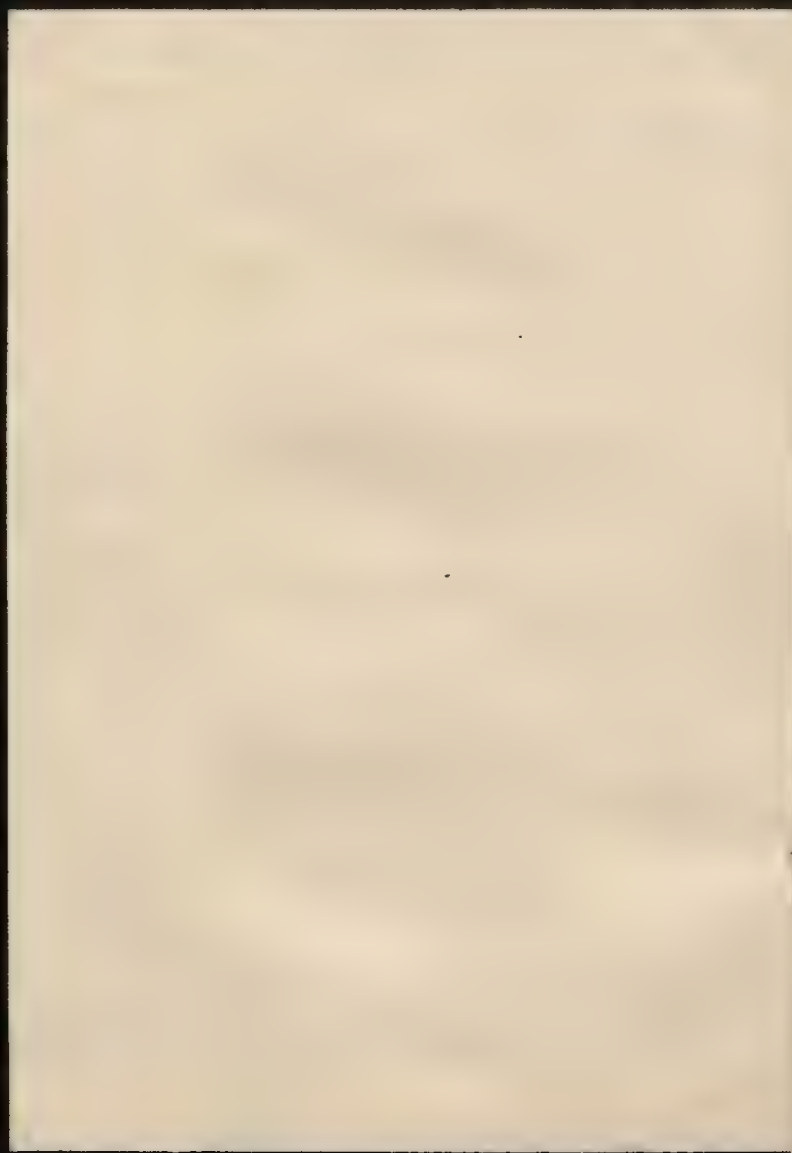

1
Wiersze

Majora Józefa Zaleskiego

brata przybranego Bolwana

Do mego Boleśniana.

Stwierku mój!
 Trzech proroków kró;
 Przemieni świata wid;
 I pycha z głór
 Pań zetrze znór,
 Bogurodzi tu na wstęjd.

Lud strze try,
 Upadnie zły,
 Pismaki wrzask, wrzask.
 Bracia! my raz,
 Porębiam skaz,
 Pod straż Boich Łask.

O! Polsko-Ty!
 Serce - bo Dmy:
 Ock! zbliż ja Janie! - zbliż!
 Bym uził - Lrób!
 Mej matki grób,
 I obok zyskał kryn!

Bolesław

Dobra Norrina, Noranna!!!

Na cudzej ziemi - Daleko - Daleko!
 Gromadka ludzi - ze brama powiecka
 Świżej Troje Narodzenie.

Do trego łożoku drze podnosi rse,
 Wielone - stowo - che usze w stajence
 Na głosów Anielskich pień.

My - pastuszkowie z tej oto Krainy -
 Która Ci w sercach znosiła daniny,
 Przez długie lata i wieki.

A dziś' tużasie! na ziemi wygnania,
 Ni chleba, dachu, ogniska, postania,
 Świat zbladrim - bez Twój Opieki!

My grzeszni Panie!.... i wielce - i rogo,
 Przykarań troich niechodzili drogi
 Postannictwa zaniechali.

Skarates! - O! przebac winy nam Panie!
 Wszakżeś się narodził - na Zmarły wyczerpanie
 Niech wyjdziem z tej śmierci cali.

Niestraszenie ciata — białe duszy niemota —
Która nas zemsta przemoc Trzech okola,
J wprzepasie niewiary wtraca.

Na nie tu ludzie — ani ostre broni!
Nas tylko wyrwie z tej strasnej toni
Ręka Troja Wszechmogąca! —

Owoi wesota — o Boie! Nowina,
Niepokalana — porożona syna!
On — młodość niesie dla ludzi —

On nasze winy zabierze na Sibi,
On — przebaczenie wystawi nam w Niebi —
J skrucho w sercach obudzi.

Stęże, co żywo — wniesie snopki do Kafa,
Dobra Materka niechaj no się Krzeta,
Białe przyrzadzi opłatek.

Z niego On kiedyś — po strasnej ofierze,
Na stwierdzenie wiatrych urońców w Wierze,
Zostawi Młodości Datch.

Sianka pod obrus — na stół dary boie!
Co jeno w domu znajdzie się w Komonie,
Z niesie tu o chocho na Gody.

Złamać opłatek w Miłości Świątej;
 Oczyścić serce z wraży kawiętej;
 I powrzną grządać sikhody.

For na kotana przed Świątą Dzieciną
 Niechaj łzy wdzięczne z ów narych popłyną
 Z ławicich już między nami.

Żenne wie Chwata, Cześć i umiłowienie!
 Niech wszelkie Dziecią spiewa ~~na~~ ^{stworzenie}
 Bo On do Nieba nam drzwiami.

Wy-brasia drodzy! Polski naszej Dzieci,
 Jesli Was kiedy głos starca Polsci:
 Nicamienicie Cycom z wyrażu.

Och! Dopomoi Wam Najświętsza Panna
 Ze w waszych domach brimieć będzie koczanna
 Do całego drogiu nam Krayu.

Żółty

w Wigilię Bożego Narodzenia
 Mamci mejej na kolenie
 Napisać w hyęs w prowanys!
 Roku 1860 - a nieku mego Żłgo. -

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

DEPARTMENT OF CHEMISTRY

RESEARCH REPORT

ON THE CHEMISTRY OF THE

ATOMIC ENERGY COMMISSION

CHICAGO, ILLINOIS

1950

BY

JOHN H. DILLON

AND

JOHN

EDWARD J. MCGILL

AND

JOHN H. DILLON

CHICAGO, ILLINOIS

Dobra Nowina, Stojunna!

Na cudzej Ziemi — Daleko — Daleko!
 Gromadka ludzi — ze łzami powieka
 Trzecie Trzecie Narodzenie.
 Do twego żłobku — Dłaz podnosi ręce,
 Wielone — Stowo chce uciąć w stojence
 Na głosów Unieleskich piśmie.

My pastuszkowie z tej oto Krainy —
 Która Ci w sonach wносиła Daininy,
 Przez długie lata i nieszczęścia.
 A dziś tutaj — na ziemi wygnania,
 Ni chleba, dachu, ogniska, postanów
 Smiat zbladim bez Twojej Opieki.

My griesini Panie!... i niekiedy srogo,
 Przykarań twoich niechodzili Droga!
 Postanowienia zaniedbali!
 Stuszenie skarates'. O! przebac, już Panie!
 Wszakies' uż narodził — na Zmarbrych wstanie.
 Niech wyjdziem z tej śmierci cali. —

Niestrawna cięta — lecz duszy nieśmota —
 Która nas znowa przemoce Trzech okola
 I w przepaści niemiary wtłacza.
 Na nie tu ludzi — ani ostro bronie!
 Nas tylko myrmie z tej okropnej toni
 Ręka Twoja Wrochmogera! —

Owoi wesota o Boie! Namina,
Niepokalana porodita Syna
Ten mitos' niesie dla ludzi.
On nasze winy zabierze na siebie
On przebaczenie wysturzy nam w Niebie
I skruche w sercach obudzi.

Hejcie! co żywo — wniesi' snopki do kuta,
A duszka Matka niech no u' pokrzęta
Białe przyniesie Oplatki.
Zurigo On kiedyś po strasnej Ofierze!
Na utwierdzenie waltych uwarów w Wierze,
Zostawi Mitosii Datki.

Siarkaj pod obrus — na stół Dary Boie
Co jeno w domu znajdzie się w kornocie
Zniesi' tu ochotno na Gody;
Złama' oplatki w mitosii już Swiętej;
Oczyści' serca z wawy zamkniętej;
I pomyślnie nagrażać skody.

Toż na kolana przed Swiętą Dzielną!
Niechaj tam nieszczęsne z ów naszych poptynów
Zbawiciel już między nami.
Jemu wie Chrysta, Czesi' i Umieblenie!
Niech wszelkie dzisiaj zaspiwają Skrośnienie
Bo On do Nieba nam Dzwonami.

Wy bracia rodzy! Polskie nasrej' Dzieci,
Jesli' was kiedy głos starca Dolei.

Niekamienie Ojów zmycają.

Och! Dopomóż Wam Najświętsza Panna
Ze w waszych domach bronić będzie hojanna!

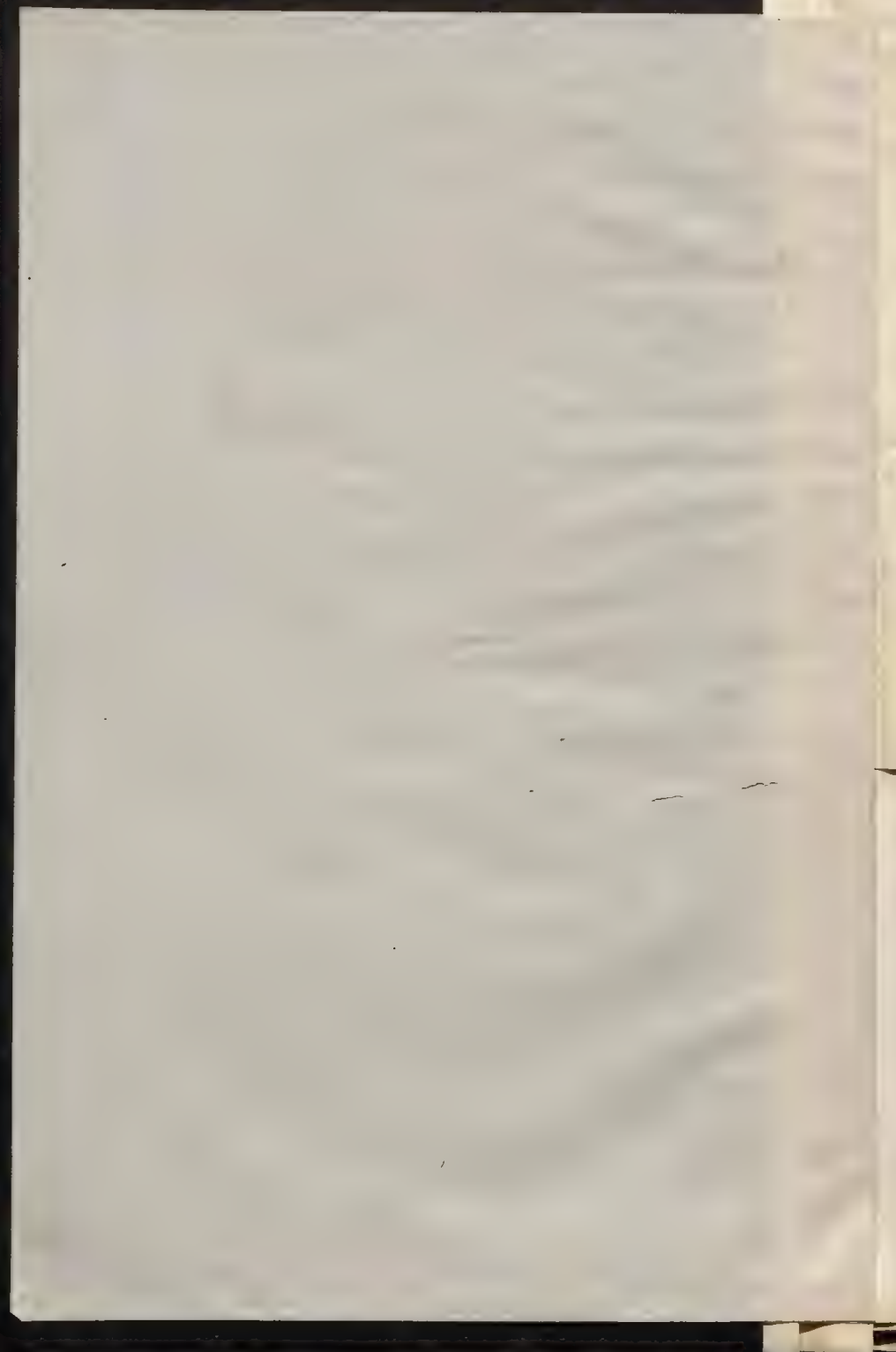
Do całego Drogim nam Kraju.

Joef Kaluz'

Pisaniem dla Mamei = Dusehui
(jak ja nasz Bobus' nazywa):
w Wigilię Boiego Narodzenia
1800 roku w Hyères, w Prowansji

Exemplarz dla mojej
Drogiy Dyżki.

Jemioła i Filozof.

W nagłej zabronie w jesieli,
Wiatry zwijaty się wśród,
Jeden oś tyko przy drodze,
Swoją jemioła wstawi;
Filozof parę des zabrony
Suszył tu czoło mój głowy.

Własnie się abliżat w te strony,
Wszak pusił w górę a niemała;
„To uschnie — a wkośa cacka”;
Mówił cutoś się skłoniony.
„Wszak rozum na to poradzi”;
„Gdzieś indziej cacko ^{nie} pusił”.

J patrzy — czy gdzie tu niema,
Lesnika bliżo; więc huk.
Do głowy po rozum puka,
A snuje dalej systema;
Kłóć się sniat — a miensie puma;
A w tém i lesnik się jawi. —

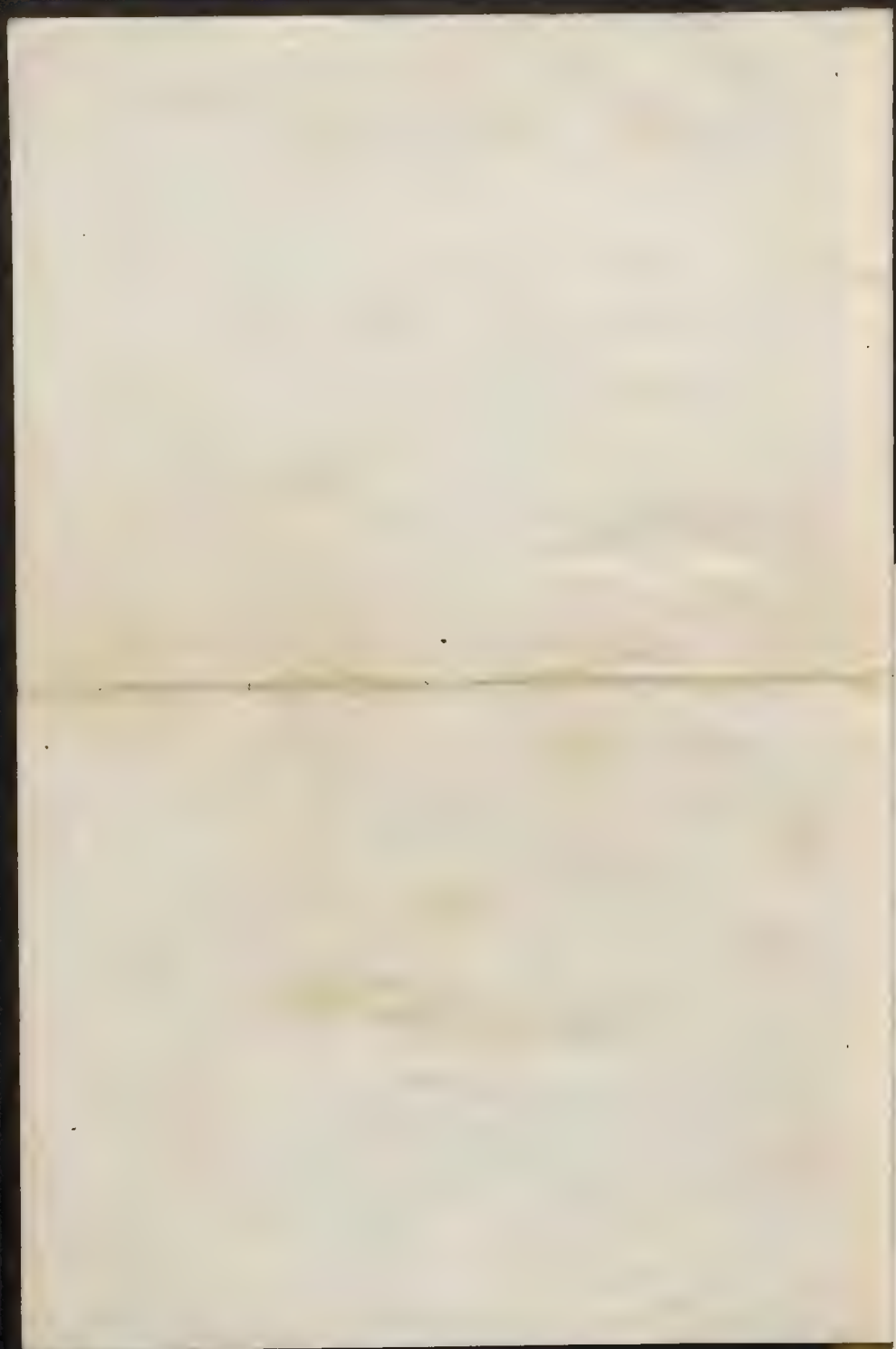
— —
„W lińno mi, prozę ora dromo,
„Wytnij jemioła niuńto,
„Wsadzić przy dwoje bliuńto,
„Odcinając obrypię płoma;
„Sam o niej chej mieć staranie
„Aż dwoim brzemem się stanie”.

Stato sie jak Pan zariadat.
 Odať i^{nt} mizeru i' rano,
 Zemioť nciaz potimano,
 I pan ja cigle zogladať,
 Lea prziro - ^{miať ja, na obci} ~~tu, tu, tu, tu~~
 ushta, ' bez toho.
 Zemioť ~~uostere~~ - ~~nie ma ducha~~ !

Maslitwa Syna na górze Matti, na osobnym
miejscu wewnątrz Paży Cmentarza. —

Panie! jak umiem — tak Cibie prosię!
Na tych mogiłkach rozmiętych,
Pokoje ślady do Cibie wnoszę,
Na imię ci mi i miernych.

Wyrzucić bracia przed Tobą Panie!
Gdy Ciem wyrzucić na wieki,
Lec. Książki, — i w Trój świąt — nieś Konania,
Do Matti ^{szukaj} ~~pragnij~~ Opieki.

Porwał i mój synowi tej ziemi
Hebrai' i duma, materyna,
Kiech w młotnicach przed sobą trzymi,
Wyrzucić jej grzechy zagnaj.

Oni jeśli winom kare, kamienią
Czytawo anieci' upoty,
Kamień mój o Panie! — bo chci' idem,
Z rąk Trójch wyjdę ja cały.

O! Liliś i wry Boie biał miary
Wstępn i wianach wotania
A ja — z Młotem i Młotem — Wian
Ca Dzien i C' stor, mój panie.

Wię —

Wierzy mi nie mam - i to nie miya,
Tys' ludzom dat le kleyroty;
Kam albiez' swiata tu Jm'a Tora.
Chce' trami jessene siroty. -

Józef Grolczyk.

Panie! jak umiém - tak Cibie prozra,
 Na tych myślách rozmianyeh.
 Głęboko módy co Cibie znosze,
 Ka znanyeh mi - i nieznanyeh.

Wszystcyśmy bracia przed sobą Panu
 Tyś, Ojcem wygotował nas wielki!
 Wierzymy, że Tyś Jedy - nim aściś Konańci
 Dla nas stworzył ^{też} świat, a także opisał...

Op. 1. ~~ophtol~~ uha
Kaj uha ~~pani~~ - ~~pisaku~~ kj ~~kicmi~~
Prozbowi, - na dusza, materyna,
Nied w milosr, nie przed sady. Brem.
Wyrothie kj gnowy agena:

a jeli: ^{in my} ~~in my~~ ^{know} ~~know~~ ^{myself} ~~myself~~ ^{caty} ~~caty~~
~~by the way, in my caty~~
~~by the way, in my caty~~
 I have since o' Janie! to doo' idonyze.
 What broil nyir is caty.

17. ~~Włochy~~ ^{Łazienki} Boie bez miary
uotyry Synowski wotanie.
A ja z mitorci, Nadwies, Wiary,
Co dzien Ci stozie, wiasanie.

Wszystkie nie wiem: i to nie moje
Tyś - ludzkiem datę być kłopoty
Umieć być święte być przez Ciebie
Choc' tamni jeszcze ścigają.

~~and many more~~
Jory Talbot

Modlitwa na grobie Matki na rozbiciu
woniem cmentarysku na Radzi.

Panie! jak umiem — tak Ciebie proszę,
Na tych mogilkach rozmianych;
Pokorne mooty do Ciebie niosę,
Dla znanych mi — i nieznanych.

Wszystkim bracia przed Tobą, Panie!
Tyś Ojcom wszystkich na wieki;
Lecz kiedy Syn Twój miał znieść konanie,
Dla Matki szukał opieki.

Porwał i mnie synowie tej ziemi,
Lebrai za dusza matczyną;
Niech w Miłosierdziu przed Nami Twój,
Wszystkie jej grzechy zaginę.

A gdy konanie nasze zamierzysz,
Przez Sprawiedliwość Twoją Chwały;
Każ mi o — Panie! — bo choć uderzysz,
I Ryk Twój — mydło ja cały.

Tys' bitościnny Boże. 'bca miary,
Wystuchasz serca bżaganie;
A ja z Mitości, Madzi, Miary,
Niebuzi' xtorij' mizanie.

Wicej nie niemam - i to, niemaję.
Tys' ludziom dat te klejnoty;
Umielbisz' Smieć tu smieć Smoje,
Chci' trami jessze sieroty. '-
amen.

Nowiny z Krasja.

Jakich- to wieści smutne, grobowe,
 Złotyja, wieżi z Ukraiiny!
 Jedne po drugich ofiary nowe,
 Pędzą w Sybir na przesiedliny,
 Czy Car chce z Szwajcarii ludzi myśleć,
 Czy nasza Ziemia w pustkę zamienić.

Oto i' dom, pownat mi a domu,
Suta u' mój synek - sierota!
Pociąga' dzieciaka ach! niema kominu -
On biedny - wciąż bierzy a wrota;
Stwierdził okiem po trawie gwał,
Cay i' po niego powita niedrogi.

Pustki - w dziedzinie kawy srogi,
Pukała kłutą a kominu,
Stwierdził strach, wiatry rozgłosy,
Zmroczki gwałciła ciemność,
Domowe progi chwasty obciady,
Same abiegające wrota myśły.

Widzi i' brzoje oory aptadane
Osiostro ty moja, jedyna.
W domu - bagnetem siemny a orane,
Na wygnanie - ty ptaszek syna,
Piesiwe serca brzoje kochanie
Grobowe a kuroku całego poctanie.

Niesiesz na matko! stłum in sobie cato.
Niesiesz jui, syn brzoj niedrogi,
Jui mu niestraszna kara aubowateci,
A wrogi ciemnośća Bóg prawi.
On wrogi a mójem przed Nim tam stanie,
Zebrał dla doświ o zmitowanie.

Nie same ptaszki stychały w kłumie,
Stychały tam i' kądą brzojanie,
To na kib, lach młodości uernowie
Swoim matkom wlasz piereganie
Puder - bo karat sam Imperator:
Tyłko dołata: weni' Creator.

Na grubyh Orwim Janie i nasze
Wielki nam daj ofiar, potrzeba
A cedi krew i moga w ofiarne wrzasc
Lec zaslij Twa, Laskę nam i Miła.
Niek z ziemaj szumi w jednej godzinie,
Dla naszej Polski, sroscio popłynie. —

Wielaj Dyziusia mite do siebie
Do chrestnym innym Ojcu sieroty
Będi xi im Boie i srodory w potrzebie
Koniem mrodoj Jed kaidę kłosek
Spraw a Laskawy Janie nad Lany,
Byj mite srodorym od nas byfienary.

Juz niezapine do Was ni sterra,
Drogie mi — my siostry i Lono,
Och. Kiedzi a kiedzi, darabony
Kbieramy xi njeino inane grono
Kiedzi xi anowa imisto prapranamy,
Ie xi, jak Bóg przyharat, kuchanay.

Pan nas — a mite xi nie zrobił ebradny
L mitei Krayonna imiere ensiet,
Kli namet — Jęgo mitei godni,
Ka niemi na Krayu — On prout.
Niechxi xi jak chea z ziemaj Lany,
A obrym nielijonę Laski — stym Kary.

R

O Rzymie

Trzeci tróćni spójrzaj po rzymskiej równinie,
 Co zostate i dumy,
 Włoskim pustyni między Egiptu pty nie
 Wchot iwalist rany,
 J tu chadrali m purpura i stoie
 Nieprani edl, mój;
 U bris' ich skryty marmury ^{spia} stoie
 Nad prochem ich kłóci;
 J tu mawiali my traci m narody,
 Rroma, jedna kłóci;
 Tak po ich cyriach jak pasci ex trady,
 J blusiu patka wscieci;
 U kłóci rzymska le iła bez granic,
 Co swiatu przytadam,
 Leci iwalist smierci kłóci iła na nie,
 Własnych zbrodni jadem.
 Jak z tyk kłóci kłóci co kłóci pod spód gron,
 Iwyci mój i wyci kłóci.
 In gienadim a grobu rzymski, kłóci
 Kłóci iwalist kłóci.
 Niechaj ci swiadowi ten konum ludom
 W pustyni iwalist kłóci.
 Niech mi te swiadowi potamane glony
 Kłóci iwalist kłóci;
 Niechaj mi swiadowi le kłóci, kłóci;
 Iwyci iwalist kłóci;
 Ja mój, tony, tony, młodzi;
 Głóci iwalist kłóci.
 Niech mi te swiadowi grobowe bez kłóci
 I w góra - na góra,

Niech mi krag swiadczy statkujez stonia
nad niemi w lasow.

Niech mscytto swiadczy tu dala ery oblika.
W gorce ery w nioime,

Swiatto miobieski-ory ziemski i walisia,

Le Polska nieregini,

Le jest Duch mscisic - Co zbiej' zarady,

Elwi mdrizym glosini,

Le gine, fature, mawstomstwa' Dady,

Le Polska nieregini.

Le ciemiryciel edor Dumny i' imiaty
Preronaon rusni,

Le gine, rymchii bupumfy i' chwały
Le Polska nieregini.

14 Maja. i' nito miediem byt na isilony' lare
mamia i' z Bohianem. i' ze mory byt may
slany pias legany - kłowy biezal miala' naptem
wypadt i' warowat, seliemny tak to mogo-
jakly mry sesichali kotho, i' kiczyim, i'z bliska
byli na mresion isibie, obarytem gotapna bratogo
ktory i'z skaslat wtraude i' nity do latorak ery-
mut. Le obuditem i'z by to le koto godelny i' wra-
na.

Hotel New
Orleans
one dollar
May 21st.
a receipt

O Rzymie

Przechodnie — spojrzij po rzymskiej ruinie,
Co zostało z owym
Środkiem pustyni i mistny Tyber płynie
Wokół rwałych ruin;

Już chadrali w purpurze i stocili
Wiesprawy i dławili,
Aż drżąc ich świątyń marmurowy opór, w błocie
Nad prochem ich kocił;

Już tu mawiali — mytracim słodcy,
Rozna jedną bidecie:

Ojciec po ich cyrkach jak pasz, im tłoczy,

Już blusur pęta wroście.

Aż techniki rzymskie ta wita bez granic,

Co świątę przytadam,

Leżąc zamarli śmiesznie, bo strulić na nie,

Wstawnych zbrodni jadłem.

Jak w tych katakombach leżał, gdy spodem,
Kryjąc, wyśledził wyświado-

Przygnaj się i grobu wydrzeńmy pochobem
Nieśmiertelni kłosa;

Wiekaj mi świątę ten forsem ludowy,

W pustej zemi niem parom

Niech mi tę świątę, potamane głowy

Koryntskich filarom;

Niechaj mi świątę, te Bogom posagi,

Przyśniście w karmaty

Te miere, termy, łuki, modorogi

Przedzieracie w skatły.

Niech mi te świątę grobową kon Konia
Le niegowa - na mgoie,
Niech mi Krag świątę Jtalskiego stonia
Nad niemi w ławie.
Niech woytę świątę tu zoda ozy zbliska,
Mgoie - ozy w nioinie,
Świątę niebieskie - ow ziemskie zmaliska,
Le Polska niegoinie;
Le jest Duch - msiwieł - co z bierj zatkoy,
Tkwie w dnojon głębinie,
Le gina, fature, miarostomstwa zdoady,
Lea Polska niegoinie.
Le ciemniy iet choi' dumny i imiaty
Drewnaron ruinie,
Le z gina, ryonskie tryumfy i imiaty
Lea Polska niegoinie -

Wypisatem mejemu Bratowi Potkianowi, ten poroście
z Woyonu 29 maja 1856 roku w Fontainebleau

Wojciech Potkian

Schodę stąd, schodę Francie. 'smierć' puka do tona,
Matko Drużo, bądź łona. 'Niech twoje smięte i łano
Łust już moich niebędzie - niech ostatnie skona;
Bo Kochać Cibie więcej - nikomu niećmo.
Jam spiewał, nim się cięstał nuncytem, Tebie.
Al gdy pód Kosa 'smierci' spaiac' bądź gtona,
To aż z ostatniem technieniem spiew wzmę - przy grobie;
Och! za ty! 'Miłosci' 'Pój ty' - i bądź łona!

Kiedy 'cięższi' Królów w tryumfie bezbożnych,
Wół swój wtarcato na Ciało twoje zbite,
Jam skarpię skubał Tebie z ich przepasek moirnych
A tał mój balsam w miejscu ranami odkryte.
Zwaliskom twoim nowa obfitosć Bóg nadsat
Wielkie' przekazę błogostanienstw stowa
Sien wielkiej' trojej' myśli niepróino i śmiat parat,
Bewnosć śnap się zwiże: 'Cierpienoz' bądź łona!

Ni pot' już w grobie. Tebie 'młotami' nacić co Ciele,
Ukończonych tam moich niemypusć z opieki;
Winnas' to bied' Gatabe - co na trojej' głobie
Nietokowata nigdy, - a mityje mićki.
Synom' trumny niech tej' prośby stowa w sercu śiicka,
Tyje glos' Boży: cisza wnet przysięgi grobowo!
Leć jeszcze cieża reka trzymam trumny mićko,
Znuxione ramie .... spaca. 'Cierpienoz' bądź łona!

1847

My dear Mother
I received your letter of the 10th inst. and was
glad to hear from you. I am well and hope
these few lines will find you the same. I
am not at present in any particular hurry
to write you, but I thought I would
write a few lines to let you know how
I am getting on.

I am well and hope these few lines
will find you the same. I am not at
present in any particular hurry to write
you, but I thought I would write a few
lines to let you know how I am getting
on. I am well and hope these few lines
will find you the same. I am not at
present in any particular hurry to write
you, but I thought I would write a few
lines to let you know how I am getting
on.

I am well and hope these few lines
will find you the same. I am not at
present in any particular hurry to write
you, but I thought I would write a few
lines to let you know how I am getting
on. I am well and hope these few lines
will find you the same. I am not at
present in any particular hurry to write
you, but I thought I would write a few
lines to let you know how I am getting
on.

Kochany Jemczyku

Jeszcze niepości nagabają Ciebie młodości, i nie-
 śmiesznieś jak tyłko myślisz, że to jest tylko ciętych. Zawa-
 sz, młodości, znajomym przypominasz, tyłki już iat sm-
 ców i historii i poświęcenia dla Ciebie. - Ganiętarz iem
 u Ciebie czytał Romanowicz Ostabiego, poeznania Be-
 ranger-a, i iem poświęcił: Spróbuj i ja to Romanowicz.
 (moje dobre czyte - ale młodości, i Tobie na pamięć-
 kę posyłam. Jeżeli byś chciał komu przeczytać, zatrzy-
 mowa, to niepości. i doje uł krytyki.

Wszystkim domem poświęcamy Ci serdecznie a ja
 (atuję. Twój Józef Dobrzycki)

Kochanego Antoniego poświęć do nas. Najlepiej
 Dariuszów w Rygwie nieźle, wyjechał do Floron-
 eji, to Pan: Bontur Linowia iwnera iwa naka, wiede
 Doktorow, jak pisał, kilka dni tyłko młodości i J-
 zycia.

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

.....

2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301
 2302
 2303
 2304
 2305
 2306
 2307
 2308
 2309
 2310
 2311
 2312
 2313
 2314
 2315
 2316
 2317
 2318
 2319
 2320
 2321
 2322
 2323
 2324
 2325
 2326
 2327
 2328
 2329
 2330
 2331
 2332
 2333
 2334
 2335
 2336
 2337
 2338
 2339
 2340
 2341
 2342
 2343
 2344
 2345
 2346
 2347
 2348
 2349
 2350
 2351
 2352
 2353
 2354
 2355
 2356
 2357
 2358
 2359
 2360
 2361
 2362
 2363
 2364
 2365
 2366
 2367
 2368
 2369
 2370
 2371
 2372
 2373
 2374
 2375
 2376
 2377
 2378
 2379
 2380
 2381
 2382
 2383
 2384
 2385
 2386
 2387
 2388
 2389
 2390
 2391
 2392
 2393
 2394
 2395
 2396
 2397
 2398
 2399
 2400
 2401
 2402
 2403
 2404
 2405
 2406
 2407
 2408
 2409
 2410
 2411
 2412
 2413
 2414
 2415
 2416
 2417
 2418
 2419
 2420
 2421
 2422
 2423
 2424
 2425
 2426
 2427
 2428
 2429
 2430
 2431
 2432
 2433
 2434
 2435
 2436
 2437
 2438
 2439
 2440
 2441
 2442
 2443
 2444
 2445
 2446
 2447
 2448
 2449
 2450
 2451
 2452
 2453
 2454
 2455
 2456
 2457
 2458
 2459
 2460
 2461
 2462
 2463
 2464
 2465

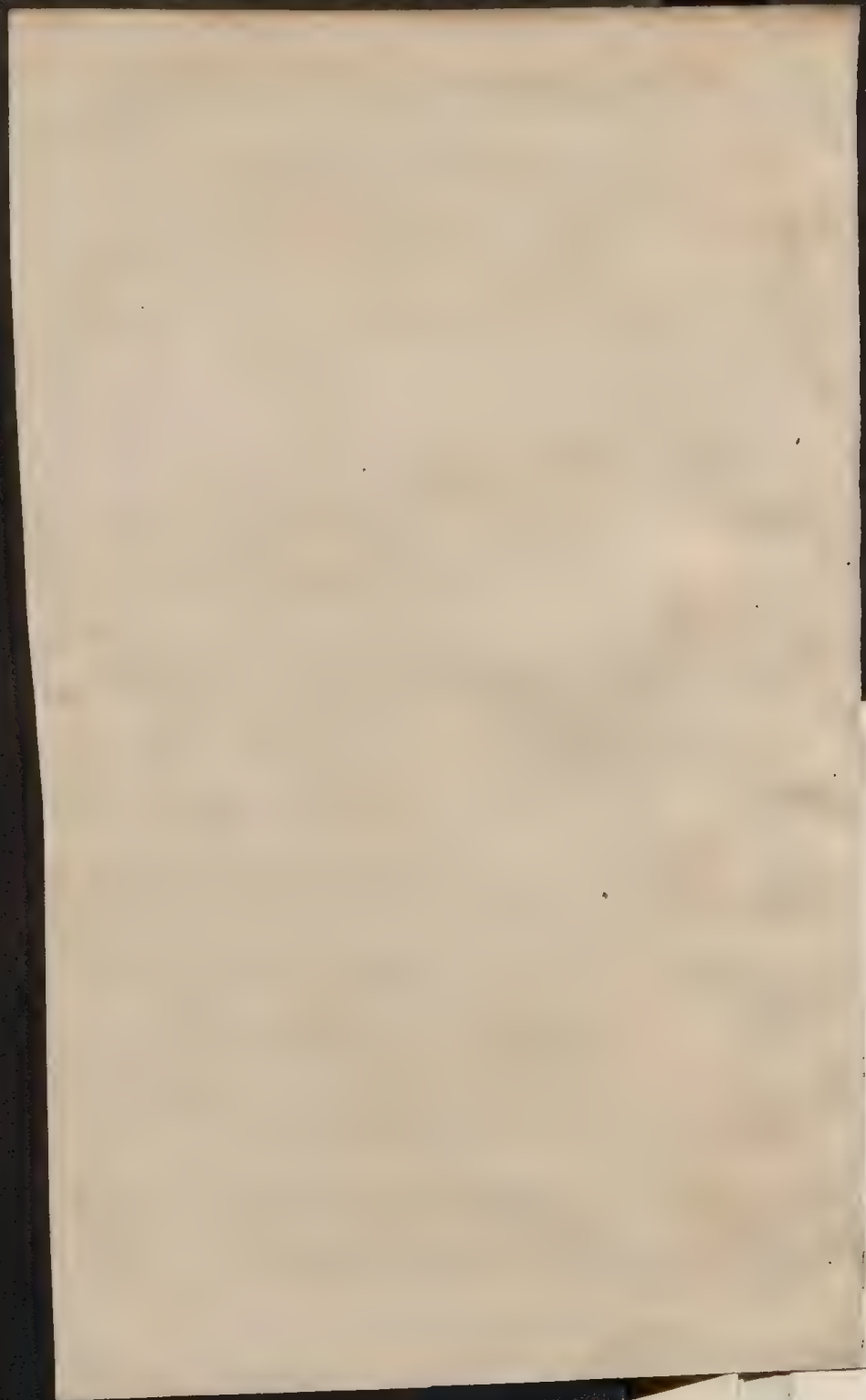
[illegible]

Bynaj mi Drowa mata moja Celko!
Jty badi Drowy maty mój ogródek!
Tum iakosetomat błogosł zycia wielka,
Na wielkim świecie skosły; mój smutek.

JL

Nadziya

Kto u mniego nie spodziewa, - nie nie
otrzyma, Kto u wszystkich spodziewa, -
wszystko otrzyma. Bóg nigdy nie opuszcza
tych - którzy w Nim nadzieję położyli. On
stypcy miłobłą ubogiego, schorowanego, i in-
cienskiego. Dwiej pisanie na grobie Mat-
ki; marynarce w niebezpieczeństwach, bomy,
wygnanie, raptakani za dachy, Ojczyzna,
biedni i opuszczeni - którzy są skargi, żołą
wprostyma zgiętku tego świata; i my grom-
ni i - którzy są try pokajania u jesieni nie-
oschły, - ufajcie! bo Bóg umia nao nam;
i przyjdzie dzień w którym wszyscy pojdzie-
cie spoczą na Jego Łonie. —

Przygoda polajowa

Na konferencyach w francuskiej stolicy
(Taka wieść choć i nie publikowana głośno)

Obradowali nad petrowoconskimi,
Do późnej nocy - i ujęli ducha
Napoleona: Napoleon miał brata,
Znany Napoleon i goiade legjonem,
Ręka w rękawione, jakby grzeist karce,
Sprężenie - jakby wyrosnąć do brzości.

Jeżeli mówić, co - grobowym tużem
O tamtym świecie, o ciżbie i polu
Że on tam znami ciżby w polnym lesie,
Mawia Sibirum, bojaż po Knieziu,
Gmija wiersiem, tak tutaj, ptasie,
Że jego piekłem są nasze wspaniałości.

Mówi, - i ponoć mówić bardzo ślicznie,
Lecz szkoda było jego natężeń
Bo ministerstwo i petrowconskie.

Nie hierarchiczne i nie alfabetyczne
Wzajemne słotki spadły pod słotki

J tam w omówieniu śród 'jak Sturdy,
Pół na łatach nie nadbiegły Sturdy.

U Dyplomatów - surzeisom głowa biega,
Wier i a kruczymi wistkami mityga.

Wszystko do przodu gośno pewno oświeca,
Kiedy się pyta: Co to - co to było?
Jedni mówią sobie Stomawyl: -

Jedni składali na wracanie chwile,
Drogi wzięli w tym miotyflany

A inni znów - nasze emigracje

Byli i tacy - co nawet miotyflany

Wód Reichenbacha, pukał ze Duchy.

W końcu - ze siebie rozumieli ci Duchy.

Z zimnem sercem, wykreślonem, głośnie
Do konferencyj nasi idli na nowo,
Aż i marzeń stanęły trąbki,
Na przesilenie i chwilenie światu.
Poki gośda niezakończona.
Taki to pokój - bez ducha!

---

z pomodu przegranego Artysty w Tanie

Wszystko nam ludzie! Oj! o Panie!
Jako z zębami kłosem na tanie:
Lianu skradzione, na proch stonę starto
Zmieszane na wiatr, motano go śmieci
Przeleżała ziemia - gdzie tyłko śmieci
Groźny i ci o nie, nievarle!
Wszystko nam ludzie! Oj! o Panie!
Jako do traw w na rusztowanie
Wskazan - polizet dosłaje od kłosa
Herby mu tamia, imię na przekleństwo,
Ciato oddaje na mierną mezonistę,
Papioły wieści roznosi! -
Wszystko nam ludzie! Oj! o Panie!
Jakiś smęty w padli w rickiedne doaktanie,
Styżeni ich: stonę śmieci tu inarej,
Złudzi niema - tyłko wika thorese
Z kraju niema - tyłko ciemna puszcza
Wyjście rykiem rozpary.
Wszystko nam ludzie! Oj! o Panie!
Z Tyś Jobsu na wyprobowanie
Brat Tyry, z bosa mybijat i stato,
Lec nasu próby wprost idę od ludzi,
Poczu litość ich nie już nieubudei,
Prada sadzonym - biada!

Wszystko nam ludzi odjęt' o Panie!
 Do etatu jedne Trąpię smilomani,
 A to coś więcej od błędnictwa i Koryba,
 Bo kiedy zechcesz wrócić na nas oto
 Jle Tris' nisko - o tyle wyżej,
 Stanieć w Narodzi Sierżantów!

21.

Nie wiem, czy ci się
 spodoba, ale cię
 bardzo lubię

11.00.1

Wszystko cię

Boctawice.

Pan Jacek ma być Wielki,
 Milubił moskali;
 Chciał by z ziemi rodzicielskiej,
 Chłopski ich wygnać.

„Taci — to morderca z niemcomi ciwre,
 „Mizura nam zagrody?
 „Jak przypłaca dobrze skurę,
 „Przestano być mordercy”. —

Tak przemysłał z granicą,
 W mądrej swojej głowie;
 J — jak ~~pień~~ błyskawica.
 Zjawił się w Krakowie. —

„Nurze!“, konyknał, „dzieci zmarło!“

„Bierze się do kosy;

„Skrocinę im kurtę kramara,
Podsiarżem jak ktosy“.

Aż tu luda by mał wredny,

Lakmitto po błoni;

„Pan Tadeusz spramit wredny,

„Jmosskę już goni“.

„Smiało naprzed!“, Krakowiacy—

„Chw!“, harmata myje“.

— „Kacelniku — nie nierny—

„Ja capkę przykruję!“

„Jeszcze siedzi na harmonii,
Czapka, panowie,odusi!“

„Poczekajno ty pu-branie!“

„Na polskie się skusić?“

- „M Bactamie w psódy tobi-

„My pranim wesele;

Jak pòchosił nuaki obci

„Podrygas niemieci”

Jco rzekli - to sprawili.

Wzięli mory, drąta;

Moskwy kupę, nakosili,

Ręsta zwinęła.

~~Bogom diawia cicho uderim?~~

~~Moskwa waga mola?~~

~~O rasadach mory, czy brodaim,~~

~~A co Polacy, niemieci!~~

Czemur, drisicaj kto niubierze

Tadusza roli? ..

Wszak lud go to'm na kółno'nie,

Bo Polska w niemoli.

Wyjatek z listu X. Askenazyja.

Ad bratem listu Tuij - i kabo t. i. i pociemnyj jeh
 ko wypak na dziecie bywa - to zhyjny mieli poci-
 chy bez indyj katechiz, kaby było ino, Wiebo na ziemi,
 kity byta katechiz bez pociemny to by było piekło,
 a ta ziemia to ani Wiebo ani piekło, - ale biedna
 niedra ziemia. Ktadha do wieczności - Ktadha a
 pod nią prapok, a nad nią Wiebo, - a Tasha -
 Weshha prowadzi nas. aby się głowa nie zaby-
 cila, a kony to porgerem aby się nogi nie podły-
 nęły - i tak w świecie Wasz jehod' przedziem."

Katlawice.

Don Tadiuz was był wielki
 Niechcił kosheli,
 Chciał być ziomie Kudziakali,
 Chłopi ich wyznali -

Tak ho koshwa z Niemcem ciemą
 Kiemu nam sagudy,
 Tak przyjaciół dobro khorą
 Przechana kisi w shody.

Tak przemysł na granicę,
Władcy naszej głębi
I jak pierun, a błyskawicę
Zjawił się u Krahonie.

Nie "kray nasz" dziś żywio,
"Kiercie się do Kory
" Skrośmy im kurtę Krowa,
"Piercerem jak Kłoty"

As tu luda by miał miedzy
"Kakimś po Kłoty,
"Pier Tadeusz sprawił w rękę
I Mochung już znowu.

Inniato napisał Krahoniecy
"Chaj asmata wyje"
"Najlepiej, nie wie macy
"Ja capka przy wyje"

I już dzieki na asmatie
Czapka parwę odsi,
"Pierkajno by po Kłoty
"Na Polskiej się skłonił!"

"U Bactawie wpłaty tobie
"Wyprawim męsk.

„Tak podkosim no'ski skie
 „Padrygas nie wiek”

I jak wzebli tek sprawili
 Wiebli mury, drwata,
 Maszky kupy, mahołiti,
 Maszka kucichada.

Pregzi diestaj cieho siedzim.
 Małwie cyja wola?

Tak ty madości? wrymy krodzim
 A w Polsce niemo!

Z kaly

Przyjane 14 lipca.

- „Datem ci wroty poloniu glibu,
 „Datem ci kufion jak piasku wpustyni
 „Jam ci nauzyt pewnego sposobu
 Co z synów ludzkich być ma uwygni
 „Kieciy ci steps na ~~otwar~~ wynieśli;
 „Czyż mogtem mniemac że tu niebezpieczeństwo?
 „Że Nazarejczyk, wzgardzony syn cięśli;
 „Będzie w swej chwale uwaga u ciebie?
 „Że moja wita świata nie przemoc?
 „Że moja mądrość świata nieomami?
 „Czym się spodziewałeś że zakony Boie
 Wzroga przewaga nad memi pragnami?
 „Datem ci pycha - coś zdiatut atkej pychy?
 „Tyś nie przystaował słabe nieciotgi -
 „Datem pokorę, postanowił lichy,
 „Coś uwygnił ze swojej pokor?
 „Jam w imię piekiet postat ci na ziemi
 „A ty niebaczny okhydrites piekto
 „Czy też choć jedno w Europie plennię,
 „Swojego Boga, smych pram u wyrach to?
 „Że kilka ofiar do piekiet przysła
 „Że kilku ludzi do ciebie u modli,
 „Datem ci podtych - o! wielkież mi smię!
 „Wszak i bez ciebie przyszedli by tu podli. -

- " Gdy ziemia Łachów moje pata kruszy,
" Nieś ja pokonat, mnić chleby śmiat przynio-
" Tyś mego siarna nierasiat nich duszy,
" Bo jisure. Dżisaj Droga Jm Gorymno.
" Kiedy w sojuszu z Germaniskim Wicarom
" Brates' pieniężmi' Panionerykoni gody,
" Czy potrafites' zaprzegnać do janiom
" Ducha. Witois - i' bratniej swobody?"
" Czy potrafites' u Kaspjiskiej Dziury
" Dae' w ponienierke ojcow obczaje?
" Pytam - co zisatet munsztuk niemobisicy
" Którym ci postat - byś' ocuglit krajie?
" Na czego Dżisaj szumi ludon' fala
" Co może polarnych do gór Araratu?
" Na swoim grobie Chrystusa wy chwala
" Jem martwych chowanie zapomada chwały?
" Wrocie braterska siaranośne mi prawro
" Na całym globie wstapić u' domary,
" Panstwo ciemności odkryje niestany,
" A przy tem Panstwie - Ty stales' na szczyt!
" Styrzys jak odkryk wemaga u' gnatchanie,
" Głos szersza ludon' co twa kara kpiem,
" Tyś cała Piekiet powiadu zbrojownie,
" A to to - mick' otugi - i' chłoty narodzić.
" Niepozitywny oradu twej' uszy!
" Fioj' sion karkotu na nie u' nieprzyda,

„Gdy cała ludzkość zgatał się Olmę
„Pieje horanna synom' i córkom!
„Musisz u' błagac' na rozstajnej drodze,
„Bo cię odpycha niebieska potęga,
„i sędzią przeklęta — bos paromat stoisie,
„Dziecko pogardzi... bos' by' niedotęga!!

Zolotomolskij

Hej! wód Dnijsra, wód bęstrego
 Wstetlin jasnyj Oret Duch,
 Ja kijowa i staroha,
 Wyiszow mytyj ruskiej Druh.

Oret pío Kobesa wbyw iia
 Poroklanum rydnyj kraj,
 Taj w datokij smut prastyw sta
 Des' za Dniester - Duna.

Druh lubymyj z Ukrainu
 Z rodynoj iia roistan
 Na doroku i w rusajnu
 Odno kal - i pamiat' resan.

Jdity odnoi maty
 Kolory i Woroh robyw
 Zahublesny stan zbyraty
 W odnu rodynnu zliucywn

Oj ty Orte, oj ty Drukie,
 Ty ne stawnyj, ne bohatty,
 Wetykuj iu Ty prystukie
 I robyw naszyj Polowny-maty.

Czeres lisy, czeres hory
 Twoi hadsi perebiut' iia
 Mry chaty - mry domy
 W lmy i w sercia wlynnut' iia.

Jak Tururli - jak kotuby
Ony sia porolityjat'
Hej - bo styti mytyi luby
Hnida sy poraltasjut.'

Sorastie znych, lubwa i z hoda
Mory lidny sia ~~zobor~~^{rozhu} (mywa)
Py z hodi mzioko Naroda,
W syli, w starci Polerera bude

Starar tobi (Ruski) Dnieu hora!
Wetyka jak kraj Kryohi!
Starra mid mna do mna!
Starra mid Laby do Ohi!-

"Lololowoblyj"

Zołotowolskyi

Hej! wid Dnypa, wid bystroho,
Witetim jawnij Orł Duch,
Je Kijowa - i Staroho,
Wyjzow mytyj ruskij Orł.

Orł p'ie Nebesa wzbywsia
Pereklanuw widnyj kraj,
Taj w dalekij swit pustynsia
Des'ca Dnister - ca Dunaj.

Druk lubymy z Ukrainy
Z Rodyni ju sia rozstaw.
Na dorohu i w ciużyny
Ono iat - i pamiat' nziaw.

J'city odoj Maty,
Kotoryj worok robyw
Zakutlenny staw zbyraty
W odnu rodyni stucayw.

Oj! ty Orł, oj! ty Druhu
Ty ne stawnyj - ne bohaty,
Wetykujis' Ty prystuk
Zrobym naszyj Polury - Maty.

Oxoxox lisy - oxoxox hory,
Troj hadki perebrutia
Mej chaty - mej dwory
Wumy i w sercia wtysnutia.

Jak kurawli - jak kotuby
Ony sia porocitajut'
Nej bo ptyci mytyj luby,
Antawa sy poraktabajut'

Szeras'cie z nych, lubwa - i z hoda
Meru ludmy sia rozhude,
Dny rhodi wsioho naroda.
Wsyli - w starri Polura bude.

Starar tobi niskyj Druh
Wetyka jak kraj syroki
Starwa wid mora do mora!
Starwa wid Laby do Oki.

MODLITWA NA GROBIE MATKI

NA ROZBURZONYM W CZASIE RZEZI
CMENTARZU PRAGSKIM

Boże! jak umiem — tak Ciebie proszę!
Na tych mogiłkach rozwianych,
Pokorne modły do Ciebie wznoszę,
Za znanych mi i nieznanym.

Wszyscyśmy bracia przed Tobą Panie,
Tyś Ojcem wszystkich na wieki;
Jednak nim Syn Twój poniósł konanie,
Żądał dla Matki opieki.

Pozwól i mnie synowi tej ziemi,
Zebrać za duszą matczyną,
Niech w miłosierdziu przed Sądy Twemi,
Wszystkie Jej grzechy zaginą.

A jeśli świętą karę zamierzysz,
Czystcowe znosić upały:
Skarż mnie o! Panie — bo choć uderzysz,
Z Rąk Twoich wyjdę ja cały.

O! litościwy Ojcze — bez miary!
Usłysz synowskie wołanie,
A ja z Miłości, Nadziei, Wiary,
Co dzień Ci złożę wwiązanie.

Więcej nic nie mam — i to nie moje,
Tyś ludziom dał te klejnoty,
Uwielbię Imię Prześwięte Twoje!
Choć łą tu jeszcze sieroty.

DO
BOHDANA ZALESKIEGO

PO PRZECZYTANIU JEGO
« PRZENAJŚWIĘTSZEJ RODZINY »

Słowiczku mój,
Twych pieśni krój,
Przemieni świata wid;
I pychę z głów,
Pan zetrze znów,
Bogaczom tu na wstyd.

Lud otrze łzy,
Upadnie zły,
Pismaki wzniosą wrzask,
Bracia! my raz,
Pozbędziem skaz,
Pod strażą Bożych Łask.

O! Polsko! Ty!
Serceż — bo — drży!
Och zbliż Ją — Panie — zbliż!
Patrz — śpiewa — Ci —
Płacze, a śni
Że nas Twój zbawi Krzyż.

(Z 1841 roku)

DOBRA NOWINA! HOZANNA!

Na cudzej ziemi — daleko, daleko !

Gromadka ludzi ze łzawą powieką

Święci Twoje Narodzenie.

Do Twego Żłobku drząc podnosi ręce,

Wcielone Słowo chce uczcić w stajence,

Na głosów Anielskich pienie.

My pastuszkowie z tej oto krainy —

Która Ci w sercach znosiła daniny,

Przez długie lata i wieki. —

A dziś tulacze ! na Ziemi wygnania,

Ni chleba, dachu, ogniska, postania !

Świat zbłądzim — bez Twój Opieki !

Panie ! my grzeszni — i wielce i srogo,

Przykazań Twoich niechodzili drogą

Posłannictwa zaniedbali.

I słuszniesz skarał. Lecz przebacz już Panie !

Tys nam się narodził — na zmartwychwstanie,

Niech wyjdziem z tej śmierci cali. —

Niestraszać ciała, lecz duszy niewola,

Którą nas zewsząd przemoc Trzech okola

I w przepaść odszczepieństw wtrąca

Na nic tu ludzie — ani ostrza broni,

Nas tylko wyrwie z tej okropnej toni,

Ręka Twoja Wszchemogąca.

Owoż wesola o Boże ! nowina,

Niepokalana porodziła Syna !

On miłość niesie dla ludzi.

On nasze winy zabierze na siebie,
On przebaczenie wysłuży nam w Niebie,
I skruczę w sercach obudzi.

Hejże! co żywo, wnieść snopek do kąta,
A Pani Matka — niechno się pokrząta,
Biały przyrządzi Oplatek.

Z niego On kiedyś przy strasznej Ofierze,
Na utwierdzenie wątłych uczniów w Wierze,
Zostawi Miłości datek.

Siankaż pod obrus — na stół dary Boże,
Co jeno w domu znajdzie się w komorze,
Znieść tu ochoczo na gody :

Złamać Oplatek w miłości już świętej,
Oczyszczyć serca z urazy zawziętej,
I powynagradzać szkody.

Toż na kolana przed Świętą Dzieciną !
Niechaj lzy wdzięczne z ocz naszych popłyną,
Zbawiciel już między nami !

JEMU więc Chwałę, Cześć i Uwielbienie
Niech wszelkie dzisiaj zaśpiewa stworzenie,
Bo On do Nieba nam drzwiami,

Wy bracia drodzy — o ! dawno widziani.
A dziś przemocą u siebie znękani,
Nie traćcie Ojców zwyczaju.

Och ! dopomoże nam NAJŚWIĘTSZA PANNA,
Że w naszych domach znów zabrzmiał hożanna,
W drogim — pod berłem JEJ, kraju.

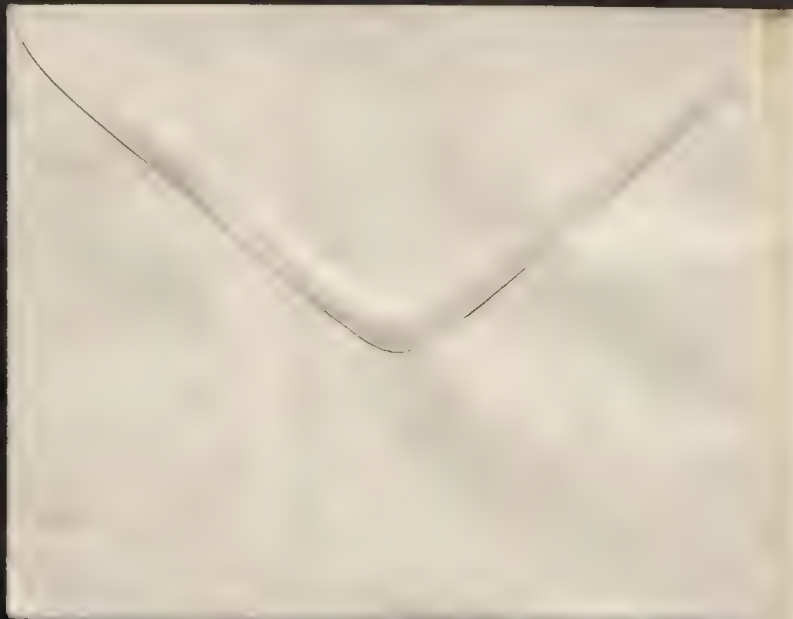
(1860 roku, na podróży)

Która została przemyślana S. p. Józefa,

Dies ira, dies illa,
 Solvet seculum in favilla,
 Feste David cum Sibylla.
 Quamvis tremor est: futurus,
 Quando iudea est venturus
 Cum et stricti discussurus.
 Tuba mirum spargens sonum,
 Per sepulchra regionum,
 Coget omnes ante thronum.
 Mors stupebit et natura,
 Cum resurget creatura,
 Judicanti responsura.
 Liber scriptus proferatur,
 In quo totum continetur,
 Unde mundus iudicetur.
 Iudea ergo cum sedebit,
 Quidquid latet apparebit;
 Nil inultum remanebit.
 Quid sum miser tunc dicturus?
 Quem patronum rogaturus,
 Cum vix iustus sit securus.
 Rex tremendæ majestatis,
 Qui salvandos salvas gratis,
 Salva me, fons pietatis.
 Recordare, Jesu pie,
 Quod sum causa tuæ viti;
 Ne me perdas illa die.

8
~~Quid~~ Quidem me vidisti lassus,
Redemisti crucem passus,
Tanto labor non sit cassus.
Iuste Judea ultionis,
Donum fac remissionis,
Ante diem rationis.
Ingemiscis tanquam reus,
Culpa rubet vultus meus:
Supplicanti parce, Deus.
Peccatricem absolvis;
Et latronem caudisti;
Mihi quoque spem dedisti.
Preces meae non sunt dignae,
Sed tu bonus fac benignè,
Ne perenni cremor igne.
Inter oves leuam praesto,
Et ab haedi me requestra,
Statuam in parte dextra.
Computatis maledictis,
Flammis auribus additis,
Voca me cum benedictis.
Oro supplex et ardentis,
Ex contritum quasi cinis,
Gere curam mei finis.

Lacrimosa dies illa,
Qua resurget ex favilla
Judicandus homo reus;
Huic ergo parce, Deus.
Pie Jesu Domine, dona eis requiem
Amen -
In illo tempore: Jesus dixit Judicis
Amen, amen dico vobis, qui semit hunc

allelujà allelujà, allelujà.

O Fili: et filiæ

Pax celestis, Pax gloria
ante surrexit hodie. allelujà.

Et Maria Magdalene.

Et Jacobus et Salome

Venerunt corpus ungere. allelujà.

a Magdalena muniti

ad osium monumenti

Deus curruunt Discipuli. allelujà

sed Joannes Apocryphus

curruunt Petro citius

ad sepulchrum venit prius. allelujà

In throno sedens angelus

Respondit mulieribus

quia surrexit Dominus. allelujà

Discipulis astantibus

In medio stetit Christus

dicens: Pax vobis omnibus. allelujà

Postquam audiunt Didymus

quia surrexerat Jesus --

Remanet fide dubius - allelujà

Vide, Thomas, vide latus

Vide pedes, vide manus;

Dixit Tu es Deus meus. allelujà

Beati qui non viderunt

Et firmiter crediderunt

Vitam æternam habebunt. allelujà

In hoc festo sanctissimo
Sit laus et iubilatio
Benedicamus Domino. Alleluia
De quibus nos humillimas,
Devotas atque debitas
Deo dicamus gratias. Alleluia

Modlitwa dla przystępują-
cych do bractwa Niepokalanego
Pociecia Najświętszej Panny Maryi

Pocieszycielu Matko Boska, Królowo
Niebieska, Branno, Rajka, Ty jesteś Dzien-
nicą nad Dzieniami pocieszającą grze-
chu pierwotnego; wyznaję to, Obleś-
Syna Trójce Jedyne, któregoś poro-
dźcą.

Pozdrawiam Cię najpochworniej po-
stokroć, a zachwycony dziwaniami Łas-
ki i wielką godnością, jaką Ci Bóg ude-
łował, pragnę gorąco, żebyśmy wszyscy lu-
dzie umierali w świętym, Niepokalanym
Trójce pocieszycielu.

Tam, gdzie chęć i umiemy w tej wie-
rze, i stawamy godnym obrońcą pocie-
ski Niepokalanego Trójce i zrota, aby
mnie w ostatniej godzinie mojego grze-
szenia, zrota broni ranyta.

Życzę Ci do Ciebie z tego padotu pła-
cisz o: Pocieszycielu i Matko, po Bogu
w Tobie jedyna moja pocieszka, podpora
i nadzieja. Błagam Cię o te Łaski, któ-
re Ty sama tak wspaniale rozdajesz na-
da. Błagam o swawolną umier i ny-
chle wybawienie z ognia wiecznego;

A za to obowiązuje Cię, co rok w dzień
Niepokalanego pocieszycielu. Trójce przy-
stępuję do sił, harmonii i odnowienia
mojego, modlitwy: nad to, że tenże,
Dziś obowiązuje Cię, wamierze si: Trój-
ce wierzysz w pierwszym co się nadarzy
Kościół i wiesz, trójce Anielskie
pozdrowienie na chwałę Niepokalanego
Trójce pocieszycielu; obowiązuje Cię, oraz
odnowienie, co dzień, dwie penitencje mod-
lek, które są zły, i umarły, na chwałę

Niepokalanego Trójce pocieszycielu.
Sprawiaj, że na nas chęć miłosier-
dria Twoja i pokar nam po tym my-

wygnanie Bluga i Tami gny Omo i y =
rota Imego - Jekusa - O. Laska, o!
Litoscia, i Stodka Maryjo! amen.

Modlitwa za dusze braci i siostr =
zajacych w czyściu.

Bołagamy Ci Matko Litosciwa Panno,
Krolowa Swiata i aniołom, wyjednaj
wybawienie z ognia czyścionego dla dusz
w Czyściu zostających amen.

^{albo}
O. Matko niepokulana! wyjednaj
wielki odpocinek duszom, i czyściu
błagom, a świętym i młodym i starszym
i młodym i starszym amen.

Modlitwa cędzienna za braci
i siostry

Przez Trójce Swięte, czyściu i niepokula =
ne piersi - O. Przekryta Dzienio, Ma =
ryjo. gładź i dla mnie i dla braci i siostr
i wszystkich Laski, dusz i ciał i serc i nych
tego wybawienia z ognia czyścionego
amen.

Można jeszcze dodać po edowaniu
następujące.

Zdrowas! Maryjo Córko Boga Ojca!
Zdrowas! Maryjo Matko Syna Boga!
Zdrowas! Maryjo Oblubienico Ducha Św.
Zdrowas! Maryjo Królowo Kościoła Trójcy
Prześwieśnej i Świętej!
Zdrowas! Maryjo! Panno przeto poe =
sem i Panno po poe sem!

Ojciec nasz i Zdrowas! Maryjo!

Panie mój Jezu Chryste! nie
 tyś mi nieprawidłowości moich, który
 ci mówię: „Boże, Duchu, Tobie, któ-
 mu jest jako inni ludzie, drapieżni,
 niesprawiedliwi, cięś obwiniają; ale
 tyś otwieraś Polskę a grzesnego który
 ci był i grzesi wroce - mówisz: „Boże,
 bądź miłością moją grzesznemu!”
 P. „Żebym cię mój Najmilszy o-
 nieczył. „Drobiec ze mną - co Ci upara-
 ba; zabierz mi wszystko - co mam; ale
 mi zostaw ty i pokutę - abym grzesni-
 bez zastanki był przed tobą, mój
 Boże. Boże! bądź miłością moją
 grzesznemu amen.

Modlitba
Do Matky Najsvětší

Karijo - Matko, Ojcowiecko,
Ciekunko - i Krolowo nasze zja-
^{Jasniwo}
... ludziestwami
naszemi ludowi i Krolestwu was-
jemu, wyznij nas, tego usiatku i
zobacz w krotkich za grochiny nasze.
Jezymy, nasz najmilszego Syna.
Tego, coina naszego Jezusa Chry-
stusa amen.

Modlitba Druhá do
Matce Nejčistší

O! Przewyższa, Przebłagostawiona i Niezrówna =
nie porasta. Dziwnie - Maryjo - któraś zastąpiła
ta ogłaska! Postanów z miłości Gabriela Archani-
mota imię świętego Cienienia - Stowa - Pa-
tego - które za sprawą Ducha Świętego Otrędo-
wano nasze i przewyższym i unosić trócin
przewyższto =

[illegible]

Wielki bóg, we łzach i skrusze, poki innie, Jezu.
nieoddasz. Ja kairęga miłjica stępnego Cwa-
mi' twemi: szara Cwara, cota wotai' nięnu-
stane. C. Matka! uayn' mitesidarić nua-
nami' i macenina, bićin' m' gacianiliem, zę-
bracy m' a Taschi i Ciochi w Jmie zastęg Jara
naszego Jezuśa Chryśtusa - amen.

O! Jezu miłosierny nasz, oży!
nam, ^{niciędnym} ~~grzesznikom~~ ^{niegodnym} ~~złoty~~
Jezu Chryste! Juroch Ci bógierci
i chwata od wielkiego skrozenia
i osomnie niedrewna konarego i
wproach przed Tobą na miki miłkon

Aspen:

Eucharystya

Wkroś strasznych Wierznośi toni,
Tam na ich pełni, na głębi,
Duch ludzki od zmor pogoni
Tak goty, wśród jasturbi
Kiedy, o kiedy się schroni?

Zagromiło Stono Wrechemocy,
Cudowne Stań się, wrech reory,
Którę wierzyli Prorocy,
I wszystek odraz otowiercy
Wjeh namotywał sierocy.

Stono to Ciutem się stało;
Przenamawione, od wieka
O, tajemnicu i chwato!
Kie okupieniu otowiska:
Na Kryżu zwiędnie to Ciato?

Chrystus Pan wstąpił do Nieba,
I między nami wrac gości;
W postaci Wina i Chleba,
W eucharystyjnej stółku
Jakiej malowzorni potrzeba.

Ostat wprzeświśtej ofierze,
Pan się uderza niaż ziemi;
By nieporęta przymierze
Boga z duszami ludzkimi
Wtęży iście na wiece.

Pan sam nakarmia i Dary;
Z kielicha jednej kruszynki
Głód się usmierza niedary,
Mnie się dobre uorynki
Jmiliś wielce się dary.

Podziem Otara podnoie
Obstępujemy ofiarne.
J jak wróblini swe boie.
Odnosim każdy po riannie
Na ignot strawne swe boie.

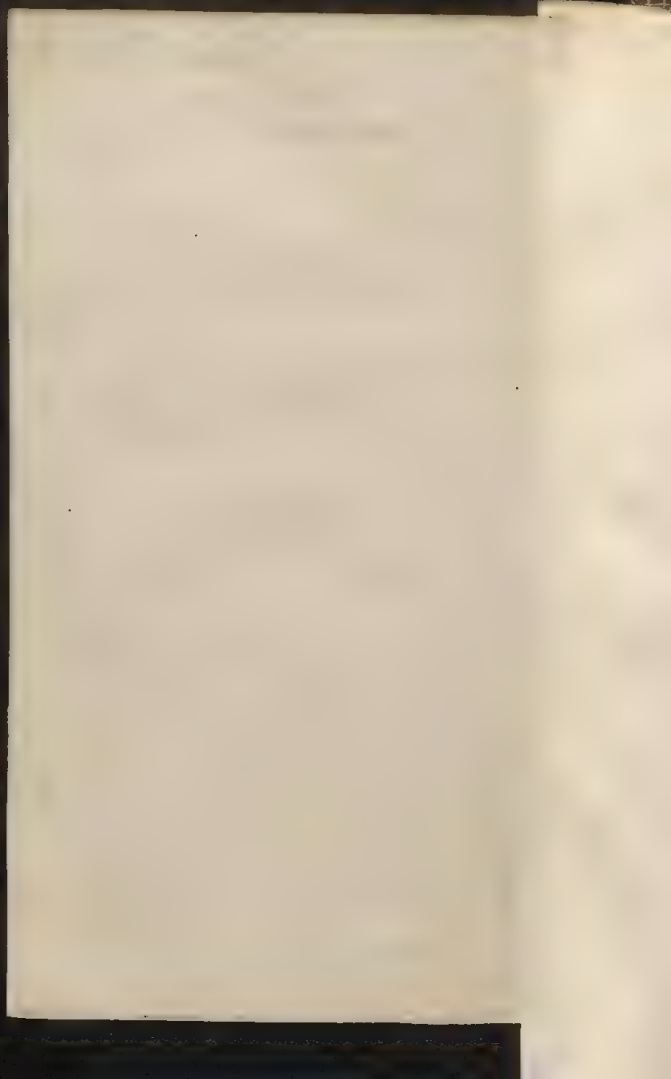
Parie, piskleta my ptasie,
Pod skrzydły oto. Maiciry
Rosniem w swobodzie i krasie,
Nim duch się w puchy upierzy
J w lot powręjem po Ganie.

Jenicy my śmierci, w niemoli;
Znosimy, usiśki proroine,
Nicch iście jako chce boli.
Pan daje strawne podróżne,
Zanim na niecałość mymoli. —

Czesć ie Ci pełnia i' cęta!
 Na wysokościach Datchi!
 W Krwi Sakramencie i' Ciała
 Ułajon Boie! na wieki
 Czesć Tobie, pokłon i' Chwała!

J. B. L.

Paryż 9 maja 1862 roku

29

Jeżeli Najmiłosierniejszy Ojciec miłosć
Boga i błędnego, dla chwały Trójcy Świętej.

O! Miłosierny, niepojęty, niemyślny
żadnym językiem w Trójcy jedyny Bóg, który
miłosćią wszystko stworzył, utrzymuje i oży-
wia: bądź błogosławiony w sercu mojem.
Któryś nas uwadził, krmia, moja i młodzię,
od śmierci wiecznej i wiecznego zatracenia naj-
miłosierniej odkupił: bądź błogosławiony w sercu mojem.
Któryś nami śmiertelnymi chrześcijanami - chwalebniemi
śmiertelnymi chrześcijanami Trójcą najłaskawiej re-
permit: bądź błogosławiony w sercu mojem.
Któryś umiłował nas, procił Ojcu swemu
Niebieskiemu, abyśmy byli połączeni w prawde,
jakoś Ty siebie samego za nas poświęcił: bądź
błogosławiony w sercu mojem.
Któryś rozmówiany w nas - modlił się za nami
abyśmy wszyscy jedno byli: (moria) „Jako Ty
„Ojciec we mnie, a ja w Tobie - tak aby i oni w
nas jedno byli:“ bądź błogosławiony w sercu mojem.
Któryś procił, abyśmy gdzie Ty jesteś i my
byli ~~z Tobą~~ z Tobą i oglądali Chwałę Trójcy, której

Ci dat Ojciec trój Miłostki: bade błogostanio-
ny w sercu mojem
Któryś pragnął tak gorąco - aby Miłość która Ce-
Ojciec trój umiłował w nas była - i Ty sam nie
byś był zawsze w nas: bade błogostanionym w sercu mojem.
Któryś przy ostatniej wieczerzy - błogostannia
chleb i wino go między uczniemi swoimi, tak mi-
łosnie nam uoddał, mówiąc, „biernie i jedzcie,
bo to jest Ciało moje - które za was wydane by-
dzie:” a błogostannia Kielich i pić kielichy
dodał: „pijcie z niego wszyscy, bo to jest -
krew moja - która za was wydana będzie na gła-
wienie grzechów: bade błogostanionym w sercu mojem.
Któryś na dowód najśłodowszej dla nas Mi-
łości trójcy - został z nami utajony w prze-
najświętszym Sakramencie Ostatniego z ciałem
Bóstwem i autowiceństwem trójcem: bade
bługostanionym w sercu mojem.
Któryś nas ~~kocha~~^{mił} tej niepojętej ~~wła-~~
~~nosc~~ Miłości ^{Troją} tak podniósł wysoko - iż od-
stąpił od naszej własnej woli - w sposób naj-
wyższej i Laska Trója zawisła, aż do dziś dnia.

O! JEŹli miłośniku mój! Ty nie pomyśl
i nieścionym Miłości - która ja żyję żyję
jedynie mogę na wieki: O! bądź błogosła-
wiony Panie i uwielbiony w sercu i w
duszy mojej na wieki.

O! JEŹli miłośniku mój! który mi
nieścionym Miłości z Krzyża niewinnym ofiarą
za moje winy i złości: O! bądź błogosła-
wiony Panie i uwielbiony w sercu i w
duszy mojej na wieki.

O! JEŹli miłośniku mój! utajony w me-
najmniejszym Sakramencie - który mi nie-
w dzień z Otłaczem oddajesz - i tak miłości
zachęcasz - abyśmy to czynili na twoją
pamiątkę: O! bądź błogosławiony Panie
i uwielbiony w sercu i w duszy mojej na wie-
ki.

O! JEŹli miłośniku mój! który mnie
grzesznego w całym świecie i wagi talusze-
go, na strasnym sądzie - sądzić przyjdiesz:
O! bądź błogosławiony Panie i uwielbiony
w sercu i w duszy mojej na wieki.

14

Teru Najmilsierdniej'szy. 'Daj mi Mi-
tość Bogu i bliźniego Na chwałę mi i światu.

O. 'Nicozarniony, Nieprosty, Nicnyctaniiony
i adnym jeryliem w Trojcy Jedynej Boże - który
milsierca, wszystkie strony i ukończycie i ojmiasz;
bądź błogotaniiony w sercu mojem. 'Któryś nas
upadłych krowa troje i smierci od śmierci mien-
nej i wiecznego zatracenia odkupił: bądź błogo-
taniiony w sercu mojem. 'Któryś nam i martwych
wstanie, Chwałobom i martwych chwałobom bmo-
jem, zapewnit: bądź błogotaniiony w sercu mojem.
Któryś umiłowawszy nas prosił Ojca Niebieskiego
abyśmy byli poświęceni wprawdzie - jak Ty uc-
biś i samego ~~z~~ nas poświęcił: bądź błogotaniiony
w sercu mojem. 'Któryś so umiłowany w nas, on d-
lit się z nami - abyśmy my wszyscy jedno byli (mo-
niamy) "Jako Ty Ojciec we mnie a ja w Tobie, tak aby-
śmy w Nas jedno byli: bądź błogotaniiony w sercu
mojem. 'Któryś prosił - abyśmy gdzie Ty jesteś i
my byli z Tobą i oglądali Chwałę Trojcy, która Ci
Ojciec Troj i Niebieski: bądź błogotaniiony w
sercu mojem. 'Któryś tak gorąco pragnął - aby Mi-
tość - która Ci Ojciec Troj umiłowat w nas była i Ty-
sam abyś był w nas: bądź błogotaniiony w sercu mo-
jem. 'Któryś przy ostatniej wieczności błogotaniiony i chwał
i tamże go między blannymi Troj - tak i mi i światu.

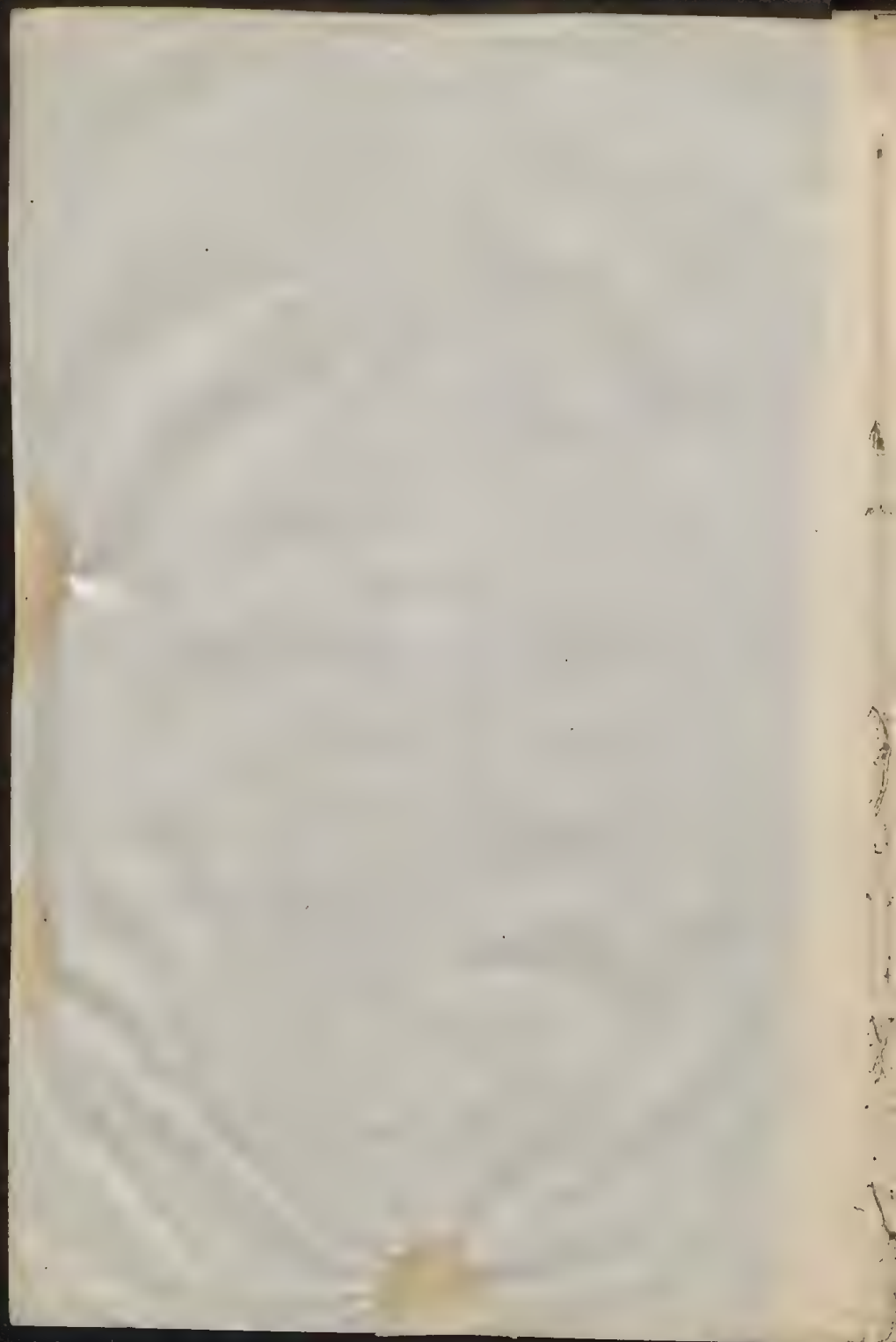

mrocie i nduszy mojej na wieki. O Jezu. Ty nie-
 pocięty i nieskazitelny Młodości, który ja żyję i
 żyję jedynie dzięki twojemu błogosławieniu i miłob-
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

Mi toci i smiej - abym ptonac nie dlu Ciche
i klamich ptonac naniichi wprzeccaj inistojin
tonci Bochy i Inoj i Mi toci; pna eastygi
Inoj i Panie nas jelle chryste, abo by
błogosławiony w sercu i duszy mojej na-
wiski amen.

1822 Najmilsie i najdroższe
Miłość Boga i bliźniego dla Chwały Imie-
nia Jego.

O! Nieogarniony, niepojęty, Niemierzal-
ny iaczym językiem w Trójcy, Jedyny Bo-
że, Któryś miłością wszystko stworzył, utrzy-
mujesz i ożywasz: bądź błogostaniony w
sercu mojem! - Któryś nas uwoltych - Krwią
swoją i śmiercią, od śmierci wiecznej i wiec-
nego zatracenia najmilsie i najdroższe odkupił:
bądź błogostaniony w sercu mojem! Któryś
nam śmiertelny chrzest, Cwałobnem śmuc-
liwym chrzestem trójcem najłaskawiejsze zaser-
wił: bądź błogostaniony w sercu mojem! -
Któryś umiłowany nas - prosił Ojca Niebie-
skiego abyśmy byli posłuszeni w słowie ja-
koś Ty siebie samego za nas posłałeś: bądź
błogostaniony w sercu mojem! Któryś na-
milton ang w need

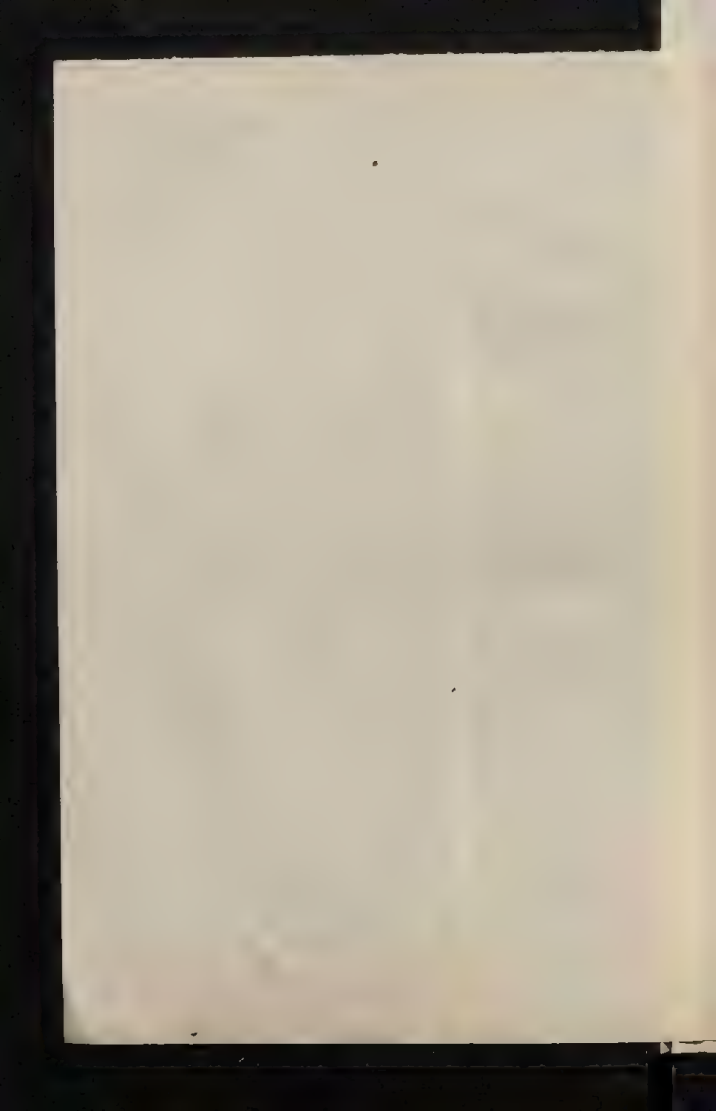
[illegible]

[illegible]

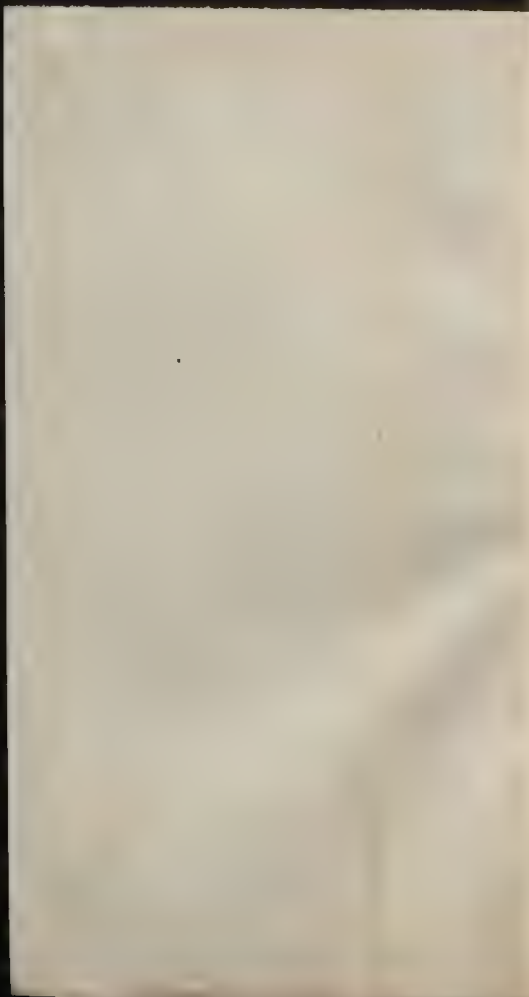
podnieść serce i oary ^{swęte} Tobie i wroci mi
 z wole twoje Inaczej soba: bade' błogostaniony i u-
 mielbiony w sercu mojem. ^{indusny} O! ^{na wieki} Jezu Jezu
 i nieskoniona Miłosci - która ja żyję i żyć będę
 nie mogę ^{indusny} bade' błogostaniony i umielblo-
 ny w sercu mojem. ^{na wieki} O! ^{Jezu, Jezu,} Miłosci, która
 mi waga smierci z krzyża ^{na} w sercu mojem. O! ^{na wieki} Jezu
 moje winy i złości: bade' błogostaniony i umielblo-
 ny w sercu mojem. ^{indusny} O! ^{na wieki} Jezu Jezu
 Przenajmiej szym Sakramencie - który mi uie co
 dzień z Otłazą oddaję i ^{na wieki} bade' błogostaniony i umielblo-
 ny to czynię na Twój bamiłki: bade' błogostaniony
 i umielbiony w sercu mojem. ^{indusny} O! ^{na wieki} Jezu Jezu Jezu
 mego wcutym błasku Magestatu Twego na o traw-
 nym Sadze - Sadze przędzi: bade' błogostaniony
 i umielbiony w sercu mojem. ^{indusny} O! ^{na wieki} Jezu Jezu Jezu
 nie na ten proch ziemski - które mi uie co
 swom kłamstwu. ^{indusny} O! ^{na wieki} Jezu Jezu Jezu
 i podobienstwo twoje - nadat: bade' błogostaniony
 i umielbiony w sercu mojem. ^{indusny} O! ^{na wieki} Jezu Jezu Jezu
 K=

47a

Va. Domine, virtutem manuum mearum, ad aliquid
quidam omnem maculam, ut fieri, solatione
mentis et corporis valeam tibi servire.

Impone, Domine, capiti meo galeam salutis,
ut ex magna vis diabolorum in cursus.

Alba me, Domine, et mundet cor meum, ut
in sanguine agni dealbatus, quilibet re-
fruar semper terno.

Præcinge me, Domine, cingulo, veritatis et
extingue in lumbis meis humorem libidinis,
ut maneat in me virtus continentie et castitatis.

Receas, Domine, portare manuum salum fletu et
dolore, ut dum exultatione regis, nam mercedem
laboris.

Redde mihi, Domine, stulam immortalitatis, quam
perdidi in pravariatione, nimirum parentis, et
quamvis indignus accedo ad licium sacrum
mysterium, merear tamen gaudium sempiternum.

Domine, qui dixisti: Iugum meum suave est clonus
meum leve, fac, ut istud portare sic valeam, quod
consequar tuam gratiam. Amen.

Quiesce a nobis, quæsumus Domine, iniquitatis
nostræ, ut ad sancta sanctorum purissime mereamur
mentibus introire. Per Christum. Amen.

Oramus te, Domine, pro meritis sanctorum tuorum,
quorum reliquie hic sunt et omnes sanctissimi, ut
indignus et infirmus omnia necessaria mea. Amen.

Munda cor meum et labia mea, omni potens
 Deus, qui iuvisti David. Propeto calculum meum
 laqueo ignito; ita me tua grata miseratione
 hignare mundare, ut S. Evangelium tuum
 vixere valeam et uttare. Per Christum. R.
 Sube Domine benedicere, Dominus sit in corde
 meo. ac la iuvamento, ut digne ac competenter
 annuntiem Evangelium suum. O. M. S. E. I.
 Deus, qui humana substantia dignitatem mirabiliter
 unisti et mirabilis eorum altitudo nobis, per hunc
 unum et vni mysterium quod divinitatis esse con-
 jectis, qui humani nati, et totius, per id dignatus est
 pati, pro peccatis Christianis, tuus, Dominus
 noster, qui tecum vivit et regnat in unitate spi-
 ritus S. Deus, per omnia secula seculorum. Amen.
 In nomine sancte Patris, omnipotens et eterne Deus, hanc
 immaculatam, hanc, quam ego indignus servulus
 tuus spero tibi Deo meo vi vobis vero, pro innumera-
 tis iniquis, peccatis et offensionibus et negligentis
 meis et, pro omnibus circumstantiis, sed et
 pro omnibus fidelibus Christianis vivis atque
 defunctis, ut mihi et illis propicius ad salutem
 vitam eternam. Amen.
 Propitius sis Domine, calicem salutis, tuam
 incedentes clementiam, ut in conspectu Divino
 maiestatis tuae, non ostendat tibi mundi salute
 cum amore suavitatis ascendat. Amen.
 Per spiritum humilitatis et in animo contrito
 sum, iuvamur a te Domine ut sic fiat sacrificium
 nostrum in conspectu tuo, ut placeat tibi Domine
 Deus. Vni sanctificator omnipotens eterne Deus
 et benedic hoc sacrificium tuo sancto nomini
 propteratum.

Mołkwa

Coc Włodzimierz Matki Najświętszej

O! Przemysła, Prętkożyciennia i Niepokuszenie poryta Leciennia
Maryjo - któraś zastępa ogłada postawę z Niebiaś Gabrielu Archaniota
Zmierzającego Ci w Cieleniu Słowa Błogosł. Ktore za sprawą Du-
cha swego Otoniucenstwo nasze w przystępym znowu e trójim przysto-
i miernikato mierny nam, - i stało się nam Odkupicielem i Zba-
wicielem Bogiem - Otoniuciem Panem naszym Jakiem Chrystu-
tusem. Przez wszystkie nieogarnione rozkosze Niepokuszanego, Dwie-
niwego Mariuszewstwa Błogosł. i przez morze bóles i co serce trój-
przebasty kiedyś na Niebie i Smierci syna swego Pana naszego Jezuśa
Chrystusa patrzyła. I przez wszystkie raryzmy zastępa trójim na
Leciennia za którejś kancjonalna była z Otoniucenstwem Ciałem trójim
i Ducha w jasnym obłoku Aniołów do Nieba i tam, gdzieś w
radzie Błogosł. Notam do Ciebie o! Najświętszej Matki
mojej, sporej kłopotów na świecie swego - Jaka za trójim wstanie
wrocytym z Krzyżem przekazem adane, na świecie gwałtem
niegodnie, skatane nieprawościami; obmyj je z brudów i nie-
wystość w Smierci i w Trójim Task trójim, trójim zastępa i Zba-
wiciela - i zaprowadź do Niego i pokaz Mu jako zgubioną owę
wracającą za trójim, przyciągającą trójim przenajtrójszniejszego Pa-
terza swego. O! Matko moja, ja się już Ciebie niepuszczę, uko-
trójim w trójim i skruszę łzy i będę poki mi nie pójmiesz i nie od-
O! Matko uoy i młotnicarce nasz biedny grzesznik i zbro-
cym o Łaski i Ciebie w janie zastępa Jezuśa Chrystusa Pana
naszego Umam.

Konduye w których ofiaruję ci stągę Boga i podaj
wskazane mi prace na konyś bliżnich moich. —

Sam z sobą nie usuwam, a najrozgłośniej w domowych
miejscach: dom grobowy.

Jżeli mi lepiej zastawiony czas w wykładzie ci w Ewangeliu —
w Karcie Tajemnic i Miary naszej z objętych spsem przy-
stano, — i po Komunii Si nie z sobą ale z natchnie-
niem Tęskni, imiellu ja modlitwa, to podajemy ci tej pra-
cy, bo w ten sposób niebore ona moją, ale z natchnieniem
Tęskni, a przede wszystkim Boga.

Opuszczam więc umiarkowanie na kłody ostatnie do Douhu
potrzebne i wy można przesłania posyłać — boym ci tych
tylko posyłać na kłody ci w konyys pomysłowej czasu wy-
stawię.

Na czasach abym przysłał jako modlitewki, pobieraj —
Ciebie — która ci imię wyśła rozpenszchnienia Ochrone

Modlitwami tego piekarni duchowego, zająniesz, dla
kryj pod tym reglem zgotniałego; posyłam ci
i prosić mnie umiarkowanie — przez P. Janowca — wy za sto-
roną pro obrachtem W. Nieborecia Najświętszy Tammy

Wszystko użycie.

Modlitwa Sgo Bernarda.

Memorare, o. piissima Virgo Maria, non esse auditum a saeculo, quemquam ad tua currentem praesidia, tua implorantem suffragia, tua petentem auxilia; esse derelictum. Ego tali animatus confidentia, ad te Virgo virginem Mater curro et confugio: noli Mater Verbi, verba mea despicere; sed audi propitia et exaudi.

amen.

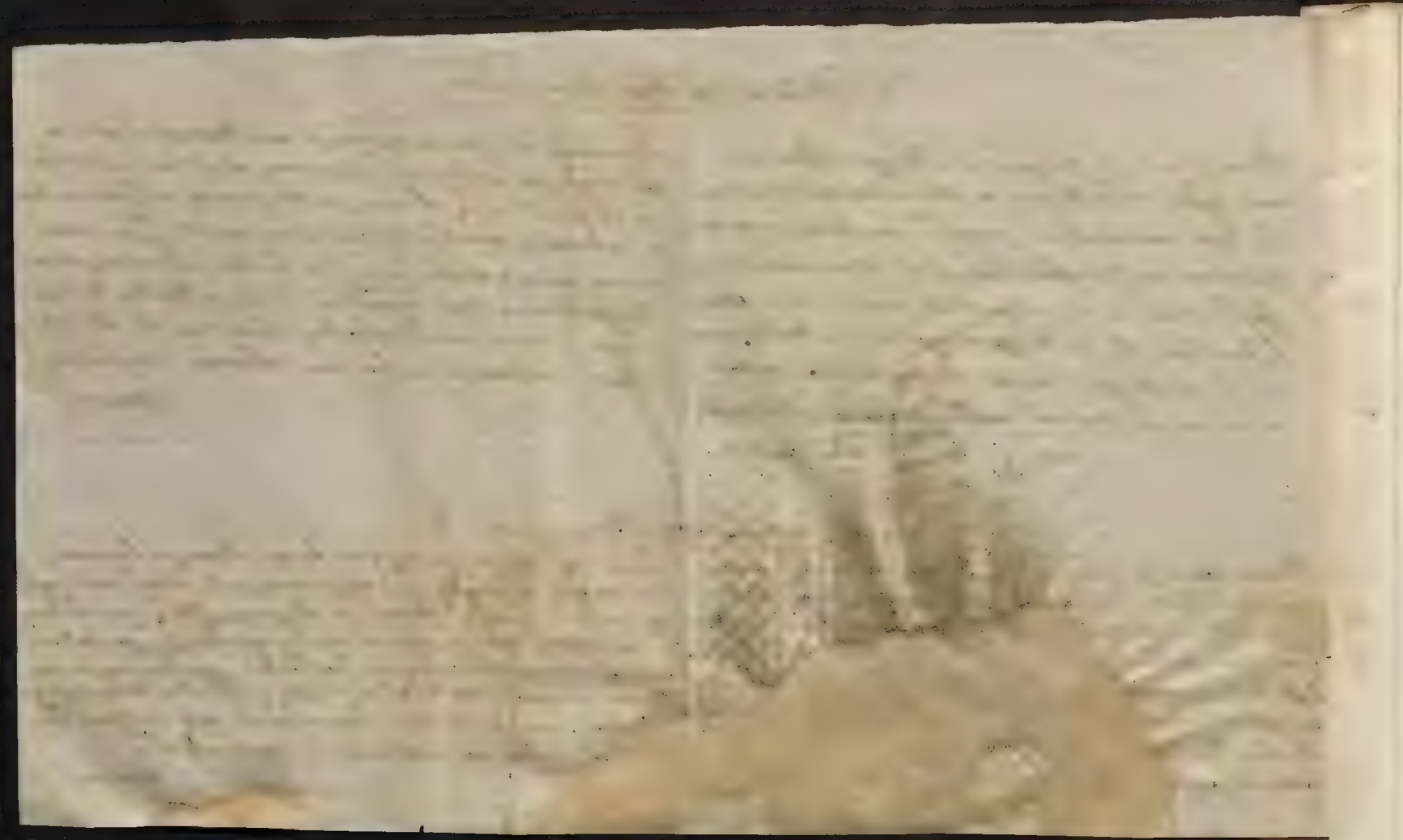
Pomnij o. prenasim, toza Marije Panne, ie nigdy a nigdy niestyżano, aby ktos usichajacy us pod troja obrone, a blagajacy ordownichu, a zibrajacy opieki, opuszerony zostat. Jja takar sama, uiana otchunony, do Cibri prenasajacy, toza Bogarodice usicham us. tuly. Matko Wsio- nego Stworza, nieodmiatuj ston moich, ale na- ktoni Tashamie ucha na notanie - i mystuchaj. Amen.

Modlitwa Sgo Bernarda.

Memorare, o. piissima Virgo Maria, non esse auditum a saeculo, quemquam ad tua currentem praesidia, tua implorantem suffragia, tua petentem auxilia; esse derelictum. Ego tali animatus confidentia, ad te Virgo virginem Mater curro et confugio: noli Mater Verbi, verba mea despicere; sed audi propitia et exaudi.

Pomnij o. prenasim, toza Marije Panne, ie nigdy a nigdy niestyżano, aby ktos usichajacy us pod troja obrone, a blagajacy ordownichu, a zibrajacy opieki, opuszerony zostat. Jja takar sama, uiana otchunony, do Cibri prenasajacy, toza Bogarodice usicham us. tuly. Matko Wsio- nego Stworza, nieodmiatuj ston moich, ale na- ktoni Tashamie ucha na notanie - i mystuchaj. Amen.

Memorare.

Pomnij o Przemysławstwie Maryja Janne i niedyśno miya
 nigdy - aby ktoś uciekający ci pod Twoją obronę, Abtackący oszczepie-
 kta i rebrnyy Opieki opuszczonym został. Jaki tak, sama Maria
 chenniny, Do Ciebie o! Przemysławstwie Bogaa Sława uciekan-
 uje i tula. Malce Włodowego Sława, niech i toj słów mój.
 ale na ten listownie ucieka na uctanie i wystuchaj Amen.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

52

O niedzy i utonności Cytowickiej

Nedzy ja! Kiedyż zdola nieprawda
moja przystawać się wedle prawości twojej.
Ty Panie lubisz samotność i ciszę, ty
milczenie, ja szum, ty prawdę ja próżność,
ty czystość, ja zaś nieczystość idę. Bóg wi-
ci Panie. Ty prawdziwie dobra ja złe, ty
łagodny ja bezbożny, ty święty ja niegodny
ty sprawiedliwy ja niesprawiedliwy, ty świat
tyś ja ślepy, ty życie ja martwa, ty błogi
ja chory, ty radość ja smutek, ty najwysza
prawda ja we wszystkim próżność jako Cytowicki
Cytowicki kłopoty. Wszakże coś powiem Ci
Słuchaj! Stworzyłem Cię! Stworzyłem Cię
Jestem a Ty, stworzyłem Ciebie a Ty
ram, dziełem Twoim a w nicie się obra-
cam. Lektorem Twoim jestem, otworzy-
łem swoje królestwo i wezywałem mnie, Alonnie
które do przelotu gwiazdami na mnie.
Dziełem ręk Twoich niepozostaj. Bła-
gam, abyś spojrzał na ręk Twoich.
Twoich. W otwornach Twoich Panie. Bła-
gam, napisales mnie. Proszę Cię to pami-
nać i kłóć mnie. O to ja do Ciebie wrócić
stworzenie Twoje. Stworzyłem Cię, jest
Stworzy mnie znów, o to do Ciebie wrócić
dnie Twoje. Ty jesteś ja jestem, Ty jesteś
Ku Tobie, spoglądam, kłękam, Twój, Twój
jesteś odbuduj mnie. Przypuść mi Panie
nie wiem co powiem Ci moje.

2. Okiem nie jest Cytowicki aby mógł prze-

Do Boga stworcy swego. Odpuszc mi
Do Ciebie mówiąćemu, nie parnę tą
studni. Twemu który się mówi. Same
Pa, do takiego Pana. Prawa me ma
Komiczność, boleść uagła do mówienia
ucisk umysła do kryku. Chory do
lekaria wołam, ślepy do światła
martwy do życia wdycham. Ty lekarz
ty światło, ty życie. Jeru. Nazarenicki.
Kmiś się nad emmą, synu. Dawidow
Kmiś się nad emmą. Króto miłosierdzia
wysłuchaj wołanie schorzonego. Światłości
która przechodzi poczekaj na ciemnym
podaj mi rękę abyś do Ciebie przyszedł
i w światłości. Ktoż ujrzał światło
życia wyjdzie z ciemności. Czym i
jestem który mówię i kocham. Buda mi
Panie - Odpuszc mi Panie - męczący
do ciemności, ciemność krodzony i
nie wiasty w krótkim życiu ciemności.
Jeden z wielu - Ciemność prosi
podobny, i bydlęta krodzony i pro
wie na podobieństwo ich męczący.
5. Co jestem jaśnie? Przepię ciemna
mędrda ciemna syn gniwny, męczący
ciemności, krodzony pod męczący życie
w mędr, umiędzy w ciemności. Oniś mędr
co jestem, co mam być? Męczący gniwny
Kocha i gniwny, jeden ciemności i ciemności
ślepy, mędr, gdy wielu potrzebom uległy

[illegible]

wielka plaga która nasze - niecierpić i do
Ciebie nie wstaje. Lecz wstać będzie Panu naszemu
naszemu, a jest naszym w domu poruczenia. Powiem
wraz z pierwszym nadm. może wygram, ani się
karciwionej sprzeczności moich nie będzie młodo-
ści tożsada sprzeczności moich, domość mi
naszej moja która namie druzgast, dopomni
lito która namie napisali, przysięż bawia
tłumie przez którą wiedzę ukas się chwale
która się sadim, ukas się kielu w.
którym bym był o Panu Boże moj.

Wyostraci, wyostkonali Cioplinoni i skrusze
we wszystkich wypadkach życia, - i nie jego. pro-
 Pana Boga dla siebie niechacie, bo i tych bry
Czo ^{jętynie} ~~nie~~ prawnie wódo paupie.
Nici i dla siebie, ale mi ^{całkowicie} ~~nie~~ bliżsi.
Z jednolitym wysiłem i do Jeno i mamy mo-
ci, omi droga prawnie do Nici i do Bli-
toż ^{się} ~~się~~ ^{nie} ~~nie~~.

Samotni tui na to - i każdego stawa nas
tego, myjcie nam Dawaj i prawa; i pro-
to, lepiej miarę niż mowa niepotrzebna.
Le niech i w Nici mam i to, a choćby sa-
mota i nie wyjątkach, - choćby nawet i samotny
Nici i miarę sobie.

Nici i miarę, gdyż to jest wada ekli-
rej i trójkąta poprawy, - a wada trójkąta
lewa - i faterne dusze i trójkąta lewa
i Boga i niepotrzebnie.

Trójkąt w sobie co dzień - co chciło
pycha, próżność, niecierpliwość, gniew,
lenistwo, kłamstwo, oświecenie, i inne
wady do których mamy skłonności: -

Przypominając sobie więcej duża, jaknaj-
ciej, z jakiej wady postanowiliśmy wy-
prawić i jakiej Czo ty pragniemy nabyć; a i
my sami pragniemy nawet, do tego nie dolać, wie-
bić i miarę Anioła. Trójkąt na pomoc, i wstępujmy
zotbi serca i pokorę: Jezu, Maryjo. Je-
zefie Święty, ratuj mnie.

Królowo Nieba i Ziemi. Daj i mi i miarę
na Ziemi, aby osiągnąć Nieba i oglądać
Chrystusa. O! Maryjo! Pomóż. -

O! Panie Jezu Chryste, O! Zbawicielu nasz, zmiłuj się nad nami.
Zmiłuj się nad biedną Ojczyzną naszą.
Sprawdź Panie na naszej wiści grzesz-
ustków. Zgładź nieprawości nasze, skrusz
pychę i mierność naszą. Zbądź w sercach
naszych upamiętanie; daj urość głęboko
grzesz Twój; który nas gniewie za grzesz
nasze. Kauer opłakiwać gorzkiemi łzami
stosy i przeminienia nasze. Boże nasz
namroć miłosierdne Oblicze Twoje ku nam.
Poręczdować Matko; i Królowo naszą Ma-
ryjo — Pragniemy! — Spraw tak; lud ja-
kiś sprawni w kani-galickich; my no-
wa troja, a Łaska Chrystusowa — to wino-
nasze, — to kren Jęz przynajmistrza
którą nas odkupił — i w której za przynę
na Troja, ufnosć kładziemy, całe nasze do-
rzewne i mierno bódie Zbawienie. O! Spr-
awdź Panie za przynę tej Matki; Pru-
cyskiej — którą nam dał; na dzień Ję zblę-
kane, — na lud — który Ci kiedyś miernie
służył. Niedaj karie Kauerstrem i odnre-
pienstwem Koscioła Twego Świętego Katolic-
kiego w ziemi naszej; Kapat tak; i w ser-
cach gorących Miłosie ^{Boża} w sercach naszych;

Uczyń nas gotowemi na wszelkie ofiary,
i daj- abyśmy Ci znowu wiernie służyć
naucyli i tak już służyli na wieki. —
Panie nasz Panie! Keszli, błagamy, Anio-
łom Krzyżastym na ziemie Krzyżastom z tym
Oathicom dla nas, abyśmy w jak kłocie w-
pudomach pokłonie mogli przed Postawca-
mi Miłosierdzia Twójego, — i aby wielki je-
zyk pod berłem Przewyższej Dławiwy a
Krołowej naszej, wystawiać nieprzebrane
złotowanie Twójego nad nami: przez Pana
naszego Jezuśca Chrystusa
amen.

Wszystcy Święci Patronowie: Patroni
Polski — módlcie się za nami! —

Maryjo ^{Matko} Panna Królowo naszemu, Opatkowni-
ku i Królowo naszej i naszej Góry-jas-
niejszej wielkocności Państwa i Tuska-
mi ludowi i Królestwu swojemu, wywój
nas z tego nieistku i nędzy w których
za grzechy nasze żyjemy, przez Naj-
milszego Syna Twójego Pana naszego
Jezuśca Chrystusa
amen.

[illegible]

Maryjo mako. Boia i mako L'et moy ap'ri
 re mme gressengon Joseph. Jane et evangeliste
 Patronsie mo. - Et Anne. Moim moy m'edie
 et re mme e. m'ingressengon ete itay -

[illegible]

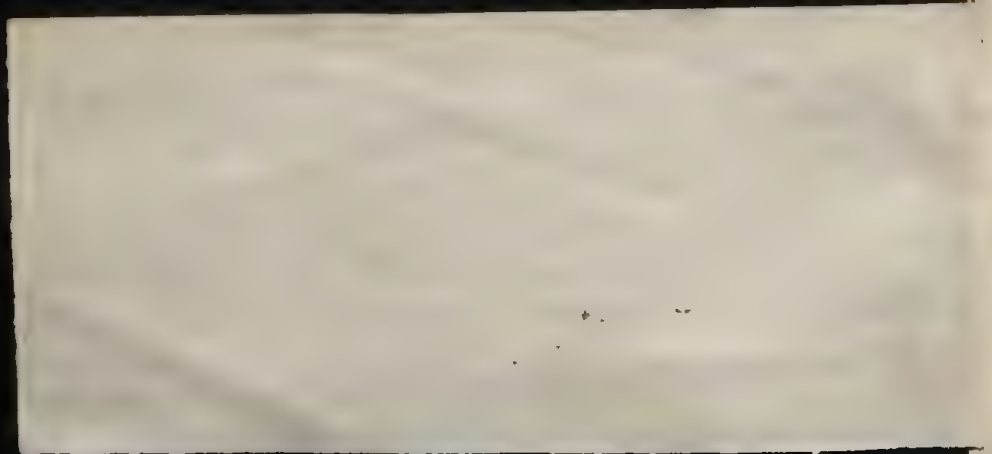
Lystki Kochajęcego circa jasku niesz: ^o Panie, co
„w Ogrodzie botał mierzmiem na grzechu naszym,
i odpuszc namu nieprawości, — wstąpi ciępnął niechadła
„matu drobnym dziełom! Wdróż ją na stębnienie, w-
„bi i bliznie. Pogoradzio skazy, skrzy się sta-
„wi i modłami kłótnięj rodziły — si' przysięgi się zw chor-
„nasty! Smięzi Pańcy! a oobliwie i. Staniławie i wstę-
„ny wrogi rodacy — strachomiałem, staniławie i dusze
„stęgnawione i dusze! awiatków domowył — wstępnie si-
„na chorą naszym! Amen

Obje

Gen. no. 20

I represent the responsibility of station. I am
very much interested in the lower

Zgłubi serce jaskawy — Panie o! Panie, coś w ogro-
 cu białej mizernie — ka grzechy nasze — odpuść nam
 nieprawości! usłysz cierpien' niebode, matko dro-
 gich dzieci! rozdroń jas na słuchanie sobie
 i bliżnim! Bogarodzico Maryo, skrusz się łam
 i modłami tuteckiej rodziny — o! przychyl się
 na chora nasze! Wszystkie święci Pańscy — i owo-
 do święci Rodacy — Archaniolowie — Aniołowie —
 Ducha Bógostawione — i dusze Aniołków domo-
 wych modląc się na chora nasze. Amen.

Ami. Kuzn. do postępowania
w Dobru. rozciągaj i na konie
swojego ciotnika, do Bogostawia-
nogo, i szaryńskiego Horca. Symona-

Psalm. — Ofiaruję wó-
niem Tobie wspaniałe bogobojne
pragnienia nabożnych, potrzebę
kierujących, pragnienie, braci, siostr
wspaniałych osobom miłym...

... i tych którzy mi lub im-
niem. Okaż miści twój Dobry
czyny, i tych którzy sąsiadują
mi, abym umiała być z nimi,
abyli byli jasnymi, aby już byli se-
dzieli. — Aby wszyscy ci jasnili w-
szystkie Tęskni Twój, wzmocnił ho-
teczny, przychodzą, w miłości prędko
wzrostnie. O ciu piękni, i aby od
wspaniałego stęgo wspaniałymi, nade-
stali i potworzy, i szaryńskiego
kładał.

na tomo palloju, i mitosierusia. Tęgo
Wtęgan ię o Bóh. Moje! wach mni
męs łuchai, gę staję pęsed oblicam
Tęgoju. — Brędyk. sie męsęstłak
=męs gręchamę mojęm; męs chę męsę
Węm; sie pęsęstłak; lęs łokę męs
męs, i łokę lęs. Dęmęstłak męsęstłak
pęsęstłak; gęstłak męs męsęstłak pęsęstłak
tę, i dęmęstłak męsęstłak męsęstłak
męsęstłak. — Dęmęstłak męs Bóh.
Dęmęstłak gręchę moję, lęs dęmęstłak
męsęstłak tęgoju, lęs dęmęstłak męsęstłak
lęs dęmęstłak męsęstłak tęgoju lęsęstłak.
A tę pęsęstłak sie męsęstłak
tęmę, i dęmęstłak męsęstłak tęgoju
lęmęstłak męsęstłak tęgoju łokę,
męsęstłak męsęstłak męsęstłak. — Dęmęstłak
lęmęstłak męsęstłak męsęstłak męsęstłak
męsęstłak męsęstłak, łokęstłak lęmęstłak
i męsęstłak, łokęstłak męsęstłak.
pęmęstłak, łokęstłak męsęstłak lęmęstłak.

† Kyrja Chrystusa ræz byðr. we arystrikt þar þannig
mætt.

† Kyrja Chrystusa ræz omni corpore magis aspectibus
mætt.

† Kyrja Chrystusa byðr ni öls og heli wæðre. heli i ha
landum mætt.

† Kyrja Chrystusa ræz byðr þæðum i læmng.

† Kyrja Chrystusa mætt mætt wæðre. namnið mætt mætt
mætt tall wiðamng. hælir i mættum. Kyrja þæðum
mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt
Zes ty wætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt
Kyrja mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt
Kyrja mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt

† Kyrja Chrystusa ræz byðr þæðum i læmng.
† Kyrja Chrystusa mætt mætt wæðre. namnið mætt mætt
mætt tall wiðamng. hælir i mættum. Kyrja þæðum
mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt
Zes ty wætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt
Kyrja mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt
Kyrja mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt mætt

Ad B. V. Mariam

Memorare, o piissima Virgo
maria, non esse auditum
a seculo, quemquam ad tua
curritatem proasidia, tua im-
plorantem auxilia, tua pe-
tentem suffragia esse dere-
lictum: ego tibi animatus
confidentia ad Te Virgo
Virginum Mater curro: ad
Te venio: coram Te gemi:
peccator afflito: noli
Mater Verbi, verba
mea despicere, sed audi
propitia, et exaudi Amen

Venero Te Domina
mea S. Maria, suscipe
Polonium in manus Tuas.
amen

Antiphona

Ad. B. V. Mariam.

Salve Regina, mater mi:
sericordiae, vita, dulcedo,
et spes nostra, salve. Ad
te clamamus exules filii
Hevæ. Ad te suspiramus
gementes et flentes in
hac lacrymarum valle.
Eja ergo advocata nostra
illos tuos misericordes
oculos ad nos conver:
te. Et Jesum benedictum
fructum ventris tui, no:
bis post hoc exilium
ostende. O clemens, o
pia, o dulcis Virgo
Maria.

Ora pro nobis Sancta Dei
Genitrix
ut digni efficiamur pro
missionibus Christi.

Aggran Sr Nazimierza

Omni die
 Dic Mariae
 Mea laudes anima:
 Ejus festa
 Ejus gesta
 Cole devotissima
 Contemplant
 Et mirare
 Ejus celsitudinem
 Dic felicem
 Genitricem
 Dic Beatam Virginem.

#

Ipsam cole
 Ut de mole
 Criminum te liberet:
 Hanc appella
 Ne procella
 Vitionum superet
 Contemplant.... ect.

#

Lingua mea
 Dic trophaea
 Virginis puerperae;
 Quae inflictum
 Maledictum
 Miro transfert germine
 Contemplant.... ect.

Sine fine
 Dic Regine
 Mundi laudum cantica:
 Flujus bona
 Semper sona
 Semper illa praedica
 Contemplant.... ect.

#

Omnes mei
 Sensus ei
 Personate gloria:
 Frequentate
 Tam Beatae
 Virginis memoriam
 Contemplant.... ect.

#

Ejuae crimen
 Nobis limen
 Paradisi clauserat:
 Haec dum credit
 Et obedit
 Coeli claustra reserat
 Contemplant
 Et mirare
 Ejus celsitudinem
 Dic felicem
 Genitricem
 Dic Beatam Virginem.

Propter Evam
Hoc nunc nunciam
Accipit sententiam
Per Mariam
Habet viam
Quae ducit ad patriam.
Contemplare..... et.

O cunctarum facies
Feminarum
Decus atque gloria
Quam electam
Et erectam
Scimus super omnia.
Contemplare..... et.

Clemens, audi
Tuam laudem
Quos instantes aspicias
Munda res
Et fac eos
Bonis dignos coelicis.
Contemplare..... et.

Virgo, salve.
Per quam saluae
Coeli patet miseres
Quam non fleat
Nec alleat
Iraus serpentis veteris.
Contemplare..... et.

#

Virgo, gaude
Omni laude
Digna et praecorio
Quae dominatus
Libertatis
Facta es occasio.
Contemplare..... et.

O Beata
Per quam data
Nova mundo gaudia
Et aperta
Fide certa
Regna sunt coelestia.
Contemplare..... et.

Per te mundus
Laetabundus
Novo fulget lumine
Antiquarum
Tenebrarum
Exutus caligine.
Contemplare..... et.

Benedicta
Per quam victa
Hostis est versuta
Destituta
Spe salutis
Datus indulgentia
Contemplare..... et.

#

Benedictus
 Rex invictus
 Cujus Mater credens:
 Increatus
 Ecce te natus
 Nostri salus generis.
 Contemplare..... est.

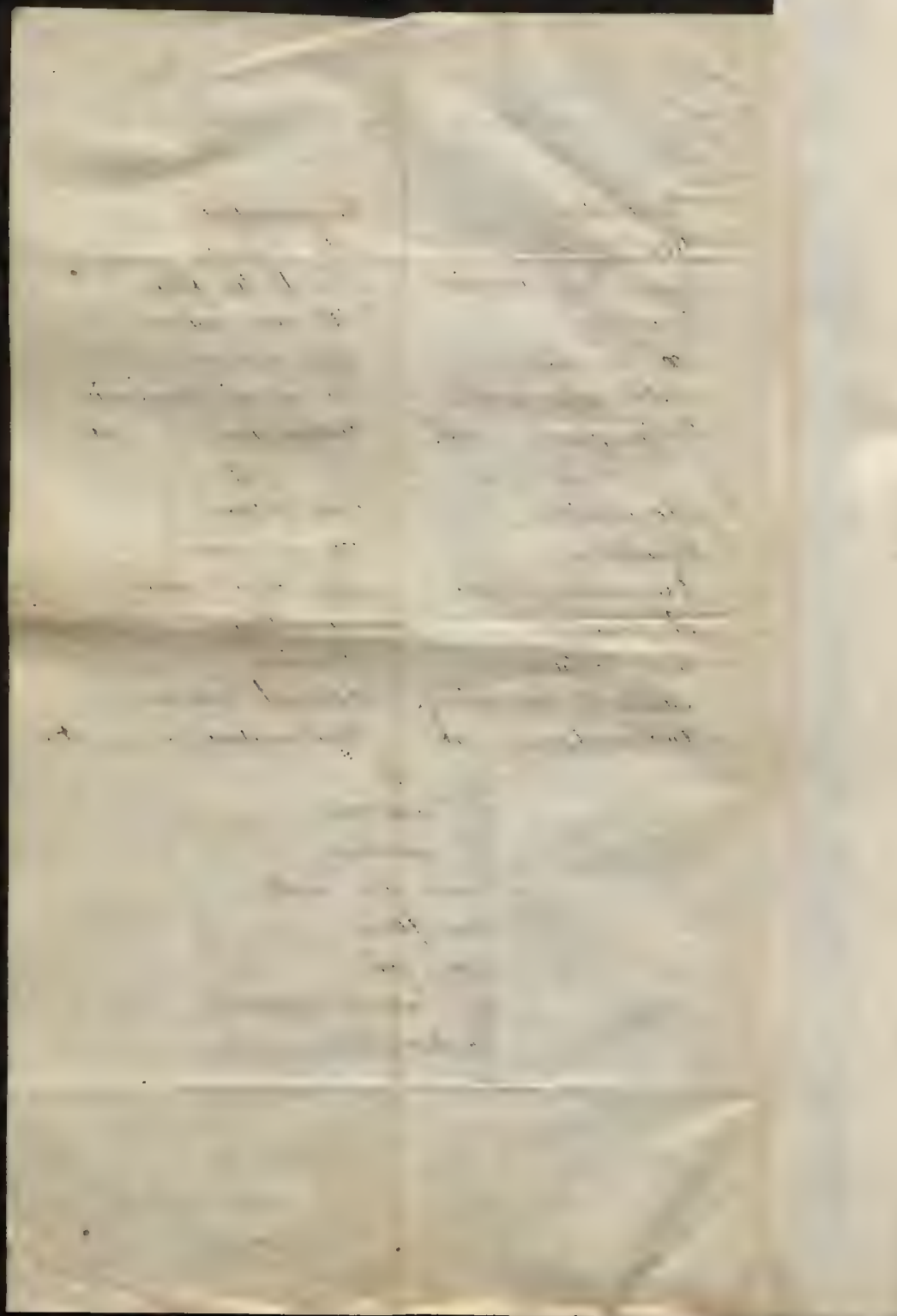

 Reparatrix
 Consolatrix
 Desperantis animae:
 A pressura
 Quae venturae
 Malis est, nos redime.
 Contemplare..... est.

Commendare
 Nos dignare
 Christo tuo filio:
 Ut non cadam
 Sed evadam
 De mundi naufragio..
 Contemplare..... est.

 Ora Deum
 Ut cor meum
 Sua servet gratia
 Ne antiquus
 Inimicus
 Seminet zizaniam..
 Contemplare..... est.

 Da levamen
 Et juramen
 Tuum illis jugiter:
 Tua festa
 Sive gesta
 Qui colunt alacriter..
 Contemplare..... est.

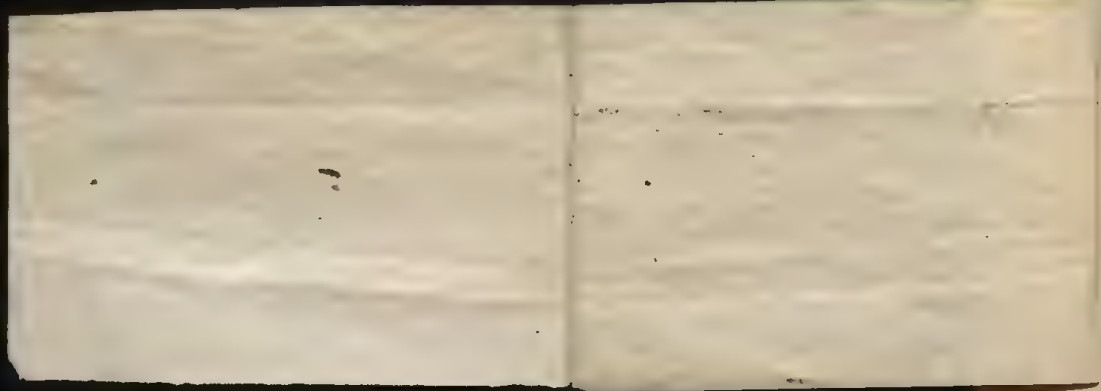

(2)

Obsecro te Domina mea Sancta Maria
suscipe poloniam in manus tuas

Modliewska Giza Palotti w Krymie 28 Sier
pnia 1843 r.

Do Stępa Józefa

O Przechwalebnym i najpokorniejszym Oblubieńcu
i Matki i Kwiata i Czystości Najświętszej Panny
Pogorodnicy, miłemu ojcu Syna Bożego, najpiękniejszemu
tajemniczemu Odkupicielowi świata, od Anioła nawiedzanemu
i nauce, tyś ucałował stróżem Matki Niepokalanej,
opiekunem ubogiego w ciele Boga, Karmicielem Maryjki,
obroncą sierot, przestunem dzieciństwa, przewodnikiem
młodości świata. A czyż nie tak
czucie i wierność Bóg zaufa i polecił miary tak
wielkie i powierzył? O najwzrosty między Patriarchami,
najdoszlejniejszy między świętymi, najczystejniejszy
między Wybranymi, przez starania i stany przy
Maryji i Jerutii całego rodzaju ludzkiego dobrodziejcy,
Pogorodnicy, o jak i wielki wzrostu twoje trudy
i prace, kłopoty, obawy i ciemnienia, kłopoty
twoje, chęć i najwzrosty usługi dla Maryji i
Jerutii Pogorodnicy i do nog twoich ojcowstkich
za mią upadam i dręczę. Przyjmię się za mnie,
Przemieniony Patronie mój, teraz i w godzinę śmierci
przed Tęmi, którzy ci nie odmówię nie mogę. Jaudem
i Maryją i do Nieba na wieki wprowadź - prze-
tygi Pana naszego i t d

Amen

(Post scriptum. Modlitwki, 13 na święto
19 Marca 1841 roku przepisał na dwie ręk
i podarował Józefowi i mnie i p. druk i bat
nam w domu Stefan Witworskich. W kolejał
Autactwa zając się przykładem, a Józefowi

zgubiłem z Ołtarzykiem w Koniu o. 1869
Modlitwki atoli Stefana z archiwatem w
pamięci i sprawdziłem potem ja z makulaturą
kochanego nieboszyka jakie znajdują się u
mnie między papierami po nim. Dziś tej
pamięci Józef mój pod modlitwka dopisał
był datę śmierci Stefana, aby w tym dniu
pamiętać o jego duszy. Bogobojny nasz
Stefan umarł w Rzymie 19^{ty} kwietnia 1847r.
Pamiętatem z awidy o tej dacie.

Paryż, dnia 13 stycznia 1870 roku

J. B. Z

Panie mój Bawo! dzień i noc wotam do Ciebie! Słuch mójka moia
przysknie do Ciebie. otwórz ucho na wotania moje. albowiem
dusza moja przywalona jest nieszczęściami i grób mój
miedalski-

Policano mnie poniżej, umierających iako letniska bez
mocy, i zachowano mizdry umartych iako letniska nie tego
świata. iako jednego stęch którego tegli zabici, i rozciągnięci
są w grobach. Jazw tego którego zatait w swojej pamięci, kto
tego rękę swoją wydlata z luby żyjących.

Wtrąćcie mnie w row głyboki. mgłami i cieniem smierci
okryteś. Ociepła mnie pogarda Twoja! wszystkie jej fale
spłynęły na mnie-

Odełalites odemnie tych którzy mnie znali. albowiem postawi-
tes mnie wtamie zgrozy. Lefeli się odemnie. a ja usienio-
ny wydołyda się nie mogę-

Żwałkowni bolesi zagaista oary moje. Wypuatom ię Panie.
mój dzień cały. Wyizagatom ręce moje za Sobą!..

Na korysi-ic zmartych zgnieś ludz. Wzrozesz ię
zmarli Wielbi liż tylko będa?.. Czyli się młotowier-
dnie Twoje w grobie objawia. a prawda Twoja. czyli
do krajny smierci swieca!..

Żnająsi driny Twoje w ciemnościach? a sprawiedliwoś
w ziemi zapomniaenia!..

Dla siebie co ięż iesne, wotam do Ciebie o Panie!
do Ciebie mój paicze gorankowy obracam!

Panie! za mi odrucasz iędania moje. za mi obli-
twie oduracasz odemnie! Od młotowierci moiej ubogi
jestem. i zawsu bliwi skonania. Ponioatom bremie

grozy Twojej. ~~oddaj mi i opactem wo-~~
~~bitnamie.~~ Sprucites na mnie fale gniewu Twego.
a Twoga Szlacha Tworich wywraca da mnie!.. Okrzycz ty
mnie, iako wody gotowe przepłoni mnie, i wssydkie
strony zalaty. A Ty i oddales myjaciow i bliznich moich
ci ktorzy mnie znali dla zloby moich opuscili mnie.

Litania

Do Matki Boskiej Bolesnej.

Kyrie eleison, Chryse eleison, Kyrie eleison.

Chryse uszy nas, Chryse wystuchaj nas.

Ocyre a Nieba Boze: umiły ci nad nami.

Synu Odkupiciela świata Boze: umiły

Duchu Święty Boze: umiły...

Święta Trójco Jedyny Boze: umiły ci nad nami.

Święta Maryjo: módl się za nami.

Święta Boia Rodzicielko.

J. Pauno nad Paniami.

Matko ukryjowaną.

Matko bolesna.

Matko płażąca.

Matko iatrosława.

Matko opuszczenia.

Matko strachana.

Matko osierocona.

Matko nieznaną przeszyta.

Matko smutkiem porażona.

Matko na sercu uciśniona.

Matko sercem do krzyża przybita.

Matko najsmutniejsza.

Głódno Tę.

Głódno Ciępię.

Głódno Ciępię.

Opoko Matosii.

Kotwico ufności.

Módl się za nami.
Módl się za nami.

Współ
z
nas
nam

Heierko opuszczonech.

Tarero uciśnionych.

Pogromicielko niewiernych.

Pocięko niemiłosiernych.

Lekarstwo chorych.

Moce słabych.

Porcie łowców.

Wimierzeielko nawałności.

Heierko rozmuconych.

Trwogo nasadki czyniących.

Skarbie wierznych.

Oko Proroków.

Podpora Błogosławionych.

Korona Męceńników.

Światło Wyprawców.

Porto Pamiar.

Pocięko wdów.

Kadości wysiłkach świątłych.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata.

Przepuść nam Pamiar.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata.

wystruchaj nas Pamiar.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata.

Wmierz się nad nami Pamiar.

Chryście udziś nas — Chryście wystruchaj nas.

Krycie chryście, Chryście, chryście, krycie chryście.

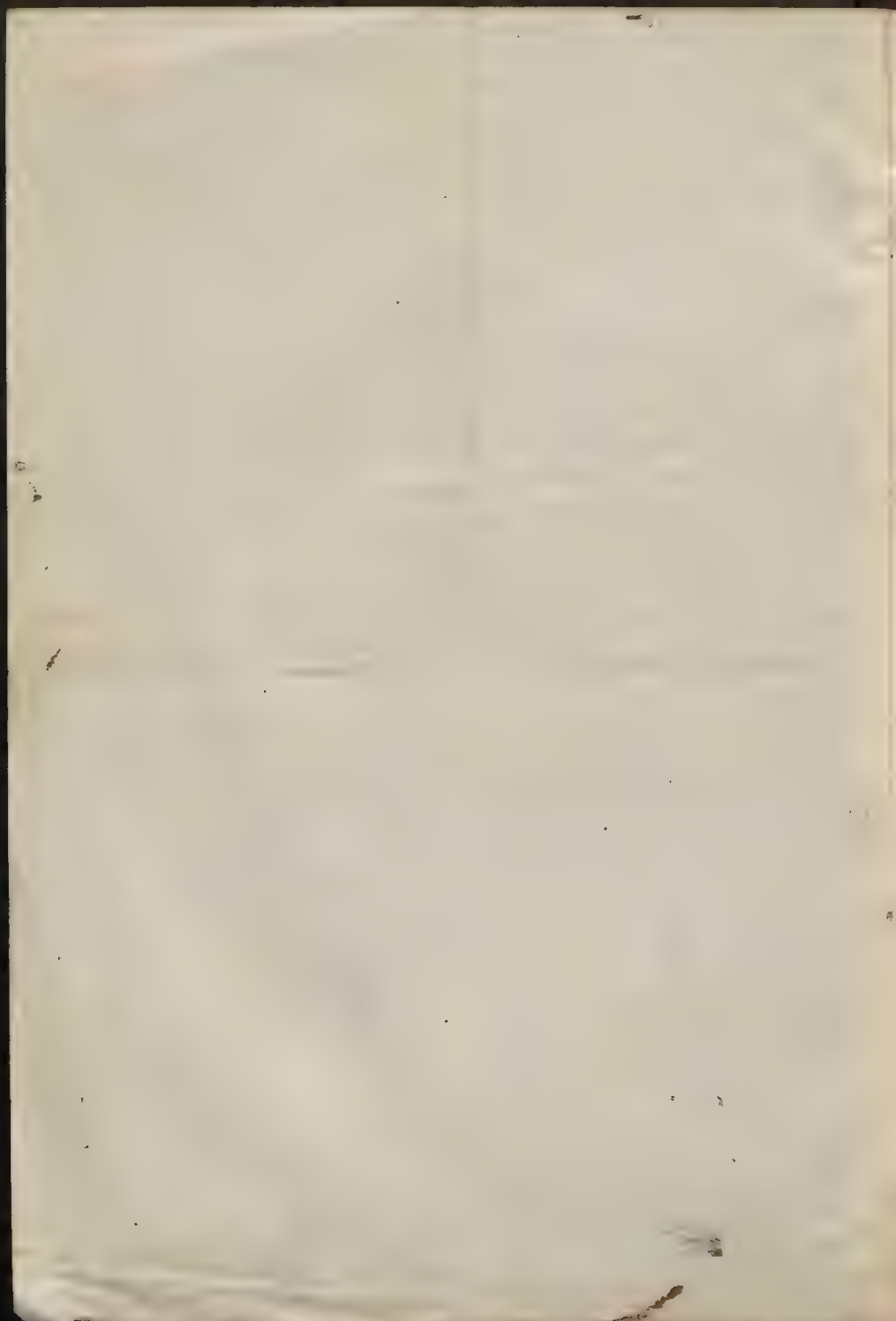
Wyrzyc na nas, wyrzyc nas, zbaw nas od wszyst-
kich nieścisłów mroź Jerusa Chryśtusa. Amen.

Wyrzyc Pami rany Twoje w sercu moim — aby

w nich krytać bolie i mitorie; bolie do znie-
sienia przez Ciebie, wielkiy bolieci — mitorie do
zgardzenia Na Ciebie wielkiy niemy mitorie.

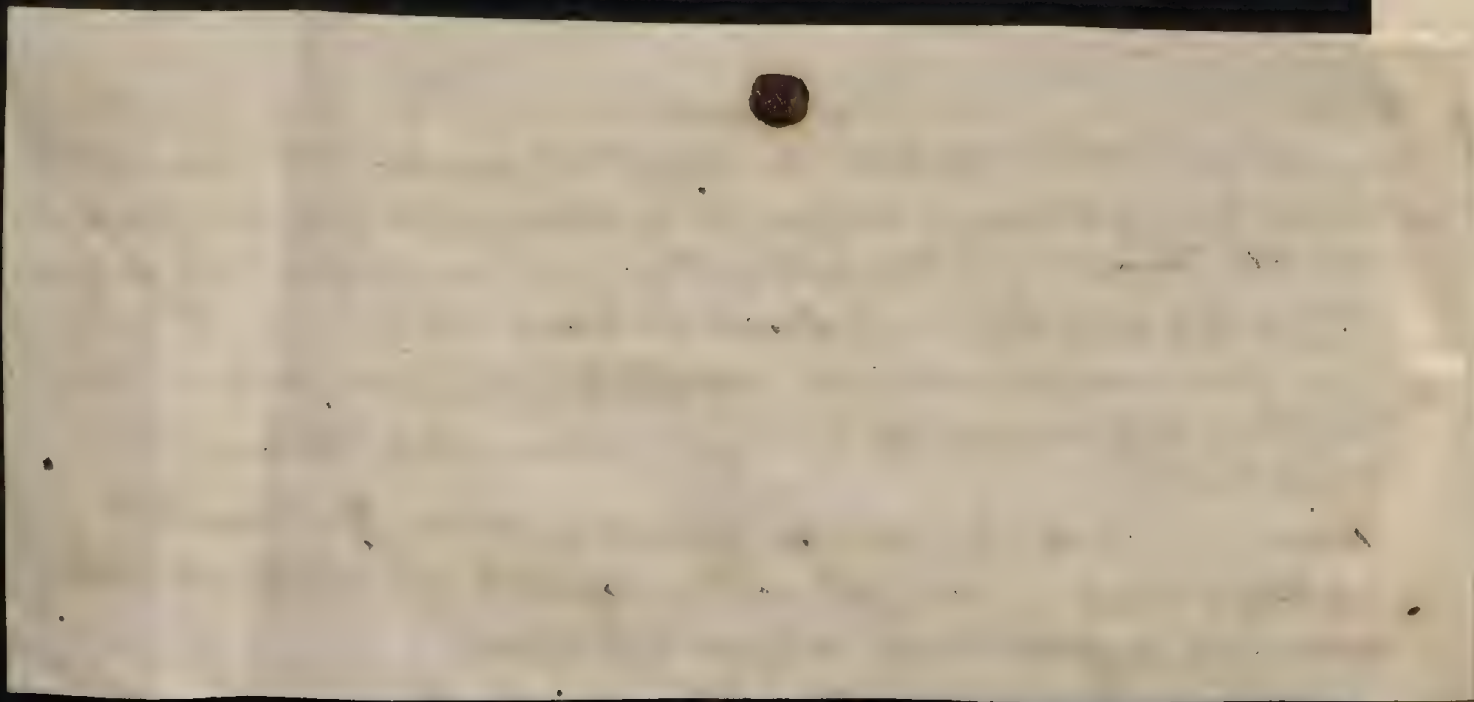
Żalecia się wszystkiem wierzyem Ogoda odmawiać.
Kę Litani utwórzyć przez O. J. Piusa VII. który
upewnił że wszyscy co iż z wiarą odmawiać będą
mogą się stasnąć spodziewać uwolnienia od wszyst-
kich smutków krasnieszczych i przystych — Tenże
Sam Papię podług tego co wywodzi się w autentycz-
nych dokumentach, dozwała odpustu, zupełnego, ~~tych~~
na wszystkie grzechy tym co sercem skruszonym
odmawiać będą tę Litanię przyciąg na koniec.
Wiem, że Boga.

Bogę Pozdrawiać królów Królowa i t. d. —
i być Znowas Maryja. — na cześć bolesnego
serca Najświętszej Panny Maryi. —

Wolności na złe, niemniej się wyraża Dobrem, — bo to jest tylko nadziej-
 cie wolności — która aby była dla moralnych receptów wolności, nie po-
 winna być myślaną w oświeceniu; bo myślenie w jednym, jest ujęcie wol-
 ności dla drugich. Intedy tylko wolności jest prawdziwa — kiedy prawnie
 zobowiązują moralnie i karnie. Toteż nie ma w świecie prawa obywat-
 leśnego, gdzie nie istnieje nad obywatelskim prawem, ale same obowiąz-
 ki moralne, socjalne, uniwersalne, to jest prawo — które obowiązują razem
 moralnie. —

Pokora jest Cnota Pana Naszego, najwzrostej mądrości i najwzrostej naj-
 wyższej świętości; Ona jest wadą moralną Cnoty, a jeżeli jest ^{prawdą} ~~prawdą~~
 wprowadza moralnie razem do serca chrześcijańskiego.

^{Niewiara}
 Syrena i ~~odmieszanie~~ nisy, myryna, wy-
 korzenia, pustoty i palisowy stół; ale jahnar-
 ni i Meksykański Lycopodium byto ukryte pod-
 smiercią, tak i potój Strasenskiej prokier-ke-
 sei ot to jest Spoluczeństwo Jerusa Chrystusa
 wystąpił stołroć silniejszy i owładniętym
 Europę, i zamierzał dać im pochłonię bar-
 barystwie, samo je pochłonię. —

25

Inscription au-dessus de la porte
de l'hôpital de Bauge.

Mourir à l'hôpital ou mourir sur des rocs
Sont deux semblables choses;
Car c'est toujours mourir;
Mais c'est à l'hôpital, et non pas sur des rocs,
Que l'homme apprend les choses,
Pour bien vivre et mourir.

(Mlle de Melun fondatrice
de l'hôpital de Bauge.)

O Hezrosi Boga: Traht m modl'mi x tyis'a
 Skj Teresy.

Wyobrażaj sobie Chryzostusa w takim guście jaki tu opisałem, i
pójdź jak gdybyś był przymiotnik, a takie waszem wyobrażenie, Mój obier-
nosc tak mi się wzięła pokazywać, że już mi niepodobna było
napisać iść On jest we mnie albo iem ja w Wasim ciele i progiem
na. Nicodymbroto uś tu jedynakie w skubki, Wiżys, kłówa, ja mi uś
daje narymaja, Teologia miłyerna. Duse w tym stanie tak
złoci's' ułkowi iść jej uś daje - że sama w sobie już nie jest. Wole
mitygi, panie miły ruska, rosem niedziatu, chociaż nieśdaz
aribit imiut, ale uś wiele prawaie ogromem tego co uśdaz;
a Boga tu podobie uś pokazuje naszemu rozumowi nie uś tak niedziatynaj
rozmie on sam prawe uś miły rozumaić nie mogą.

Pracując zawsze naprzedz ciutem wroscacze w sobie. Ktoś Bóg daje
ale i sami niejakie moiermy przytożycie iś do miłgo. Jest to paskucha
amyle nie cattiem dołpachora ani cattiem duchora, kercitka ja
ka jest, pochodzi od Boga. Daje mi iś, jalcim jui powierdzitka,
iś iś duc do niej przytożycie moiermy rozmyślanien o naszej mił
czemnoici; o nieinduszczoci naszej miłgłdem Boga; o mi
chemizonych zobonigancich kłocimny Muiwinni; o ciw
pieniach kłoc On pociet dla nas matkioni; o obrutnych
boterich Jęgo Mępi; i anowir - zapatrufaj iś na ciw
diat Jęgo; na Jęgo niechonorana, Mithwa, na mitwii kłoc
nas mitwii - i na mnogoci inonych reury. Kłoc biż, reury
kaidcom co iś w sturbie Jęgo che dochoralić, a biż nawet
wtedy kłoc o nich niemyelim. Niechre najmiejijy pa
pęd mitwies ~~potaci~~ ^u le uwagi, ^{potaci} wnet dusca iś raduje, ser
ce iś rozgryma i ter jui niestubia. Kłocidy ter daj
iś iś gwałtem sobie myśkannym tix zowron, to znawie
i bawicid ptakui nam kłoc a my notyponai tix nia
umiermy

Moineby rze-ia z tej darowanej nam Mickiej' daski
rozplywania iis we trzech li' przed Jęgo Mayerbatem,
chciał nam niejako wyprzeć zapłatę za użyczenie podjęte
określenie iis naszego. To też wcale niezdaniem iis
tej nadzwyczajnej rozkozy w której iis dusza rozplyna
i kłóć doń nasierzy^u doś^u naradować w kedy oni ~~nasierzy~~^u

Celestis manus ad puniendā Hispanorum flagitia, etiā ad
vastandā Africā transire cogebat. Ipsi denique pate-
bantur non suum esse quod faceretur, agi enim se divino
jussu ac perurgeti. (Salvian., de gubernat. Dei lib. VII. p. 250.)

Cum ē Carthagini's porte velis passus soluturus esset, in-
terrogatus à nauclero, quid tendere populabundus vellet,
respondisse: Quo Deus impulerit. (Lxxim. de bello Vand. lib.
lib. I. p. 188. —

Narrant eum ē Carthagini's porte saliens à naucleris interro-
gatus quo bellum inferre vellet, respondisse: In eos quibus
iratus est Deus. (Procop. hist. Vand. lib. I.

Probes, aliquis monachus ex his qui in Italiā erant, Romam
festinanti Alarico consuliisse ut vobis parceret, nec se tan-
torum malorum auctorem constitueret. Alaricus respondi-
se dicitur, se non volentem hoc tentare: sed esse quendam
qui se obtundendo urgeat, ac praecepiat ut Romam overtat.
(Isidor.: lib. IX. cap. 6. p. 481.

Ipsus, inquit, facrum navione facilius resceatur. Lxxim. lib. V.
p. 106. —

Stella cadit: tellus tremat: en ego malleus orbis. — Sequē juxta
eremita dictum flagellum Dei, jussit appellari. (Borum hun-
garum scriptores varii. Francforti
1600 —

Imperat tibi per me Dominus meus et Dominus tuus
Attilas, uti sibi palatium seu Regiam Roms egregie
adornes. (Chronicon Alexandrinum p: 734).

Pod Desyurem przedstawano bardzo Chrusciana, między innymi wypadkami adarystu, i idea taki: Chrusciana, młodzieńca urodzonego, zapromiowano do rockiego ogrodu między lilie i róże, nad strumień upływający rozleśtym po między dwoma kłosemi młoty ketyrat. Tam potierono go na łozie mięs to ustatien i przyniżanego jedwabnem lasmami zastawiono samego. Potem przypromiowano natowic przedstawnej urody, która zaręka go ceterwai i przyniżai mu us najbiermydniej. Potwierdzenie niemniej innego sposobu oparcia us rochary, ugrzyt sobie zabami jeryk i myplunat go na traw biermydniej. —

== W Tródnie przedstawiono prokonsulowi braci Chrusciana — Nikomaha, Ona Druja i panta — po zapytaniu amerykańcóm, koby byli — Nikomah głosił doni-
nym pierwszy recht — jestem Chrusciana — co poinsiej i drugi Druja unyplu-
u gdy niechcieli Bogom pogani'shim ofiarowai — prokonsul skarat i icha
msercinstwo — po wykrymaniu różnyh katuszy Nikomah przy samem promie
skomaniu karolat głowio — kiebytem nigdy Chrusciana i Druja ofiarowat
Bogom — katuszoniat go piewrono i oparowai karano — co uwyminy
opierany przez diabla w ~~niechcieli~~ mykuch kycia dokonat. Wina to Sta
Dyonisa diwersyma 16 letnia, karolata x promiedzy kłosem — Piskarconie
ku. Trzeba Ci byto ten jeden moment ulgi zaaminia na uwerone mwan-
nie — Ustyzamny to prokonsul, kwarat ja wyprowiadi na wodek i ipy-
tat us czy jest Chrusciana — Jestem, odpowiedziata Dyonisa — i statego
zatomalam tego miewersilnego ze jenne chwilek niepocier pial aby wole
byt kupit wiewany odpowrynek. — prokonsul recht — On ofiarujai Bogom
naszym, i cypnia radoci kwiqietem naszym, otrzymat pokoy miewany — Wile
ke Menus przyjeta go już w moje padmoje — I ty sama, jeżeli niechese by-
umierone i zymem upalone, ofiaruj Bogom naszym. — Dyonisa adpo-
wiedziata. — Wiskorym jest moj Bog, niezli otadza troja i troji bogi —
Ia tego też, niecham us troich pogroich przy muim Bogu myplunai.

umier, wypluie

Trójce myrarnie. — Po tej odpowiedzi prokonsul odszedł ja do domu, bożym
młodzieńcem na pogmataniu — a Andrija i panta do miasteczka wrócić
Karat. Młodzieńcy zaprowadziła Dyonisa do siłki, lecz onczar użenił do
potręcy nie niemiłowali — Stałem oświecila się komnata i oknał użenił
Dionisa jasniejszy w promieniach — Młodych ogarnął strach i padł do nóg
swoich. Dyonisa podniósł ich i rzekł: „Miłojcie uż to mój obrońca — mój
Anioł stróż — Oni zaś ómar prosili ja o przychylenie się do nich i by im
uż co stego niestalo. — Marajute lud domagał się u prokonsula omy-
danie Andrija i panta — myprowadono ich na plac — prokonsul ba-
karał ofiarować Dyannie, a gdy niechcieli — ubierowanych mydat ludu
ni, klony ich myprowadit do miasta na ułanienowanie — Kiedy ich
mieniowano, Dyonisa ustępowały wronom, pospółstrza, mypanta uż strach i
zplanem i łamentem przybiegła na miasteczko ułanienowania — jech błą-
karnica rzuciła uż na stos kamieni i rozotata — ponieważ chęć uż
mi w Kiebie, pragnę tu stać uż użni na Kiebi. Wypadek ten donie-
siono do prokonsulowi — powiadano mu także że jasniejszy świat-
tem młodzieńcy ocalili kryłowi Dionisa — prokonsul rozkazał myra-
mai ja stamtąd i na ustronie się pościć — co uż ten dopetrzito. —

[illegible]

anem prapadajiem -
 ju thomemiu prafazi' mow' ei ju boy hoo 'Sanctus - Dominus Deus
 Sabot - ma horei 217 myarone

pro Komunijski - roztiera si moast, 'mymasduje si moze ustas cira wis-
choini adarykuzi si Komunijs na karui 413 myraru na - daty 'liada udagi si
na doud ab ottera, spiera Dominus Vobiscum - daty Oremus i po
Komunijs na kar 414. daty inile by to arazy' pro Gloria by li na Komunijs
poarimmo by' post Komunijs - Rakomarym, one sctada moad, slaje
na doud ab ottera, obaca si do ludu, spiera Dominus Vobiscum
a nastajunia ita, misa est.

premieri i mui madihory na ottama predstavione obraza ei do du-
du, daji Bto go tami tami i pozhuyi na tery vuz ottama dle
odnomenia otshchij Evangelii: - P.B. Terily my predat in-
na Evangelia madi i potraha rubryzli -

Bob-Rog- Wiesner pariska

Ad 9 - do 12 - madlika w ogrodzie

Ad 12. et 3. - Ad Annas et Marcella Capnensis de Potha

ad-b-89-120 *Stela: Herada, polipierini*

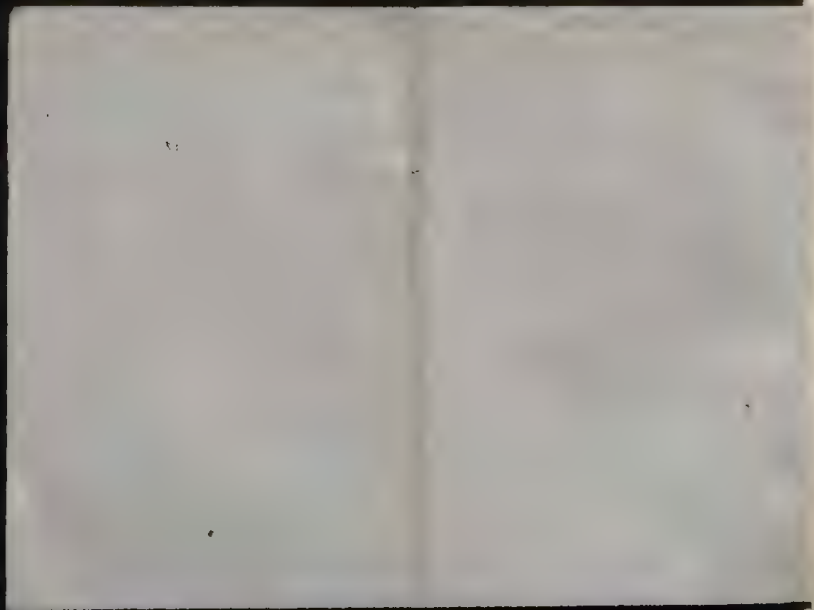
ad-6- & 9- São Paulo: Heredia, polyperum

ad 9 - do 12 - bierwani lewnim korowani kraz

-ad 12- do 3 krysowa i przybieci do krysowa
Niemni ualbrzesu

Наша культура.

— ad 3 et 6 — Serzini i Knyaz i pogrebani —

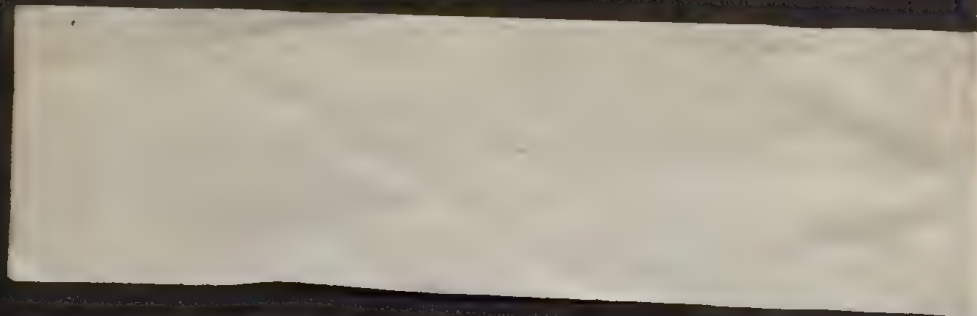

Rem: Med: (um 12. St. kommt auf an dem 1. —

Marajutzy d. ... a ... 10 ...
i 2 ...
Oder ...

C. ...
L. ...

[illegible]

Korporał, znaczący ciec przecięciasto, którym cięto Chry-
stusa Pana obwinione było w grobie.

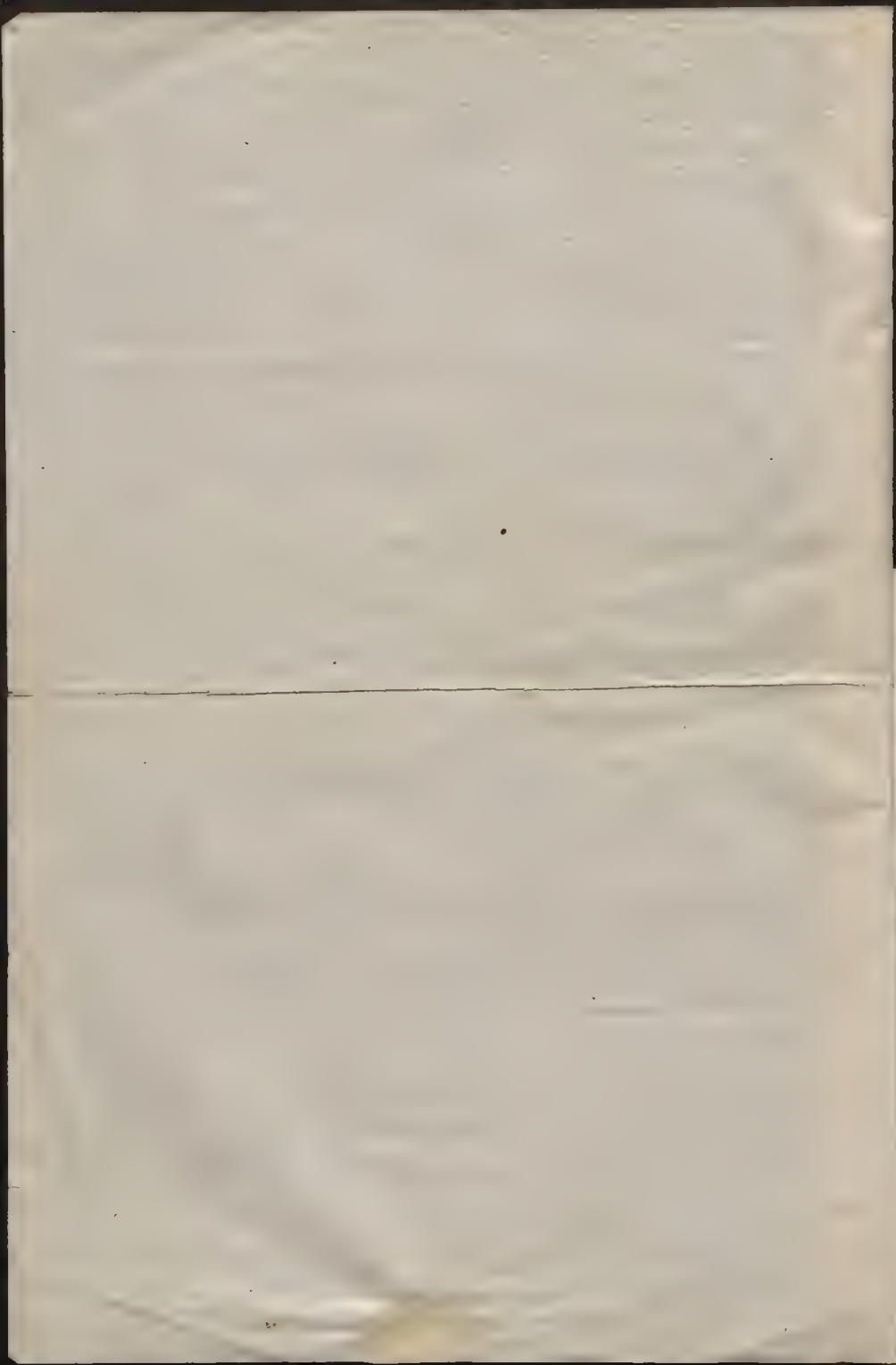
Pala, która kielich nakryła kapłan, znaczący chorąg-
wiec. —

Patyna, znaczący mury, albo owa deska, na której wie-
siono Pana Jerusa do grobu.

Puryfikator, znaczący rzeźnik, albo przecięciasto, którym
nacięto Pana Jerusa, zawieszono go na krzyżu, okryte była.

Pusa na wieziach, znaczący kamień, którym cięto Pana
Jerusa w grobie było przywiązane. —

Le chemin de la Croix,

Écrit nouvé dans le carnet de Miecislav Kamiński.

Elle conduit à la vie éternelle.

Mon Dieu, si elle ne venait de vous, je ne saurais la porter.

On vous abreuvait de fiel et de vinaigre, Seigneur; et vous me donnez la source d'eau vive pour me désaltérer.

Je l'aime, oh mon Dieu ! elle me paraît légère quand je lève les yeux vers vous.

Elle est lourde, ô mon Dieu et me fait défaillir.

L'accepter, ce n'est pas tout, il faut la porter jusqu'à la mort.

Je l'ai choisie pour l'amour de vous, ô mon Dieu ! faites donc que je la porte dignement jusqu'au bout.

Mourir sur la croix, ce n'est rien, mais vivre dessus dans la soif et les tourments, c'est difficile, ô mon Dieu !

Inconnue et ignorée elle n'en est que plus accablante.

Je m'y suis cru, fié moi-même, et maintenant je crie : ô mon Père ! ô mon Père ! pourquoi m'avez-vous abandonné ?

O mon Dieu ! il ne suffit pas de la porter, il faut encore l'aimer, et je n'en ai pas le courage, ô mon Dieu !

En voyant la machine, qui ne pleure-rait comme les filles de Jérusalem ?

Je la traîne dans l'ombre, et les larmes, sans une main amie pour m'aider.

Ma vie se résume dans ce symbole.

A mesure que j'avance mes épaules sont plus faibles, le chemin est plus raboteux et mes forces languissent.

Aidez-moi, mon doux Jésus, à ne pas tomber sous le poids de ce temps.

Je l'ai choisie grande, faites Seigneur qu'elle ne m'écrase pas, afin que mes ennemis de votre gloire n'en fassent raillerie.

Préservez-m'en, ô mon Sauveur ! car c'est une dure épreuve, mais que votre volonté se fasse et non la mienne.

Ce saint symbole me fait verser des larmes de douleur ; faites qu'elles ne soient point indignes d'être répandues à vos pieds, mon Sauveur !

Elle est le symbole du salut ; si telle est votre volonté chargez en mes épreuves, mais fortifiez moi, soutenez-moi, mon doux Jésus ! car mes genoux ploient sous ce saint fardeau, et mon âme est affaissée par la douleur.

Si non vernui portare la croce con Christo che la portò volontieri, la porterai con Simone Cireneo che la portò per forza.

Qu'elle soit bénie dans le temps et l'éternité puisqu'elle me vient de vous, ô mon Dieu !

Seigneur ! Seigneur ! ne chargez-pas mes épaules d'un trop lourd fardeau, car je suis bien faible, vous le savez, ô mon Dieu !

La vôtre était plus lourde, ô mon doux Sauveur !

Mon cœur est abattu, Seigneur, sanctifiez la douleur qui en coule à larges flots, pour qu'elle vous soit aussi agréable que les parfums répandus jadis par Madeleine, à vos pieds, Dieu de bonté et de miséricorde.

Elle s'enfonce dans ma chair, et toute trempée dans mon sang, je vous l'offre ainsi ; daignez l'accepter seigneur !

Seigneur, vous soutenez ceux qui sont près de succomber, ne m'abandonnez point, Dieu tout puissant ! Pourvu que je ne sois pas indigne de la porter, ô mon divin Sauveur !

Je l'accepte avec recueillement ; elle sera lourde, mon Dieu ! mais vous ne me laisserez pas succomber.

Je l'aime, Seigneur, puisqu'elle me vient de vous, mais faites qu'elle ne m'écrase pas.

Que ce saint symbole nous protège maintenant et dans toute l'éternité, ô mon Dieu !

Je me réfugie au pied de votre sainte croix, qu'elle me préserve
de tout mal, qu'elle me sanctifie et m'élève vers vous

C'est la plus accablante de toutes, mon Dieu, secourez-moi !

Je m'y attache de toutes les forces de mon âme, faites qu'elle me
sanctifie, qu'elle me soutienne, car je faiblis et chancelle.

Seigneur, enseignez-moi à l'aimer car mon cœur se blesse

Elle seule donne la vraie paix ; ne m'en jugez pas indigne,
Dieu de grâce et de suprême bonté.

Oh mon Dieu ! aidez-moi à vous offrir celles qui sont si lourdes,
car elles sont les plus difficiles à porter.

O mon Dieu, vous me les avez toutes envoyées, faites qu'elles
me sanctifient.

C'est à vos pieds, mon Jésus, que je les dépose toutes.

Seigneur, enseignez-moi à la porter puisque je ne sais pas
encore l'aimer.

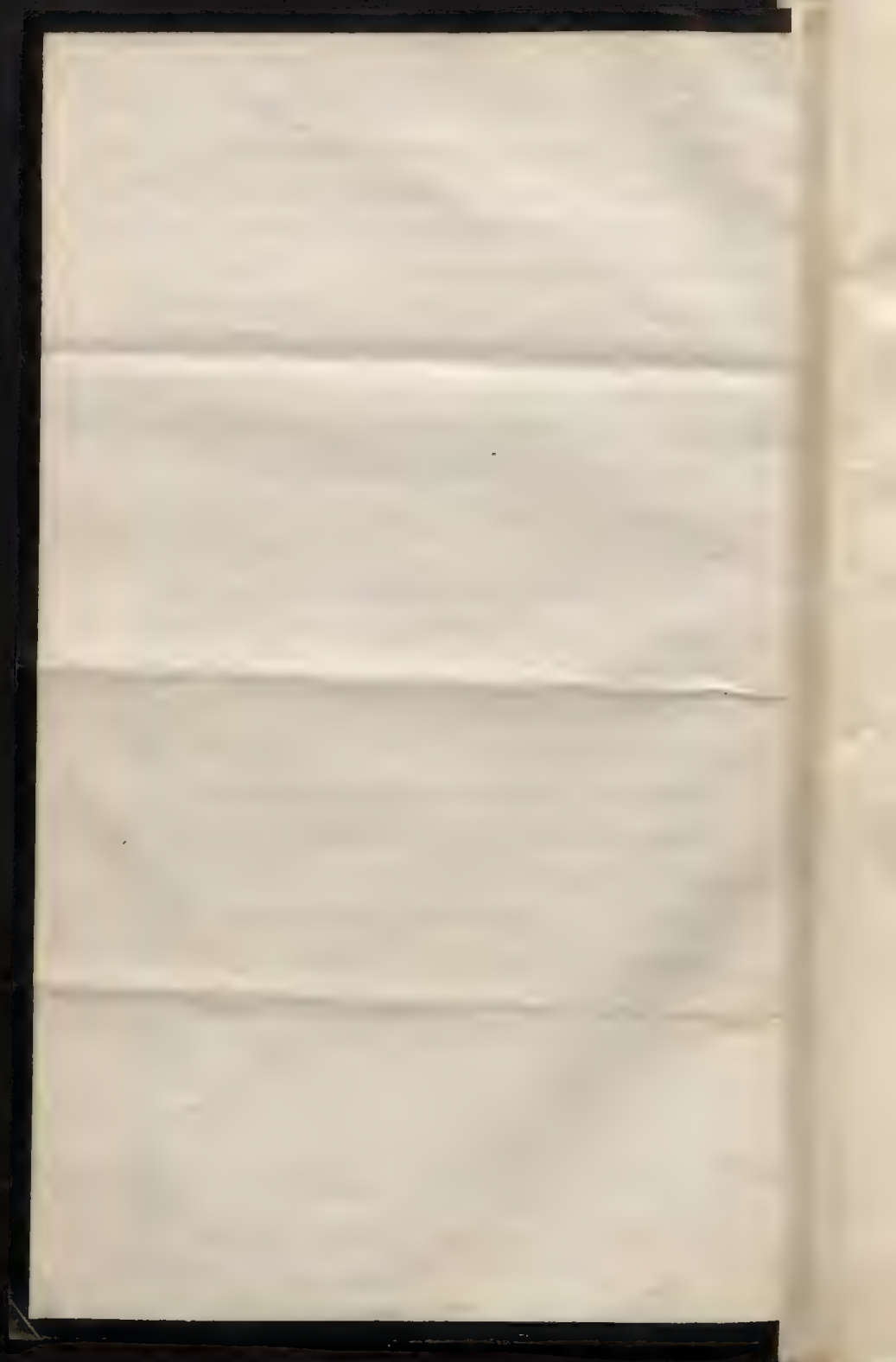
O mon doux Jésus, ne m'en détachez plus si elle doit m'unir
à vous.

Faites que je m'y attache avec vous, ô mon Jésus !

Oh mon Dieu, quand vous aidez à la porter elle n'est pour
un mal.

Faites, ô mon Jésus, que je la porte, s'il se peut, avec la même
résignation que vous.

Eloignez-là, ô mon Dieu, mais que votre volonté se fasse
et non la mienne.

Zatem się niektóry na zgorznie jakiego sprawia wśród katolików, upieranie się Papię przy dotychczasowej władzy: wiem, że jest wielu który się mianem katolików, ale sumienie mają skrzywione i gorszy się mogą; światli jednak i gorliwi katolicy świata całego, nie tylko się nie gorszą, ale całą duszą po dzielają sprawę Ojca św. I tak tego głos wygłoszili Biskupowie świata wraz z Najwyższymi pastorem nie jest wyrazem prawdziwej myśli katolickiej, ten niechcący sobie mianem katolika przypisany Krawiec, ilekroć staje do walki przeciw przesądom i namiastnościom ogółu, musi zgorznie wywołać Sam Chrystus zapowiadał uczniom swoim: „Korysny są ze mną zgorznie tej nocy”; ale oraz potem: „Błogosławiony który się ze mną nie zgorznie”. Zbawienne to zgorznie które prawda wywołuje: to tylko zdiera maskę z obłudy, a mroźną jawą czyni; ale schlebienie namiastnościom i przesądom oraz, to dopiero prawdziwe zgorznie, za które ciężki rachunek przed Bogiem stoi. Zatem mówię się więc należy nie nad wrażeniem jakie robi sprawa Papię, ale nad wewnętrzną jej siłą i nośnością; a przynajmniej, szukając odpowiedzi opinii u ludzi, należy pytać tylko co stanowi światło, co stanowi chrześcijaństwo, co celuje świętość i rozumem, co wreszcie zdolne na te rzeczy patrzeć. Złudzeniem ulegać nie mogą.

Nie będę powtarzał argumentów tylko raz już przed wymowniejsze usta wyrażonych, o potrzebie miłości Ojca św., o nieetykalności doświadczeń itd. Sądzę że łatwiej do tego trafić i wystrzegać się błędów najwięcej u nas upowszechnionych, wskazując na to że przesłanicy z których Papię ma do wyrażenia i czego oni chcą właściwie. Tym sposobem widocznie się okaże czy mój Ojciec św. już nie jako głowa Kościoła, ale tylko jako mnaszka szukający swój naród, szukanie miejsca im ustąpić.

Nie jestem ja wcale nieprzyjacielem wolności w chrześcijańskim znaczeniu pojętej; ale wolność którą chcą dzisiaj rewolucjonisci jest idea czysto pogańska i w konsekwencji prowadzi do despotyzmu. Wolność chrześcijańska jest to wolność darcie ludzkości do celów przez Boga jej wskazanych; wolność zaś pogańska jest bezkarnym gwałceniem praw boskich i ludzkich dla zaspokojenia egoistycznych swych namiastności. W pojęciu chrześcijańskim Bóg stworzył człowieka z miłości nieśkończoności zgłotwałony mu świat i radość wieczną w niebie, do której ma się dotrzeć przez trud i cierpienie, przez miłość i ofiarę. Gniewny i niecierpliw obmył nas we krwi Syna swego, a ślepych i niedołężnych oświeca nas i prowadzi ręką Obłubionicy swojej a Matki naszej - Kościoła. W jednej wielkiej rodzinie kościelnej istnieją z woli Bożej rozmaite narody, które ulegając powszechnej władzy Kościoła, zostają przylepione pod nadeń władz cywilnych, mając na celu jednomyślnie pojedyncze uświadczenia osobliwych obywateli ku wspólnemu celowi. Stąd też jest rodzaj wolności chrześcijańskiej: religijna, polityczna i osobista. Wolność religijna zależy na tem aby Kościół bez żadnej przeszkody sprawować mógł nadeń od Boga sobie powierzone.

nowe wolności polityczne zależy na tym aby wszelkie możliwe ustowania zbiorowe mogły być bez przesady wykonane. Wolności indywidualne zależy na tym aby każdy bez przesady mógł spełniać osobiste swe obowiązki. Nowem, wolności w znaczeniu chrześcijańskim, jest to prawo jakie ma człowiek naród i Kościół, pełnienia bez przesady postanowienia od Boga sobie danego. Odebranie któregośkolwiek z tych praw jest złagodzeniem wolności, tyranią.

Nie tak łatwo określić pojęcie wolności liberalistów włoskich. Typowe odieni drża ich opinia, że gdzie nie ma prawdy, tam nie ma jednoci. Jednakże najogólniejszym sformułowaniem ich zasad są słowa wyjęte z adresu rządę rewolucyjnego w Bolonii roku 1848: „Bóg stworzył człowieka wolnym co do jego opinii religijnych i politycznych”. Dokładniej te słowa mogą się wytkomować w następujący sposób: Wolności religijna zależy na tym aby mieć prawo kiedy się podoba obalić władzę Kościoła. Wolności polityczna zależy na tym aby mieć prawo obalić kiedy się podoba władzę cywilną. Wolności osobista zależy na tym aby mieć prawo gwałcić kiedy się podoba własne obowiązki. Tym sposobem wolności ich jest kim samym co despotyzm w znaczeniu chrześcijańskim: dla tego narwatem ja wolności pogańskie.

Nie tylko słowa ale i czyn przyszedł na świadectwo tej zasady. Przeprowadzenie majestatu Kościoła, kasowanie klasztorów, wypędzenie zakonników, aresztowanie Biskupów, nie mogą się narwać, jak sądzę, wolności. (Inaczej myślenie powinnam być bardzo rzadkie z naszą dolą). Jakoż dla tych co zbliżali się do sprawy ludzkiej państwa, najciemniej było nie może że państwa dzisiaj rewolucyjna. Wobec jest stekiem ludzi bez bożych, rarietnych, nieprzyjaciół wiary i Kościoła. Wskorim nie tylko jaskółki piewotnych ofiary, systematycznej demoralizacji ludu, rozniewania książek bezbożnych, widowisk wyrywkowych świętości wiary, a co najgorzej wstrępienia jadu nienawiści w pierś narodu, i tysiące innych sposobów przekładowi używają do przeprowadzenia swych zamiarów. Jeśli się jawnych gwałtów, wystygają: to tylko dlatego że wola potężnego oporymienia trzyma ich w granicach roztropności.

Wobec tej nawałnicy pogańskiej o którejś tu. Półta uderzającej, pytam czy nie należy raczej powiedzieć iż Papiś broni wolności we włoszech, a Król Sardynski jest jej największym wrogiem? Czyż nie fałszywie stawia się kwestja, gdy z jednej strony przedstawia się naród radający wyzwolenia, a z drugiej Papiś upierający się przy władzy? Naród podzielony jest dzisiaj na zwolenników zasady pogańskiej i na obrońców zasady chrześcijańskiej. Król Sardynski stoi na ciele przeciwnych, Papiś na ciele drugich. Jakkolwiek moim zdaniem większą jest na stronie Papiśa (co ludności większa powrotnie jest nieprzyjaciela ruchowi rewolucyjnemu), takwo jednak widzieć iż ta kwestja większą jest raczej podstępna; choćby bowiem miernocią była większą nieprzyjaciół Kościoła, nie godzi się odstąpić stępcę daru Chrystusowego. Dla tego nie może w żadnym sporze zgodzić się na to zdanie, iż upieranie się przy obecnej władzy Papiśa jest zaskryfikowaniem religji dla doczesnych porządów. Papiś obstaruje przy swych prawach, broni zasady na której opiera się cały porządek społeczny: broni cywilizacji przeciw barbarzyństwu, prawa przeciw bezprawiu, chrześcijaństwo przeciw pogaństwu. Gdyby się zmieścił dobrowolnie swych praw, oddałby wierny swój lud w ręce bezbożników; nie byłby praktycznym swym

tródy, ale najemnikiem który obawiamy się i tak uciska. Dobry pastek durs swa kładzie na owe swie:
i on jest gotów durs swa w potrzebie polować, ale póki żyje będzie, nie pozwoli bierzościwni złożyć
się rzeczy przed jego oczyma - Jest to szturm, piekła przeciw bramom Kościoła który się rozciąga mur
o szale Piotrowy -

Od tysiąca lat pnieło Papieże byli obrońcami niepodległości włoskiej. Za ich sprawą lordy bar-
baryzów cofnęli się przed murami Rzymu, oni powstrzymali renesans i utrwaliли jaskini stongo-
bardów, oni wyzwolili naród z pod despotycznych rządów greckich Otrabusiów, za ich sprawą północni
łaciści nigdy nie oddali ramienną włócz w prowincje swoje. Oni zbrojąc chrześcijaństwo przeciw Murulin-
nom, wyparli ich z granic włoskich, oni też i dziś odeprą nowego wroga. Chryścijaństwo, który
pod ławą wolności skrył poganstwo walczyło usiłując - dziś jenne, gdyby włoski interes swój rozumieł
jak go rozumieją światli przyjaciele, powinniby się garnąć około stolicy Piotrowej dla porządku jed-
ności i pokój. Trzeba być ślepym aby nie widzieć że propaganda antykatolicka zasiewa ziarno
rozwojenia w narodzie i przygotowuje łatwy łup dla łajdaków. - Polityka druzijera Anglii i Fran-
cji we włosach bolesne rodzi wspomnienie ostatnich chwil narodu naszego. Tak samo niegdyś
ustępni łaciści witali się na miernie walcu, tak samo dopominali się o reformy, tak samo
występowali w obronie swobód narodowych. Tak samo i u nas niedowiarstwo zaniżało rozwo-
jenie i osłabiło siły moralne narodu. Tak nas barbarzyńska rasada rewolucji nie wydziwignęła z apetytu
ale tylko w większą niemoc wprowadziła, tak i wolałom zasady rewolucyjne nieobliczonemi klęskami
zagrożają. Jak nasze jedyne zbawienie jest w wierności Kościołowi, który z nieugiętą odwagą walczy
przeciw wszelkiemu bezprawiu, czy to ze strony głów koronowanych czy ze strony motłochu ulicznego,
tak i dla Włochów jedyne jest ocalenie w wierności namiestnikowi Chrystusa -

Chciałbym abyśmy to dobrze zrozumieć, że sprawa nasza nie jest sprawą rewolucji, ale
owsem sprawa legalności, porządku, sprawiedliwości. Zasady rewolucji, podkopując wszelkie podstawy
porządku społecznego, uwalniając wszelkie gwałty, wszelkie bezprawia, odbierają nam jedyną broni jaką
walczyć możemy - przekonaniu o świętości i prawowistości naszej sprawy. Jawną więc jest sprawa, że
zasada na której się opierają druzijscy nieprzyjaciele Papieży, będąc logicznie zastosowana w naszym
kraju, nie innego z sobą nie przyniesie jak wątpliwość w świętość praw naszych. Sama zasada więc
rozkład głosów jest niżej inną jak prawem silniejszego w ostatnim swim zastosowaniu. Niekto się
dwaśni zmóci na obdanie łacnego, prawem większemu mogą to wykonać nie tylko barbarzyńcy, ale
nawet legalnie - Wzruchliwość ludzi jest postawieniem prawa silnego na miejscu prawa Bożego,
jest ateizmem praktycznym -

Nie chodzi tu o dogmat, powiadają. Prawda; ale chodzi o wiarę, o moralność, o sprawiedli-
wość. Nie można więc powiedzieć że ta sprawa, w której o wiarę nie chodzi, niechodzą samą wiarę.
Jest to fałszywe przedstawienie kwestji. Chodzi tu o wiarę jest nie wprost, to w naturalnie na-
stępstwie. Trzeba gdyby o nie innego nie chodziło jak o obronę praw kościelnych, również świętych

byłoby obowiązkiem Papieża bronić tych praw. Oni są ich strażnikami; oni za ich zachowanie odpowiadają przed Bogiem. Jakże Ojciec św. odrywając się do Biskupów w charakterze głowy Kościoła, z tego wyłączenia stał nową sprawą się przedstawia. — Niema representation wątpliwości że on, jako strefa najwyższy majestatu kościelny, ma nieograniczoną władzę rozporządzania tą własnością według potrzeby Kościoła: tym sposobem Hymara się ustępstwa majątków kościelnych zabranych w czasach prześladowania religji, dla ocalenia kosztów tej ofiary, wolności wyznania. — Gdyby więc dobro Kościoła tego wymagało, miałyby i król Papież prawo zwrócić się do swych radcy; w obecnych jednak okolicznościach nie tylko dobro Kościoła ale i dobro własnego jego narodu, nakazuje mu stać się niewzruszoną w obronie praw swoich. Kwestji dobra Kościoła nie dotyczył, bo o niej tyż się głosił całego świata katolickiego wypowiednia się odzwala. Jeśli te głasy się miały być razą zaprzeczenia asystencji Ducha św. w Kościele katolickim, trzeba się wyznać katolicyzmu: Bo według nauki wszystkich teologów świata katolickiego, Kościół jest nieomylny nie tylko w rzeczach wiary, ale także w rzeczach moralności, to jest w stanowieniu co jest godziwem a co niegodziwem. Jeśli więc władza doczesna Papieża uszczególniona została prawem kościelnym, a wszelkie jej pozwolenie klątwą karane, już tem samem nieomylnie wyrokowane, że obowiązkiem Papieża jest bronić swych posiadłości, a obowiązkiem wiernych jest straszenie się posiadłości. Dla katolika ten argument powinien być wystarczający, gdyby i innych innych nie było.

Charakter osobisty Ojca św. i osób które z nim osiadały, jest także wypowiedniem światłości jego sprawy; nikt bowiem w Rzymie nie będzie miał czoła powiedzieć że cała ta sprawa jest dziełem Antoniego. Ojciec św. dziś więcej niż kiedy jest dla wszystkich przystępny: ze wszystkich stron swobodnie, otwarcie, a z tak głębokim przemyśleniem i bezprzebiegiem wewnętrznie, iż w żadnym sporcie słów jego nie można przypisywać obcym wpływom. Owszem pewny jestem że sam Antoni w swoim czasie swą energją, nie miałby tej odwagi nieśłownej, gdyby go nie utrzymywała stała niewzruszona Ojciec św. z siebie w modlitwie czerpana.

Sancti Ambrosii Mediolanensis Episcopi de Excessu Fratris sui Satyri.

Deuicimus, fratres dilectissimi, hostiam meam, hostiam in eo uoluntarii, hostiam Deo placentem fratrem meum Satyrum. Nihil habeo quod querar, et habeo in quo gratias agere: quia semper optavi, ut si quae perturbationes vel Ecclesiam vel me manerent, in me potius ac meam deciderent domum. Deo igitur gratias, quia in hoc omnium metu, cum omnia inotibus sint suspecta barbaricis, communem maerorem privato dolore transigi, et in me conuersum est quicquid timebam omnibus. Atque utinam hic consummatur sit, ut dolor meus publici doloris redemptio sit.

Nihil quidem habui, fratres charissimi, in rebus humanis tanto fratre pretiosius, nihil amantius, nihil charius, sed praestant privatis publicis. ....

Cui solus pro ceteris flectam, quem flectis

omnes? Privatum dolorem communi dolore
digessi, praesertim cum mea lacryma nihil
prosimt, vestrae autem lacrymae fidei
astuant, consolationem afferant. Fletis di-
vites, ac flendo probatis nihil opitulari re-
positas divitias ad salutem; cum pecuniae
pretio mors differi non queat, et pauci
usque divitem inopemque dies supremos
eripiunt. Fletis senes, quod in hoc liberarum
sontem paratis; et ideo quia vitam corpo-
ris procurare non potestis, inhibite liberos
non ad usum corporis, sed ad virtutis officium.
Fletis et juvenes, quod naturae finis non sit
maturitas senectutis.... Haec licet privatum
funus, fletus tamen est publicus; et ideo
non potest fletus esse virtutis, qui uni-
versorum est affectibus consecratus.

Nam quis te, mi frater amantissime, fleam,
qui mihi sic creptus es, ut esses omnium? Non
enim perdidisti usum tui, sed commutari: ante
corpore inseparabilis, nunc individuum affectus;
manens enim mecum, et semper manebis!
Et quidem cum viveres nobiscum, nunquam
te patria eripuit mihi; nec ipse mihi

umquam patriam prestitisti: et nunc alteram prestitisti: cepti enim jam hic non esse peregrinus, ubi melior mei portus est. Numquam enim locus in me fuit, sed in altero nostri pars major amborum: uterque enim eramus in Christo, in quo et summa universitatis, et portus singulorum est. Sic mihi futuriles genitali solo gratior, in quo non natus, sed gratias meae fructus est, in isto enim corpore, quod nunc exanimatum jacet, praestantior viles meae functio, quia in hoc quoque quod gero corpore, uberior fui portus.

Atque utinam ut memoris, est gratias, ita etiam viles hanc hoc quidquid est, quod spiramus, spirare possemus, dimidiumque meorum decideret temporum quod ad horum proficeret usum! Par enim erat, ut quibus indivisum semper fuit patrimonium facultatibus, non esset viles tempus divisum: vel certe qui indistincta semper habuimus vivendi consortia non haberemus distincta moriendi.

Nunc vero frater quo progrediar, quo ve
converbor? Bos bovem requirit, seque non
totum putat, et frequenti magis pie
festulatur amorem, si forte defecerit cum
quo suave collo aratra convenerit: et
ego te, frater, non requiram? Aut possum
a unquam oblivisci tui, cum quo viles
hujus semper aratra sustinui? labore
inferior, sed amore conjunctior: non tam
mea virtute habilis, quam tua patientia
tolerabilis, qui pio semper sollicitus affectu
tutus meum ~~toto~~^{tuo} latere respicias: charitate
ut frater: cura ut pater: sollicitudine ut
senior: reverentia, ut junior. Ita in unius
necessitudinis gradu computur^{um} mihi ne-
cessitudinum officia impendebas, ut in te
non unum, sed plures amicos requiram.
in quo una ignorata adulatione, expressa est
fictus. Neque enim habebas quod simulatione
adderes, qui totum fictile comprehenderes,
ut nec incrementa receperis, nec vicem
expectavis.

Sed quo immemor officii, memor gratiæ.

immodico dolore. progredior. Revertitur
apostolus, et tamquam frenos moerori in-
ducit, dicens: Voluimus vos ignorare, fratres
de dormientibus, ut non tristes sitis, sicut
et ceteri qui spem non habent. 1. Thim. IV. 12
Dole unum, fratres charissimi. Non enim
gravem lacrymis contraximus, culpam:
non omnis infidelitatis aut infirmitatis
est fletus. alius est naturae dolor, alia
est tristitia diffidentis. Non solus dolor
lacrymas habet, habet et tristitia lacri-
mas suas, et pietas fletum excitat, et
oratio stratum rigat, et precatio tactum
lavat. Fecerunt et fletum magnum viri
cum patriarchis sepeliendis. Lacrymas
ergo, pietatis indices, non illices sunt do-
loris. Lacrimavi ergo, fratres, etiam ego,
sed lacrimavit et Dominus. Ille alienum,
ego fratrem. / Ioan. XI. 35, ! Ille in uno
lacrimavit omnes, ego in omnibus lacrimabo
se frater!

..... Quid enim referam tantis operibus, tanto
labori? Ego se, frater, heredem feceram,

tu me heredem reliquisti: ego te super-
stitem optabam, tu me superstitem dimi-
sisti. Ego pro muneribus tuis, ut compensa-
rem beneficia, vota referebam: nunc et
vota peridi, sed tamen tua beneficia non
amisi. Quid agam mei successor heredis?
quid agam me, viles superstes? quid agam
erors hujus, quod capio luminis? quas
grates, quae munera referam tibi? Nihil
a me praeter lacrymas habes. et tu, forsitan
securus meriti tui, quas solas superstites
habeo lacrymas, non requiris. Nam etiam
cum adhuc viveres, flere prohibebas: moe-
roremque magis nostrum, quam tuam
molem tibi esse testaberis. Prohibent
alterius prodire lacrymas, fletusque re-
vocant. Prohibet etiam tua gratia, ne
cum nostra defleamus, de tuis meritis despe-
rare videamur.

..... Habes plane pignus meum, quod
nulla mihi peregrinatio jam possit avellere.
habeo quas complectar, reliquias: - habeo
humatum, quem corpore legam: - habeo

sepulchrum, super quod jaceam: et ^{me} comen-
dabilem Deo futurum esse me credam,
quod supra sancti corporis ossa requiescam.
Utinam sic potuissem adversus mortem quoque
hanc meum corpus obicere! si gladiis
peritus esses, me pro te potius suffigendum
dedissem: si excutere potuissem, revocare
animam meam potius oblatissem!

Nihil mihi profuit ultimos habuisse ante-
litus, ~~te~~ nihil flatu in os inspirasse morienti,
putabam enim quod aut hanc mortem ipse
susciperem, aut meam vitam in te ipse tran-
sfunderem. O infelicia illa, sed tamen dulcis
suprema osculorum pignora! O amplexus
miseri, inter quos creanimi corpus obniquit,
hostilis supremus ^{evanuit} ~~extinguitur~~ stringebam quidem
brachia, sed iam perideram, quem tenebam,
et extremum spiritum ore relegbam, ut
consortium mortis haberem. Sed nescio quomodo
vitalis ille mihi hostilis factus est, et majorem
gratiam in ipsa morte redolebat. Atque utinam
si hanc nequivi meo spiritu vitam producere,

vel ultimi anhelitus tui vigor transfundi
potuisset in meam mentem, et illam tui
animi puritatem atque innocentiam noster
spirasset affectus! Placere mihi hereditatem,
frater charissime, reliquisses, quae non lacry-
mabili dolore percuteret affectum, sed me-
morabili gratia commendaret heredem.

Quis igitur nunc agam, cum omnes viles
istius varietates, cuncta solatia, cuncta
denique ornamenta amiserim? Tu enim mihi
unus eras domi solatio, foris decori: tu inquam
in consiliis arbiter, curis particeps: deprecator
solicitudinis, depulsor inicrovis: tu meorum
asseritor actuum, cogitationumque defensor.
tu postremo unus, in quo domestica sollici-
tudo resideret, publica cura requiesceret.

Testor sanctam animam tuam, me in fabricis
Ecclesiarum id saepe veritatem esse, ne displicerim
tibi. Denique ubi rediisti, objurgasti moram:
ita domi forisque eruditor quidam et arbiter
sacerdotis, ut domestica cogitare non sineret
publica curare censeris. At non verear,

~~non~~ ^{ne} videar arroganter dicere; huc enim
 laudis. luce potius est, quia sine offensione
 ulla et gubernasti fratris domum, et commen-
 dasti sacerdotium

Sunt hic equidem quod repetendis officiis tuis,
 recensendisque virtutibus, afficiatur animus:
 sed tamen in ipsa mei affectione requiesco,
 atque hic mihi recordationes et si doctorem
 renovant, tamen auferunt voluptatem. An
 ego possum aut non cogitare de te, aut um-
 quam sine lacrymis cogitare? Et posero
 unquam aut tanti non meminisse fratris,
 aut sine lacrymobili quadam meminisse
 gratia? Quid enim mihi unquam jucundum,
 quod non esset ex te profectum? Quid, inquam,
 mihi sine te, aut tibi ^{unquam} sine me voluptati
 fuit? Quid non usus nobis, et prope visus
 ipse, communis? Quae discreta
 unquam voluntas? Quod non commune
 vestigium? Tene ut cum gradum tollerem,
 vel tu meum, vel ego tuum corpus vi-
 deremur attingere.

Quod si quando sine altero procedendum
fuit, in lectum talis pulchres, affectum
vultum cerneret, moestum animum ju-
dicaret: non assucta gratia, non vigor
solitus preseniebat: suspecta omnibus solitudo
metum alicujus egritudinis afferebat. Ita
novum videbatur omnibus nos dividi. Ego
certe fraternae impatiens et non oblitus
absentis, quasi presentem reflectens saepius
cervice querebam, et coram alloqui atque
aspicere videbar mihi: sed tamquam sub-
penso collo jugum, ubi speratis excideram,
trahere me putabam, difficultatis progredi,
verecundus videri, et redire properans,
quod sine te procedere non liberet.

At vero ubi ambobus procedendum fuit,
non plura in itinere vestigia, quam verborum:
nec incessus quam sermo crebrior: nec ambu-
landi cura, sed colloquendi gratia, uterque
enim nostrum ex alterius ore pendebat.
Non intentio^{top} aspectu legere iher, sed multis
sollicitis experiri sermones, haurire oculorum

gratiam, spirare maternae imaginis votu-
triflantes... Quam placebat mihi, quod tali
me Dominus, votis donaverat, tam pudico,
tam efficaci tam innocenti, tam simplici:
ut cum hanc innocentiam - cogitarem,
efficaciam desperarem: cum efficaciam
cernerem, innocentiam non putarem! sed
utrumque miro quodam virtute iungebas.
Denique ea quae ambo nequivimus conelu-
dere, solus implisti. Plaudere tibi, ut audio,
Praspe, quod sacerdotii mei occasione redi-
turum es, quae abstulerat, non putabat: sed
vehementiorem hanc unius efficaciam
expectatus est, quam duorum...

..... Quam nec ipsi nos frater charissime,
seculi huius honores delectabant, quod nos
a nobis invicem dividebant. Quos ideo adphi-
sumus, non quia fuit eorum expectanda perceptio,
sed ne vitis dissimulatio videretur. Atque fortasse
ideo sunt tribuli, ut quia immatura huius
obiter nostri lateris exas voluptatis occas^{us}.
vix nobis jam vivere videremus.

Et quidem praesage mentis agnosco formidinem,
cum repeto saepe, quid scripserim. Revoca tam

te frater, ne ipse Africam peteres, ac
potius aliquem destinares. Timidam te
committere vis, fluctibus credere, et solito nichil
major incesserat animum. sed et peregrina-
tio non explicuisti, et rem ordinasti, et veluti
et sentinosa, ut audio, navigio iterum et flucti-
bus credidisti. Namque cum celeritatem aucu-
pavis, cautetam praetermisisti, assiduo nobis
gratias, dissimulans periculi hui.

O fallax letitia! o incerta humanarum
verum curricula! Ae, Africa, reddidit, ex
mari restitutum, ex naufragio servatum, pu-
tabamus jam nobis non posse eripi: sed gra-
viora naufragia in terris positi sustinemus,
nam quem non potuerunt naufragia maris
ad mortem reducere, steruunt natalibus evitata
jam mors cepit nobis esse naufragio. Quis
enim superest civitatis, quibus tam praedule
deus, tam clarum in his mundi tenebris lumen
extinctum est: in qua non nobis solum familiae,
sed totius patriae deus occidit?

Habeo sane vobis, fratres dilectissimi, maximam
gratiam, quod non alium dolorem meum, quam
vestram putatis; quod vobis accessisse hanc nostri
creditis solitudinem, quod fletum totius civitatis,

estatum omnium, ordinem omnium votu, nova
quodam p[ro]pheta deferbis....

.... Ego te, frater, cum vides huc flore, huc morbis
commotitate beatum arbitror. Non enim nobis
creptus es, sed periculis: non vitam amisti,
sed ingruentium acerbitalum formidine caruisti.
Nam qua eras sanctis mentis misericordia in
tuos, si nunc urgeri Italiani hanc propinquo
hostes cognosceres, quantum ingemisceres, quam
dolores in Alpium vallis summam nocte sa-
lutis consistere, liquorumque concubitus con-
stus murum pudoris! Quae afflictione moereris
tam leni divinitus suas ab hoste discerni,
ab hoste impuro atque creduli, qui nec pud-
icibus parceret, nec saluti!

Quis quis de me loquitur? cui nec mori licet, neque
vivere libet? Quis enim mihi sine te potest esse
jucundum, in quo omnis semper fuit nostra ju-
cunditas? Aut quid vultus in hac vita regere
parat, atque in terris morari, in quibus tam diu
jucunde vivimus; quamdiu simul vivimus!

.... Quid tolerabile sine te tanto vili commate,
tanto laborum meorum officiorumque consorte?
.... Quid optaveram? Quid rependo! Quid vola
ite.

deficiunt! Quae ministeria succedunt! Aliud
praeparabam, aliud exhibere compeller, non
jam ipse ministerium funeris, sed minister.
O dura oculorum lumina, quae potuisti
fratrem videre morientem! O immites et
asperae manus quae clausisti oculos, in quibus
plus videbam! O durior cervice, quae tam
ingebere onus, consolabili licet obsequio, ge-
stare potuisti!

..... Quoties te nunc frater aspicio, jam nulla
mihi verba proferentem, jam nulla offerentem oscula!

..... Quis te aspexit, qui non me visum pu-
laret? Quoties aliquos salutare, qui quoniam te
prius contratulaverant, se ^{a me} ~~apud~~ jam dixerunt sa-
lutatos! Quanti tibi dixerunt aliquid, qui de
mihi videri memorarent! Quae mihi hinc gau-
dia, quanta frequenter abasla letitia, quod eos
errare in nobis cernerem! Quam gratus error,
quam juvenis protapsio, quam religiosa fallacia,
quam odoris calumnia! Neque enim de his erat
aliquis aut factis, aut dicendis sermonibus, quod
timeam, qui mihi haec testabor adscribi.

Tamen si vehementius conlenderent, quod de mihi

Intimasse memorarent, respondere viderent et gau-
derent: videte ne fratri dixeritis: Nam cum omnia
nobis essent ^{nostra} communia, individui spiritus, in-
dividui affectus; solum tamen commune non
erat secretum amicorum: non quo conferendi pe-
riculum vereremur, sed tenendi servareque fidem.
Vane si consilio petenda res esset, erat semper
commune consilium, nec semper commune
secretum: Nam et si amici ita alteri nostrum
dicerent, ut dicta sua ad alterum pervenirent:
tamen scio, plerumque ita fidem secreti esse ser-
vantes, ut nec fratri committerent. Erat enim
fidele iudicium, et extraneos non esse proditum,
quod non esset cum fratre collectum.

His igitur tantis ac talibus bonis in excessum
quemdam, fautor, mentis claudes, superstitem me
timere desieram, quod illum vita excedere dignis-
simum: et ideo excepi plagam, quam ferre non possum,
tolerabiliora enim tanti doloris praemeditator, quam
ineplorabile vulnere. Quis iam moerorem solabitur?
Quis afflictum levabit? Cum quo participabo
curas? Quis me ab istius mundi vindicabit
usura? Tu enim auctor negotiorum, censor ser-
vatorum, arbiter fratrum; non litis, sed pietatis

antibet.

.... Quid observantiam ejus ex quo Dei cultum
precedere?

Sed cessant lacrymæ. Fleant qui spem resurrectionis
habere non possunt.

... Cessant lacrymæ: aut si cessare non poterant,
in communibus lamentis flebo te, frater, et
sub dolore publico domesticos gemitus legam.
Etiam cessare qui poterant, cum ad omnem
sorum nominis tui lacrymæ subrepant, vel
cum usus ipse recordationis existat, vel
cum affectus imaginem repræsentat, vel cum
recordatio dolorem renovat? Quando enim
des, qui tantis officiis representaris? Ades,
inquam, et semper offunderis, et toto te animo
ac mente complector, aspicio, alloquor, osculor,
comprehendo vel in ipsa quicquid nocturna, vel
in luce clara: cum revivere et consolari dignaris
morientem. Denique ipse jam noctes, quæ quasi
molestiores, vivente te, videbantur, quod multæ con-
spectus copiam denegarent: ipse jam somnus
colloquiorum nostrorum dudum interruptus
inabnabilis, dulcis ore jam coepit, quia te
michi reddidit. Non igitur miseri, sed beati,

quorum nec praesentia deficit, nec cura minuitur
et augetur gratia. Etenim somni similis imago
mortis.

Quod si in quiete nocturna vinculis adhuc corpo-
reis inherentes, et quasi inter carcervaria religales
clavos membrorum, possunt tamen animae ab-
solutiora et diversa perspicere: quanto magis spes-
tant hinc cum jam puro ethereoque sensu nullis
corporeis talis impedimenta patiuntur! Meritoque
mihi conquirenti vergenti quoddam jam in occasum
diem, quod non reveres quiescentem, totius omni
tempore individuas adfuisse: ita ut illo perfusus
sopore membrorum, cum ego vigilarem tibi, tu
viveres mihi, dicerem: Quid est mors, fratres? Nam
certe nullis a me sperabam momentis; ita enim
ubique praesto eras, ut quam in istius vultu usu
habere nostri copia non nequibamus, nunc nobis
semper et ubique praesto sit. Nam tunc enim
omnia praesto esse non poterant, nec enim complu-
res nostros, conspectusque et oscularum corpora.
Licet varietates locis omnibus et omnibus tempo-
ribus suppeterant. Animorum imagines semper
nobiscum erant, etiam quando non eramus una:
quae nec nunc quidem occiderant, assidueque advo-

quo majore desiderio, eo majore copia.

Teneor igitur, te. frater, nec mihi te aut mors
aut tempus auellet. Ipsae dulces lacrymae sunt,
ipsi fleus juveni, quibus restingitur ardor animi,
et quasi relaxatus vaporat affectus. Neque
enim sine te esse possum, aut tui non meminisse
unquam, aut meminisse sine lacrymis. O amari
dies, qui interruptam copulam proditis! O flebiles
noctes, quae tam bonum consortem quiescis, et
individuum mihi comitem perdidistis! Quas de-
relictas cruces, nisi se offunderet imago praesentis,
nisi visiones animi repraesentarent, quem species
corporis denegaret!

Tamen, jam frater animo meo charissime, quam
quam tu immatura decesseris obitu, beatus tamen,
qui sola non sustines, nec amissum fratrem
moerere compelleris, quem absentem diu ferre
non poterat, sed recursum ceteri revisebas. Quod
si hunc solitudinis meae ~~legem~~ ^{legem} legem repellere,
moestitiam fraternae mentis abterere prope-
rabas, quanto nunc crebrius afflictiorem ani-
mum debes revisere, et ex te conceptum,
per te tenere moerorem!.....

..... Sed quid ^{ago} te mores, frater? quid expectem,

ut nostra tecum commorarentur; et quasi conve-
 nirent oratio? Licet ipso species et exanimis
 corporis forma soleatur, oculosque manens gratia
 et permanens figura demulceat; nihil, inquam,
 moneret procedamus ad humatum. Sed prius ultimum
 coram populo vale dico; pacem praedico, osculum
 solvo. Precede ad illam communem omnibus
 et debitam, sed jam mihi pro ceteris desiderabi-
 lem domum. Tara hospiti conturbamur, et que-
 madmodum hic omnia nobis fuisse commu-
 nia, ita illuc quoque ius dividum nescimus.

Ne, queso cupientem tui ^{dum} differas, pro-
 sperantem expectas, festinantem adjuvas, et si diu-
 tius morari tibi videbor, accerse. Neque enim
 umquam solidius obfuimus a nobis, tu tamen
 solebas revivere. Nunc quoniam tu redire
 iam non poteris, nos ad te ibimus: equum est ut
 officium recipiamus, subeamus vicem. Numquam
 nobis fuit vixit conditio discretior: semper aut
 similes aut aequitudo communis; ut cum alter
 exaresceret, alter in morbum incurreret: et cum
 alter revalesceret, alterque consurgeret. Quomodo

quis nostram amissimus? Et nunc consortium
exquidinis fuit, quomodo mortis consortium non
fuit?

Tibi nunc Omnipotens Deus, invocatum commendo
animam, Tibi hostiam meam offero: cape pro
pitiis ac serenis. Fraternum munus, sacrifici-
um sacerdotis. Hec mei jam libamina pris-
mitto, tu hoc ad Te pignore venio, non pecuniis
sed viles pignore, ne me diutius desidere facias.
Atque penoris deliborem. Non mediocri est fra-
terni amoris. usura, nec vills naturae sors,
quam enumerant incrementa avaritiae. Possum
ferre, si cito eorum resolvere.

